

<http://www.thaigov.go.th>

(โปรดตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรีที่เป็นทางการจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอีกครั้ง)

วันนี้ 2 ธันวาคม 2568 เวลา 10.00 น. นายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี ณ ห้องประชุม 501 ตึกบัญชาการ 1 ทำเนียบรัฐบาล สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

กฎหมาย		
1.	เรื่อง	ร่างพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
2.	เรื่อง	ร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบกองทุนประกันสังคม พ.ศ.
3.	เรื่อง	ร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ.
4.	เรื่อง	ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการตรวจราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... รวม 2 ฉบับ
5.	เรื่อง	ร่างกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ.
6.	เรื่อง	ร่างกฎกระทรวงบางส่วนราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ.
7.	เรื่อง	ร่างกฎกระทรวงกำหนดหน่วยงานของรัฐที่สามารถขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับทางปกครอง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เศรษฐกิจ-สังคม		
8.	เรื่อง	การโอนเงินหรือสินทรัพย์ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินเพื่อชำระคืนต้นเงินกู้และดอกเบี้ย FIDF 1 และ FIDF 3
9.	เรื่อง	โครงการขยายเขตไฟฟ้าให้พื้นที่ทำกินทางการเกษตร ระยะที่ 3 (คชก.3)
10.	เรื่อง	การขอต่อระยะเวลาผลิตปิโตรเลียมของสัมปทานปิโตรเลียมเลขที่ 1/2529/33 แปลงสำรวจในทะเลอ่าวไทยหมายเลข B12/27
11.	เรื่อง	รายชื่อผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา
12.	เรื่อง	มาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในประเทศ
13.	เรื่อง	การสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกภาคีเครือข่ายภาครัฐระบบเปิด (Open Government Partnership: OGP) ของประเทศไทย
14.	เรื่อง	ข้อเสนอแนะกรณีการรื้อหรือปรับปรุงฝายพญาคำ ฝายหนองผึ้ง และฝายท่าวังตาล (แม่น้ำปิง) จังหวัดเชียงใหม่
15.	เรื่อง	ข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต กรณีศึกษาการแก้ไขสัญญางานให้สิทธิประกอบกิจการจำหน่ายสินค้าปลอดอากรและงานให้สิทธิประกอบกิจการบริหารจัดการกิจกรรมเชิงพาณิชย์ภายในอาคารผู้โดยสาร ให้กับคู่สัญญาของบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ทอท.)
16.	เรื่อง	มาตรการด้านการเงินเพื่อช่วยเหลือ เยียวยาและฟื้นฟูผู้ประสบอุทกภัยภาคใต้
17.	เรื่อง	ขอความเห็นชอบในหลักเกณฑ์และกรอบอัตราค่าปลงศพผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่จังหวัดสงขลา และขออนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อจ่ายเงินค่าปลงศพผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่จังหวัดสงขลา
18.	เรื่อง	การขอรับการสนับสนุนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น

19. เรื่อง รายงานผลการให้ความร่วมมือจัดการภัยพิบัติทางด้านอุทกภัย
20. เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะเพื่อการจัดการภัยพิบัติโดยชุมชนและท้องถิ่นเป็นศูนย์กลาง
21. เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการตามมติคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ ครั้งที่ 2/2567
22. เรื่อง มาตรการ “Quick Big Win” เพื่อ SMEs ไทย
23. เรื่อง รายงานสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำเดือนกันยายน และ 9 เดือนแรกของปี 2568
24. เรื่อง ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2570

ต่างประเทศ

25. เรื่อง รายงานผลการเข้าร่วมการประชุม OECD Global Roundtable on Equal Access to Justice ประจำปี ค.ศ. 2025
26. เรื่อง การจัดทำบันทึกความเข้าใจระหว่างกระทรวงการต่างประเทศแห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงการต่างประเทศแห่งสาธารณรัฐกัวเตมาว่าด้วยการจัดตั้งกลไกการปรึกษาหารือทางการเมือง
27. เรื่อง การต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้กับคนต่างด้าวสัญชาติลาว เมียนมา และเวียดนาม ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2567 และวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568

แต่งตั้ง

28. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (กระทรวงศึกษาธิการ)
29. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (กระทรวงยุติธรรม)
30. เรื่อง การบรรจุบุคคลผู้มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญงานสูง เข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ)
31. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง (กระทรวงมหาดไทย)
32. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (กระทรวงยุติธรรม)
33. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ)
34. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม)
35. เรื่อง ขออนุมัติต่อเวลาการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ครั้งที่ 2

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ตรวจพิจารณาแล้ว โดยมีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 กรณี ดังนี้

1.1 การยกเลิกบทบัญญัติเดิม ได้แก่ (1) ยกเลิกหลักเกณฑ์การโต้แย้งคำสั่งทางปกครองของคณะกรรมการต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (2) ยกเลิกหลักเกณฑ์การบังคับทางปกครองในกรณีที่หน่วยงานของรัฐฟ้องคดีต่อศาล และ (3) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการทำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท

1.2 การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่มีอยู่เดิมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น 1) การแก้ไขเพิ่มเติมขอบเขตการใช้บังคับกฎหมายกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขึ้นตอนและระยะเวลา อุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้แล้ว 2) แก้ไขบทนิยามคำว่า “คำสั่งทางปกครอง” “กฎ” และ 3) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การขอให้พิจารณาคำสั่งทางปกครองใหม่

1.3 การเพิ่มบทบัญญัติและหลักการในเรื่องใหม่ เช่น (1) เพิ่มบทนิยาม คำว่า “คำสั่งทางปกครองทั่วไป” (2) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองและแนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ (3) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับโมฆะกรรมของคำสั่งทางปกครอง และ (4) กำหนดหลักเกณฑ์การแจ้งคำสั่งทางปกครองด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย และเพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง อันจะทำให้กฎหมายมีความชัดเจนทันสมัย เป็นธรรม เอื้ออำนวยต่อการบริหารราชการแผ่นดินและการให้บริการประชาชน

2. รับทราบแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา และกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองที่ออกตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

สาระสำคัญของเรื่อง

ร่างพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ เป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี (28 เมษายน 2563) ที่เห็นชอบหลักการในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจัดทำร่างพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามหลักการที่เสนอ เพื่อปรับปรุงระบบวิธีปฏิบัติราชการให้ทันสมัย โดยการแก้ไขบทบัญญัติทางกฎหมายให้มีความชัดเจนเป็นธรรม และเอื้ออำนวยต่อการบริหารราชการแผ่นดิน การพัฒนาประเทศ การให้บริการประชาชน อีกทั้งเป็นการพัฒนาและปรับระบบราชการให้ทันสมัย มีความโปร่งใส น่าเชื่อถือ และตรวจสอบได้โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบการปฏิบัติงานที่เป็นดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติราชการทางปกครอง เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทในทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการทางปกครอง ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงได้ยกร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจพิจารณาโดยได้นำความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว (เรื่องเสร็จที่ ๑๒๐/๒๕๖๔) ทั้งนี้ ยังคงเป็นไปตามหลักการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติไว้ตามมติคณะรัฐมนตรี (28 เมษายน 2563) และเพิ่มเติมประเด็นที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ครบถ้วน สมบูรณ์ และเหมาะสมยิ่งขึ้น

อนึ่ง เนื่องจากพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ใช้บังคับมาเป็นเวลานานมากกว่า 20 ปี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวในรูปแบบของการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย เพื่อมิให้กระทบต่อการอ้างอิงบทบัญญัติมาตราของกฎหมาย ที่ต้องมีการแก้ไข เพื่อประโยชน์ในการทำความเข้าใจของเจ้าหน้าที่และการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานทางปกครองต่อไป โดยสามารถสรุปสาระสำคัญซึ่งแบ่งได้เป็น 3 กรณี ดังนี้

1) การยกเลิกบทบัญญัติเดิม ได้แก่ (1) ยกเลิกหลักเกณฑ์การโต้แย้งคำสั่งทางปกครองของคณะกรรมการต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (2) ยกเลิกหลักเกณฑ์การบังคับทางปกครองในกรณีที่หน่วยงานของรัฐฟ้องคดีต่อศาล และ (3) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการทำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท

2) การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่มีอยู่เดิมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.1 ขอบเขตและข้อยกเว้นการใช้บังคับกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นการใช้บังคับกฎหมายแก่องค์กรหรือการดำเนินงานหรือการดำเนินกิจการบางกรณี โดยกำหนดให้ชัดเจนว่า ข้อยกเว้นเรื่องการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ หมายความว่า การดำเนินการในศาลยุติธรรม ศาลรัฐธรรมนูญ และศาลปกครอง และกำหนดข้อยกเว้นให้รวมถึงกระบวนการพิจารณาตีความผิดทางวินัย และการดำเนินการที่มีกฎหมายกำหนดมิให้อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งกำหนดให้นำบทบัญญัติในหมวด 6 กฎ มาใช้บังคับแก่องค์กรหรือการดำเนินงานหรือการดำเนินกิจการในบางกรณีซึ่งได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติในหมวดอื่น แต่สมควรอยู่ภายใต้บังคับหลักเกณฑ์ทั่วไปในการออกกฎ

(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4)

2.2 แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม ได้แก่ “คำสั่งทางปกครอง” “กฎ” “คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท” และ “เจ้าหน้าที่” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5) เพื่อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.3 คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

(1) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการฯ โดยแยกกรรมการแต่ละประเภทให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ประกอบด้วยจำนวน 16 คน (จากเดิม 15 คน) ได้แก่ ประธานกรรมการ 1 คน (เพิ่มเติมให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติที่ผ่านมา) กรรมการโดยตำแหน่ง 5 คน (คงเดิมได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลขาธิการ ก.พ. และเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา) กรรมการที่มาจากกรรมการกฤษฎีกาไม่เกิน 5 คนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง (เพิ่มเติม) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน 5 คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญตามที่กำหนด (ลดลง จากเดิมระบุไม่เกิน 5 คน แต่ไม่เกิน 9 คน) (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7)

(2) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพ้นจากตำแหน่ง ให้สอดคล้องกับองค์ประกอบใหม่ของคณะกรรมการฯ ที่กำหนดเพิ่มเติมให้ประธานกรรมการและกรรมการที่มาจากกรรมการกฤษฎีกาซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง กล่าวคือ ในกรณีประธานกรรมการและกรรมการที่มาจากกรรมการกฤษฎีกาพ้นจากตำแหน่ง กรรมการกฤษฎีกาก่อนวาระให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9)

(3) เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ให้รวมถึงเรื่องอื่นๆ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 11 (6))

2.4 หลักความเป็นกลางในการพิจารณาทางปกครอง เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีเหตุไม่เป็นกลางทำการพิจารณาทางปกครองต่อไปได้ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนในการออกคำสั่งทางปกครอง โดยตัดกรณีเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครอง เป็นคู่กรณีเองตามมาตรา 13 (1) ออก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 18) เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดให้คำสั่งทางปกครองที่ทำขึ้นโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นคู่กรณีเองตกเป็นโมฆะตามมาตรา 43/1 จึงไม่อาจกำหนด ข้อยกเว้นให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นคู่กรณีเองทำการพิจารณาและออกคำสั่งทางปกครองให้ตนเองได้

2.5 สิทธิในการได้รับเงินเดือนและผลประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีเหตุบกพร่องในการดำรงตำแหน่ง (เช่น ขาดคุณสมบัติ) เป็นการเพิ่มเติมให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีเหตุบกพร่องในการดำรงตำแหน่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนการปฏิบัติหน้าที่แต่กรณีที่เจ้าหน้าที่ไม่สุจริตให้หน่วยงานของรัฐออกคำสั่งเรียกคืนเงินเดือนกึ่งหนึ่งและผลประโยชน์อื่นใดทั้งหมดที่ได้รับไป โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยลามาภิไธยได้มาบังคับใช้โดยอนุโลม เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19) เพื่อรองรับสิทธิของเจ้าหน้าที่ซึ่งมีเหตุบกพร่องในการดำรงตำแหน่งที่จะได้รับประโยชน์ตอบแทนการปฏิบัติหน้าที่เพื่อไม่ให้มีปัญหาในการตีความ แต่จะคุ้มครองเฉพาะกรณีเจ้าหน้าที่ผู้สุจริตเท่านั้น ส่วนเจ้าหน้าที่ไม่สุจริตเนื่องจากกระทำทุจริตหรือใช้กลฉ้อฉลต่างๆ ให้หน่วยงานของรัฐออกคำสั่งเรียกคืนเงินเดือนกึ่งหนึ่งและผลประโยชน์อื่นใดทั้งหมดที่ได้รับไป เพื่อเป็นการป้องปรามบุคคลมิให้กระทำทุจริตหรือใช้กลฉ้อฉลเพื่อให้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปภายหลังพ้นจากตำแหน่ง

2.6 หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอของคู่กรณีและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมให้การจำหน่ายคำขอในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขหรือส่งเอกสารเพิ่มเติมภายในเวลาที่กำหนดไม่สามารถอุทธรณ์ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 27 วรรคสามและวรรคสี่) เพื่อกำหนดกระบวนการให้ชัดเจนและตัดเรื่องการอุทธรณ์การส่งเอกสารคืนออกเนื่องจากยังไม่มีมีการออกคำสั่งทางปกครอง

2.7 หลักการรับฟังคู่กรณี

(1) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การรับฟังคู่กรณีโดยให้เจ้าหน้าที่รับฟังคู่กรณีก่อนออกคำสั่งทางปกครองที่ปฏิเสธการก่อตั้งสิทธิด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 30 วรรคหนึ่ง) เพื่อเป็นการกำหนดขอบเขตของคำสั่งทางปกครองที่ต้องมีการรับฟังคู่กรณีให้ชัดเจน โดยรวมถึงกรณีคำสั่งที่ปฏิเสธการก่อตั้งสิทธิแก่คู่กรณีด้วย เพราะแม้ว่าคู่กรณีจะไม่เคยมีสิทธิมาก่อน แต่หากเจ้าหน้าที่ปฏิเสธคำขอย่อมกระทบต่อสิทธิของคู่กรณีด้วย

(2) เพิ่มเติมข้อยกเว้นให้เจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับฟังคู่กรณี ก่อนออกคำสั่งทางปกครองทั่วไปได้ เมื่อเจ้าหน้าที่เห็นว่าเป็นคำสั่งทางปกครองทั่วไปหรือเป็นคำสั่งทางปกครองที่โดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจจะทำได้ (ข้อยกเว้นหลักการรับฟังคู่กรณี) (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 30 วรรคสอง (4))

2.8 การดำเนินการระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง เป็นการเพิ่มเติมระยะเวลาที่หน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งจะต้องอนุญาต อนุมัติ ให้ความเห็นชอบหรือให้ความเห็นแก่หน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่งในการพิจารณาทางปกครองภายใน 30 วัน นับแต่วันที่รับคำขอ เพื่อเร่งรัดการดำเนินการระหว่างหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งกำหนดให้คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

อาจขอความเห็น จากสำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาเพื่อประกอบการเสนอระยะเวลาที่เหมาะสมต่อคณะรัฐมนตรีในการปรับปรุงระยะเวลาการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐได้ หากเป็นกรณีที่กฎหมาย กฎ ระเบียบหรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องใดได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติไว้เกิน 30 วันและคณะกรรมการฯ เห็นว่าระยะเวลานั้นล่าช้าเกินสมควร หากไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จ ให้ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยพลัน หากเป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป โดยให้นำ

ความบกพร่องดังกล่าวไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 33)

(เดิม ไม่ได้กำหนดเวลาอย่างชัดเจน)

ทั้งนี้ ได้พิจารณาความเห็นของ กก. และ สป. ในประเด็นการพิจารณาอนุญาตหรืออนุมัติโครงการขนาดใหญ่ด้วยแล้ว

2.9 คำสั่งทางปกครองที่มีข้อบกพร่อง เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การเยียวยาความบกพร่องในขั้นตอน วิธีการ และรูปแบบในการทำคำสั่งทางปกครองโดยเพิ่มเหตุที่เจ้าหน้าที่สามารถเยียวยาความบกพร่องได้ เช่น การมิได้ให้เหตุผลประกอบคำสั่งทางปกครองที่มีการประกาศให้ต้องระงับเหตุผลไว้ในคำสั่งหรือเอกสารแนบท้ายตามมาตรา 37 วรรคสอง เพื่อให้เจ้าหน้าที่เยียวยาความบกพร่องในการให้เหตุผล โดยให้เหตุผลในภายหลังได้สำหรับคำสั่งทางปกครองทุกประเภท กรณีที่มีได้รับฟังคู่กรณีก่อนออกคำสั่งทางปกครอง กรณีคำสั่งทางปกครองที่มีให้องค์กรกำกับดูแลให้ความเห็นชอบก่อน และขยายระยะเวลาการเยียวยาความบกพร่องให้ยาวขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 41)

ทั้งนี้ สอดคล้องกับความเห็นของ สป. ที่เห็นว่า การให้เหตุผลในภายหลังใช้กับคำสั่งทางปกครองที่ต้องจัดให้มีเหตุผลตามมาตรา 37 ทั้งหมด

2.10 การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

(1) แก้ไขเพิ่มเติมการยกเว้นการใช้บังคับหลักเกณฑ์เกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งตามพระราชบัญญัตินี้จะต้องเป็นกรณีที่กฎหมายหรือกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลา อุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้แล้ว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3 วรรคสอง)

(2) ขยายระยะเวลาอุทธรณ์ จากเดิม 15 วัน นับแต่ ได้รับแจ้งคำสั่ง เป็น 30 วัน นับแต่ได้รับแจ้งคำสั่ง เพื่อให้คู่กรณีมีเวลาเพียงพอในการจัดทำคำอุทธรณ์และยื่นอุทธรณ์ และกำหนดคำสั่งทางปกครองที่ไม่ต้องยื่นอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครอง ก่อนฟ้องคดีต่อศาล ได้แก่ คำสั่งที่ออกโดยรัฐมนตรี คณะกรรมการซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย หรือเจ้าหน้าที่อื่นซึ่งไม่มีผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน รวมทั้งกำหนดให้เจ้าหน้าที่แจ้งอุทธรณ์ให้แก้ไขคำสั่งอุทธรณ์ให้ถูกต้องในกรณีที่คำอุทธรณ์มิได้ลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์หรือมิได้ระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายหรือระบุไว้ไม่ชัดเจนหรือไม่ครบถ้วน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 44) เพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

(3) ลดระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง จาก 30 วันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ เป็น 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ และกำหนดขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์โดยแยกเป็นกรณีให้เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ทั้งหมดกรณีที่ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ทั้งหมด และกรณีให้เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์บางส่วน และไม่เห็นด้วยบางส่วน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 45) เพื่อให้การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง มีความชัดเจนและรวดเร็วยิ่งขึ้น

(4) กำหนดขอบอำนาจในการวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่ทำขึ้นโดยองค์กรที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์การของรัฐที่เป็นอิสระ ให้ชัดเจน โดยให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ชั้นเหนือขึ้นไปพิจารณาทบทวนได้เฉพาะในปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายแต่ไม่รวมถึงการใช้ดุลพินิจและความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครอง เนื่องจากองค์กรดังกล่าว มิได้อยู่ภายใต้ระบบการบังคับบัญชาเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ในส่วนราชการทั่วไป และกำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เป็นผู้ทำคำสั่งทางปกครองใหม่ตามที่ได้วินิจฉัยอุทธรณ์และให้แจ้งคำสั่งนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งซึ่งเป็นเหตุให้มีการอุทธรณ์และผู้อุทธรณ์ทราบ เว้นแต่กรณีคำสั่งอนุมัติ อนุญาต รับจดทะเบียน รับแจ้ง หรือคำสั่งก่อตั้งสิทธิอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งซึ่งเป็นเหตุให้มีการอุทธรณ์เป็นผู้ออกคำสั่ง ให้แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เจ้าหน้าที่ผู้ขึ้นเป็นผู้ออกคำสั่ง เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 46) ทั้งนี้ สอดคล้องความเห็นของ กค. และ คป. ในประเด็นการเพิ่มหลักเกณฑ์ที่ให้ความเป็นธรรมแก่คู่กรณีในการพิจารณาทางปกครอง

2.11 การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ให้ประโยชน์

(1) กำหนดระยะเวลาชั้นสูงในการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ให้ประโยชน์ซึ่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยกำหนดให้การเพิกถอนต้องกระทำไม่เกิน 3 ปี นับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ทำคำสั่ง (เดิม ไม่กำหนดระยะเวลาชั้นสูงไว้) เพื่อให้มีกำหนดเวลาสิ้นสุด ที่แน่นอนในการเพิกถอนคำสั่ง อันจะช่วยคุ้มครองนิติฐานะของบุคคลมากยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 49 วรรคสอง)

(2) เพิ่มเติมให้อำนาจเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองออกคำสั่งทางปกครองเรียกเงินคืนพร้อมดอกเบี้ยได้ภายหลังเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่เป็นการให้เงิน เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อบังคับตามคำสั่งได้โดยไม่ต้องฟ้องคดีต่อศาลแต่สามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อบังคับตามคำสั่งได้เอง (เดิม ไม่กำหนดไว้) (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 51 วรรคสี่) เพื่อให้การดำเนินการเรียกเงินคืนเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

(3) เพิ่มเติมให้ผู้ได้รับผลกระทบจากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ให้ประโยชน์ซึ่งมิใช่เงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นที่แบ่งแยกได้สามารถยื่นคำขอค่าทดแทนความเสียหายต่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐของเจ้าหน้าที่ผู้มีคำสั่งเพิกถอนได้ (เดิม ไม่กำหนดไว้) เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้เกี่ยวข้อง และกำหนดให้กรณีที่หน่วยงานของรัฐมีความพร้อมที่จะเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งกำหนดค่าทดแทนความเสียหายโดยไม่จำเป็นต้องมีการยื่นคำขอค่าทดแทนก่อนก็ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 52) เพื่อให้คู่กรณีสามารถใช้สิทธิขอค่าทดแทนได้อย่างแท้จริงและเจ้าหน้าที่สามารถพิจารณากำหนดค่าทดแทนได้อย่างเหมาะสม

ทั้งนี้ สอดคล้องกับความเห็นของ คป. ในประเด็นการกำหนดระยะเวลาชั้นสูงของการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์ และได้พิจารณาความเห็นของ กค. ประเด็นมาตรา 51 วรรคสี่ ด้วยแล้ว

2.12 การขอให้พิจารณาคำสั่งทางปกครองใหม่ เป็นการเพิ่มเติม ให้การขอให้พิจารณา

ใหม่ใช้กับคำสั่งทางปกครองที่ไม่อาจอุทธรณ์ได้แล้วยังได้อีก (คำสั่งเป็นที่สุดแล้ว) ซึ่งรวมถึงคำสั่งทางปกครองที่ศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วว่าชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้สอดคล้อง กับหลักการขอให้พิจารณาใหม่ที่เป็นวิธีการสุดท้ายในการให้ความยุติธรรมแก่คู่กรณีผู้รับคำสั่งทางปกครอง และเพิ่มเหตุในการขอให้พิจารณาใหม่ในกรณีที่ข้อเท็จจริง

ที่รับฟังเป็นที่ยุติโดยศาลในคดีอาญาที่ถึงที่สุดแล้วอาจเป็นประโยชน์แก่คู่กรณี อย่างไรก็ตาม การพิจารณาคดีใหม่กรณีดังกล่าวหากมีผลทำให้แตกต่างไปจากประเด็นสำคัญแห่งคดีที่ศาลวินิจฉัยซึ่งปรากฏในคำพิพากษาอันเป็นที่สุด จะกระทำมิได้รวมทั้งกำหนดระยะเวลาขึ้นสูงในการขอให้พิจารณาใหม่ไว้ไม่เกิน 10 ปี นับแต่วันที่คู่กรณีได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง เพื่อความมั่นคงแน่นอนทางกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 54)

2.13 การบังคับตามคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงิน

(1) เพิ่มเติมห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองฟ้องคดีต่อศาลเพื่อบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เนื่องจากพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 ได้ปรับปรุงกระบวนการบังคับทางปกครองให้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นแล้วหากหน่วยงานไม่มีความพร้อม อาจขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีบังคับทางปกครองแทนได้ จึงไม่มีความจำเป็นในการฟ้องคดีต่อศาลเพื่อบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งทางปกครองอีก รวมทั้งเพิ่มกรณีการทุเลาการบังคับทางปกครองโดยบทบัญญัติกฎหมายเฉพาะเรื่องเพื่อความครบถ้วน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 63/2)

(2) เพิ่มเติมหลักเกณฑ์การใช้มาตรการทางปกครองแก่ทายาทผู้รับมรดก หรือผู้จัดการมรดกของผู้ที่อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครองในกรณีที่เกี่ยวข้องทรัพย์สิน ให้มีหนังสือเตือนทายาทผู้รับมรดกคนใดคนหนึ่งให้ชำระเงินภายในกำหนดอายุความ ฟ้องคดีมรดกก่อน และให้ดำเนินการเพื่อบริหารการโอน ขาย ยักยอก หรือจำหน่ายซึ่งทรัพย์สิน อันเป็นทรัพย์สินมรดกตามจำนวนหนี้ที่ค้างชำระภายในอายุความมรดกด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 63/4)

(3) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่ง ใช้มาตรการบังคับทางปกครองในการมีหนังสือสอบถามหน่วยงานเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ที่อยู่ในบังคับ มาตรการทางปกครอง โดยแก้ไขถ้อยคำในมาตรา 63/10 วรรคหนึ่ง (1) จาก “หน่วยงานอื่นของรัฐ” เป็น “หน่วยงานอื่น” เพื่อให้ครอบคลุมทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งขยายขอบเขตของทรัพย์สินที่เจ้าหน้าที่จะสอบถามข้อมูล โดยให้รวมถึงทรัพย์สินที่ไม่มีทะเบียน และเพิ่มความใน (1) และ (2) ให้รวมถึงทรัพย์สินของบุคคลอื่นที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครอง เช่น คู่สมรสในส่วนที่เป็นสินสมรส และบุคคลที่อาจได้รับโอนทรัพย์สินจากผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครองเพื่อหลีกเลี่ยงการบังคับทางปกครองรวมทั้งกำหนดระยะเวลาในการใช้อำนาจดังกล่าวของหน่วยงานของรัฐให้ต้องดำเนินการภายใน 1 ปี นับแต่รู้ถึงการโอนทรัพย์สินและไม่เกิน 10 ปี นับแต่วันที่มีการโอนทรัพย์สินด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 63/10)

(4) เพิ่มเติมให้เอกชนที่สืบพบทรัพย์สิน แต่มีเหตุที่ทำให้หน่วยงานของรัฐไม่ได้รับเงินจากทรัพย์สินดังกล่าว ได้รับค่าป่วยการตามสมควร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 63/11 วรรคสามและวรรคสี่) เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่เอกชน ที่ดำเนินการสืบหาทรัพย์สิน ทั้งนี้ ได้พิจารณาความเห็นของ กก. ในประเด็นการใช้มาตรการบังคับทางปกครองกับทรัพย์สินของ ทายาทผู้รับมรดกหรือผู้จัดการมรดก และประเด็นการรับโอนทรัพย์สินจากผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครองโดยกลฉ้อฉลด้วยแล้ว

2.14 การให้โอกาสคู่กรณีกระทำการภายหลังล่วงพ้นระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมายสำหรับการพิจารณาทางปกครอง เป็นการแก้ไขหลักการให้โอกาสคู่กรณีกระทำการภายหลังล่วงพ้นระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมายสำหรับการพิจารณาทางปกครองใหม่ โดยกำหนดเพิ่มเติมให้กรณีที่บุคคลใดไม่สามารถกระทำการภายในระยะเวลา ที่กฎหมายกำหนดได้ เนื่องจากมีเหตุการณ์ที่มีใช้ความผิด ของตน หาก

บุคคลนั้นได้กระทำการที่ล่วงเลยมาแล้วเสียใหม่ และยื่นคำขอต่อเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดนับแต่พฤติการณ์เช่นนั้นสิ้นสุดลง ให้ถือเสมือนว่าบุคคลนั้นได้กระทำการภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายโดยถูกต้องแล้ว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 66) เพื่อให้ความยุติธรรมแก่คู่กรณีในการพิจารณาทางปกครอง แต่ขณะเดียวกันก็รักษาไว้ซึ่งความมั่นคงแน่นอนในทางกฎหมายเพราะเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองเพียงแต่ผ่อนผันว่าการกระทำที่ล่วงเลยมาแล้วของคู่กรณีนั้นชอบด้วยกฎหมาย แต่มิได้มีดุลพินิจที่จะขยายระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายออกไปตามที่เห็นสมควรได้

ทั้งนี้ สอดคล้องกับความเห็นของ ศป. ในการตรวจแก้ไขมาตรา 66 ดังกล่าว

2.15 การระงับการฟ้องคดีเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การระงับการฟ้องคดีของอายุความ โดยเพิ่มเติมกรณีมีการยื่นคำเสนอ ข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการในประเด็นที่เกี่ยวข้องคำสั่งทางปกครอง ให้อายุความระงับการฟ้องคดีด้วยและกำหนดให้ชัดเจนว่า เมื่อได้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทเพื่อให้วินิจฉัยชี้ขาดหรือการยื่นคำเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการในประเด็นที่เกี่ยวข้องคำสั่งทางปกครอง ให้อายุความหรือระยะเวลาการฟ้องคดี หรือระยะเวลาอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี ระงับการฟ้องคดีไม่นับในระหว่างนั้นจนกว่าการพิจารณาจะถึงที่สุดหรือเสร็จไป โดยประการอื่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 67)

ทั้งนี้ สอดคล้องกับความเห็นของ ศป. ในประเด็นดังกล่าว

2.16 คณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองในชั้นต้น

(1) แก้ไขเหตุการณ์พ้นจากตำแหน่งของกรรมการ จากการเป็นบุคคลล้มละลาย เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 76 (3)) เพื่อความเป็นธรรมแก่บุคคลที่ล้มละลายเนื่องจากประสบปัญหาทางธุรกิจหรือทางการเงิน แต่มิได้กระทำทุจริต

(2) กำหนดรองรับการประชุมของคณะกรรมการด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 78)

(3) กำหนดให้คณะกรรมการที่มีองค์ประกอบหรือองค์ประชุมไม่ครบตามที่กฎหมายกำหนดสามารถประชุมได้ตามเงื่อนไขที่กำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 79 วรรคสอง)

(4) กำหนดให้กรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนประธานกรรมการอาจแจ้งนัดประชุมล่วงหน้าน้อยกว่า 3 วันได้ และในกรณีที่มีความจำเป็นต้องจัดประชุมคณะกรรมการ แต่ประธานกรรมการไม่สั่งให้นัดประชุม กรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งอาจเข้าชื่อกันขอให้เลขานุการนัดประชุม หรือผู้รักษาการตามกฎหมายที่จัดตั้งคณะกรรมการนั้นอาจเป็นผู้นัดประชุมคณะกรรมการก็ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 80)

(5) กำหนดให้การลงมติของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการที่ออกเสียงลงคะแนน เว้นแต่กฎหมายหรือกฎหมายกำหนดให้ใช้คะแนนเสียงข้างมากเป็นพิเศษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 82)

ทั้งนี้ สอดคล้องกับความเห็นของ ศป. ที่เห็นพ้องด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 80 และสอดคล้องกับการเพิ่มเนื้อหาส่วนที่ 1 คณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองในชั้นต้นตามข้อ 3.

3) การเพิ่มบทบัญญัติและหลักการในเรื่องใหม่

ประเด็น/สาระสำคัญ	หมายเหตุ
1. เพิ่มบทนิยาม ได้แก่ คำว่า “คำสั่งทางปกครองทั่วไป” “คำขอ” “เอกสาร” และ “หนังสือ” 1.1 เพิ่มบทนิยามคำว่า “คำสั่งทางปกครองทั่วไป” โดยกำหนดให้ชัดเจนว่าหมายถึง คำสั่งทางปกครองที่เป็นการนำกฎหมายมาใช้บังคับเป็นการทั่วไปโดยมิได้เจาะจงตัวบุคคลเป็นการเฉพาะรายแต่ใช้บังคับแก่กลุ่มบุคคลที่กำหนดหรืออาจกำหนดเฉพาะเจาะจงได้โดยประเภท สถานที่ พื้นที่ เรื่องใดเรื่องหนึ่ง เวลาใดเวลาหนึ่งหรือการดำเนินการในกรณีใดกรณีหนึ่ง เช่น ป้ายและสัญญาณจราจร คำสั่งห้ามบุคคลเข้าสถานที่ ประกาศการใช้ประโยชน์ทรัพย์สินสาธารณะ 1.2 เพิ่มบทนิยามคำว่า “คำขอ” หมายความว่า คำขอที่เป็นเอกสารเพื่อให้เจ้าหน้าที่มีคำสั่งทางปกครอง 1.3 เพิ่มบทนิยามคำว่า “เอกสาร” หมายความว่า กระดาษหรือวัตถุอื่นใด ซึ่งได้ทำให้ปรากฏความหมายด้วยตัวอักษร ตัวเลข ผังหรือแผนแบบอย่างอื่น จะเป็นโดยวิธีพิมพ์ ถ่ายภาพหรือวิธีอื่น อันเป็นหลักฐานแห่งความหมายนั้น และให้หมายความรวมถึงเอกสาร ที่ทำในรูปแบบและวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย 1.4 เพิ่มบทนิยามคำว่า “หนังสือ” หมายความว่า ความรวมถึงการจัดทำขึ้นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเข้าถึงและนำกลับมาใช้ได้โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลงด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5)	• เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าเป็นคำสั่งที่มีความหมายและขอบเขตอย่างไร ตามความหมายทางทฤษฎีพร้อมยกตัวอย่างกรณีต่าง ๆ ในทางปฏิบัติ • เพื่อให้มีความหมายที่ชัดเจน เนื่องจากปรากฏ ที่ใช้อยู่ในหลายมาตรา • กำหนดให้หมายความรวมถึงเอกสารที่ทำในรูปแบบและวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย • เพื่อให้หมายความรวมถึงการจัดทำข้อความขึ้นเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ด้วย ซึ่งจะทำให้ไม่ต้องแก้ไขถ้อยคำในบทบัญญัติมาตราต่างๆ ที่ใช้คำว่า “เป็นหนังสือ”
2. หลักเกณฑ์ที่ใช้กับคำสั่งทางปกครองทั่วไป (สอดคล้องกับการเพิ่มคำนิยามคำว่า คำสั่งทางปกครองทั่วไป) หมายเหตุ: ศป. เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งทางปกครอง	
2.1 กำหนดข้อยกเว้นให้เจ้าหน้าที่ไม่ต้องระบุเหตุผลในคำสั่งทางปกครองทั่วไป แต่ต้องให้เหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรในเวลาอันสมควร หากผู้ถูกกระทบโดยคำสั่งนั้นร้องขอ (เพิ่มมาตรา 37 วรรคสาม (5)) 2.2 กำหนดให้คำสั่งทางปกครองทั่วไปไม่ต้องอุทธรณ์ก่อนฟ้องคดีต่อศาล (เพิ่มมาตรา 43/2)	• เพื่อกำหนดข้อยกเว้นไม่ต้องระบุเหตุผลสำหรับกรณีคำสั่งทางปกครองทั่วไป เนื่องจากเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีได้ใช้บังคับแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะราย • เพื่อกำหนดให้ชัดเจนว่าคำสั่งทางปกครองทั่วไปเป็นคำสั่งที่ไม่อาจอุทธรณ์ได้และไม่ต้องอุทธรณ์ก่อนนำไปฟ้องคดี

	ต่อศาล เนื่องจากมีปัญหาในการจัดแจ้งสิทธิอุทธรณ์
3. คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง	
กำหนดเพิ่มค่าตอบแทนใหม่ให้เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบโดยกำหนดให้คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้รับค่าตอบแทนเช่นเดียวกับกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา (เพิ่มมาตรา 11/1)	• เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เลขาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการได้รับค่าตอบแทนที่กำหนดเป็นการเฉพาะและ มีความเหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ
4. หลักความเป็นกลางในการพิจารณาทางปกครอง	
4.1 กำหนดเพิ่มให้ชัดเจนว่าเจ้าหน้าที่ซึ่งพิจารณาทางปกครองในหลายขั้นตอนก่อนออกคำสั่งทางปกครองไม่เป็นเหตุซึ่งอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง หากการพิจารณาในหลายขั้นตอนนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ในคณะกรรมการหรือองค์กรเดียวกันที่แบ่งหน้าที่กันปฏิบัติงาน ภายใต้การพิจารณาทางปกครองเดียวกัน (เพิ่มมาตรา 16/1) 4.2 กำหนดมิให้นำบทบัญญัติเรื่องความเป็นกลางมาใช้บังคับแก่การใช้สิทธิเลือกหรือเลือกตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมาย (เพิ่มมาตรา 16/2)	• เพื่อมิให้เกิดข้อโต้แย้งกรณีที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่คนเดียวกันทำหน้าที่พิจารณาทางปกครองในหลายขั้นตอน นำหลักทั่วไปมาบัญญัติเป็นบทบัญญัติกฎหมายให้ชัดเจน • เพื่อมิให้เกิดข้อโต้แย้งกรณีการใช้สิทธิเลือกหรือเลือกตั้งบุคคลซึ่งเป็นการเลือกตามความพึงพอใจส่วนตัว ซึ่งโดยเหตุผลของเรื่องไม่อาจใช้หลักความเป็นกลางได้โดยสภาพ
5. หลักเกณฑ์ที่ให้ความเป็นธรรมแก่คู่กรณีในการพิจารณาทางปกครอง	
หมายเหตุ: ได้พิจารณาความเห็นของ กค. เกี่ยวกับการยื่นอุทธรณ์โดยวิธีการส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ด้วยแล้ว	
5.1 กำหนดเพิ่มให้ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่เห็นด้วยกับการแจ้งให้ดำเนินการแก้ไขคำขอหรือส่งเอกสารเพิ่มเติม ผู้ยื่นคำขออาจยื่นคำขอให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ที่ทบทวนได้ภายใน 7 วัน นับแต่ วันที่ได้รับแจ้ง (เพิ่มมาตรา 27 วรรคห้า) (สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าวตามข้อ 2)) 5.2 เพิ่มบทบัญญัติรองรับการดำเนินการด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมิได้กำหนดหลักเกณฑ์ในส่วนใดไว้	• เพื่อให้ผู้ยื่นคำขอที่ไม่เห็นด้วยสามารถขอให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ที่ทบทวนการแจ้งให้แก้ไขคำขอหรือการส่งเอกสารเพิ่มเติมได้ซึ่งเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โดยผู้บังคับบัญชาเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ยื่นคำขอ • เพื่ออำนวยความสะดวกแก่คู่กรณีและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

ให้นำหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับเป็นการเพิ่มเติมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกำหนดให้ชัดเจนว่า ในส่วนของการพิจารณาทางปกครอง การทำคำสั่งทางปกครอง และการออกกฎ ให้เป็นไปตามกฎหมายนี้ (เพิ่มมาตรา 27/1) 5.3 กำหนดเพิ่มหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการจัดหาหรือทำสำเนาเอกสารประกอบคำขอ ในกรณีที่ เป็นเอกสารที่หน่วยงานเป็นผู้ ออกให้เอง เอกสารพื้นฐานที่ต้องใช้ในการพิจารณา หรือ เอกสารหรือข้อมูล ที่เชื่อมโยงจากศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลาง หรือระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานของรัฐ (เพิ่มมาตรา 27/2 และมาตรา 27/3) 5.4 กำหนดเพิ่มหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับยื่นคำขอ การออกหลักฐานการรับคำขอ และผลของการดำเนินการหรือมิได้ ดำเนินการในเรื่องดังกล่าว กรณีคู่กรณีส่งคำขอทางไปรษณีย์ ลงทะเบียน ให้ถือว่าวันที่ส่งหนังสือแก่เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์เป็น วันยื่นคำขอ กรณีคู่กรณีให้ผู้ประกอบ กิจการส่งพัสดุภัณฑ์เป็น ผู้ส่งคำขอให้แก่เจ้าหน้าที่ ให้ถือว่าวันที่เจ้าหน้าที่ได้รับคำขอไว้ เป็นวันยื่นคำขอ โดยให้ใช้หลักการเช่นเดียวกันกับกรณีคำ อุทธรณ์ด้วย รวมทั้งกำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ต้องส่งต่อคำ ขอให้แก่ เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตามกฎหมาย (เพิ่มมาตรา 27/4 มาตรา 25/5 มาตรา 27/6 และมาตรา 27/7)	• เพื่ออำนวยความสะดวกแก่คู่กรณีที่ไม่ ต้องจัดหาเอกสารมายื่นประกอบคำขอ เอง แต่ให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้จัดหา เนื่องจากเป็นเอกสารที่อยู่ในความ ครอบครองของหน่วยงานของรัฐหรือ เอกสาร พื้นฐานที่ใช้เป็นประจำหรือ เอกสารที่มีการเชื่อมโยง ข้อมูลระหว่าง หน่วยงานของรัฐด้วยกัน • เพื่ออำนวยความสะดวกแก่คู่กรณีและ เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
6. หลักการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองและแนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่	
6.1 เพิ่มการกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ ในการออกคำสั่งทางปกครอง การนำหลักการใช้ดุลพินิจว่า จะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่ให้อำนาจและ อยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย รวมทั้งต้องไม่เลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมและต้องกระทำโดยพอสมควรแก่เหตุ ซึ่ง ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันอยู่แล้ว มาบัญญัติเป็นลายลักษณ์ อักษรย่อมทำให้มีความชัดเจนและทำให้เจ้าหน้าที่มีความ ระมัดระวังในการใช้ดุลพินิจยิ่งขึ้น (เพิ่มมาตรา 28/1) 6.2 เพิ่มแนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่โดยกำหนดให้ ผู้รักษาการตามกฎหมายและผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ ผู้มีอำนาจออกคำสั่งทางปกครองอาจกำหนดแนวทางการใช้ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ได้ทั้งนี้ การกำหนดแนวทางการใช้	• กำหนดหลักเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจใน การออกคำสั่งทางปกครอง เพื่อเจ้าหน้าที่ จะใช้อำนาจได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และเป็นธรรม • กำหนดหลักเกี่ยวกับแนวทางการใช้ ดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครอง ทั้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจกำหนดแนว ทางการใช้ดุลพินิจ เนื้อหาสาระของแนว ทางการใช้ดุลพินิจ การอาศัยแนวทางการ

ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่จะไม่ใช้บังคับแก่องค์การของรัฐที่เป็นอิสระ เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น โดยชัดแจ้ง (เพิ่มมาตรา 28/2)	ใช้ดุลพินิจเป็นเหตุผลในการทำคำสั่งและกรณีที่เจ้าหน้าที่อาจทำคำสั่งแตกต่างไปจากแนวทางการใช้ดุลพินิจได้ ทั้งนี้เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีหลัก ที่ชัดเจนในการปฏิบัติราชการ อันจะช่วยให้การออกคำสั่งทางปกครองมีความถูกต้องเหมาะสม และเป็นธรรม
7. หลักในการคุ้มครองความเชื่อถือของบุคคลในการตีความกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ	
กำหนดให้บุคคลซึ่งปฏิบัติตามการตีความในการใช้บังคับกฎหมายของหน่วยงานของรัฐโดยสุจริต อาจยกการตีความกฎหมายดังกล่าวขึ้นไต่สวนต่อหน่วยงานของรัฐนั้นหรือหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นได้ ซึ่งการ ตีความในกรณีนี้จะไต่สวนต่อหน่วยงานของรัฐนั้นหรือหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นได้ จะต้องเป็นการตอบข้อหารือของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการออกคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น มิใช่กรณีการตอบคำถามในลักษณะการปรึกษาหารือหรือการให้ความเห็นเบื้องต้นโดยเจ้าหน้าที่ในกรณีที่มีประชาชนหรือเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ สอบถามมา (เพิ่มมาตรา 28/3)	• เพื่อคุ้มครองความเชื่อโดยสุจริตของบุคคล ที่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือใช้สิทธิตามกฎหมายตามแนวทางการตีความกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ โดยมีข้อยกเว้นสำหรับกรณีที่จำเป็นต้องใช้บังคับกฎหมายเพื่อมิให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะที่สำคัญอย่างยิ่ง
8. การโอนอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาทางปกครอง	
กำหนดให้คณะรัฐมนตรีอาจโอนอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาทางปกครองของเจ้าหน้าที่หลายรายในหลายกระบวนการมาเป็นของเจ้าหน้าที่รายเดียว โดยการตราพระราชกฤษฎีกา (เพิ่มมาตรา 33/1)	• เพื่อให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนอำนาจ พิจารณาในหลายกระบวนการของเจ้าหน้าที่หลายรายมาเป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่รายเดียว เพื่อให้กระบวนการพิจารณาเป็นไปด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยกำหนดให้คณะรัฐมนตรีต้องส่ง ร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตรวจสอบก่อนทูลเกล้าฯ ถวายด้วย
9. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับคำสั่งเห็นชอบคำขอโดยปริยายและคำสั่งปฏิเสธคำขอโดยปริยาย	

9.1 กำหนดรับรองรูปแบบของคำสั่งทางปกครองโดยปริยาย (กรณีที่กฎหมายกำหนดไว้ว่าหากเจ้าหน้าที่ไม่แจ้งผลการพิจารณาภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าเห็นชอบ/ปฏิเสธ แล้วแต่กรณี) โดยกำหนดให้ชัดเจนว่า คำสั่งทางปกครองโดยปริยายมี 2 ลักษณะ ได้แก่ (1) คำสั่งทางปกครองโดยปริยาย อนุมัติ อนุญาต หรือเห็นชอบตามคำขอ และ (2) คำสั่งทางปกครองโดยปริยายปฏิเสธคำขอ (เพิ่มมาตรา 34 วรรคสอง) 9.2 กำหนดห้ามมิให้ใช้คำสั่งทางปกครองโดยปริยายเห็นชอบตามคำขอสำหรับคำสั่งทางปกครองที่น่าจะมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญเช่น ความมั่นคงของรัฐ การป้องกันประเทศ ความปลอดภัยและสุขอนามัยของประชาชน สิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติ (เพิ่มมาตรา 34/1) 9.3 กำหนดให้นำเรื่องสิทธิร้องขอเจ้าหน้าที่ยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือมาใช้กับคำสั่งทางปกครองโดยปริยายด้วย โดยอนุโลม (เพิ่มมาตรา 35 วรรคสอง) 9.4 กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปสำหรับคำสั่งทางปกครองเห็นชอบคำขอโดยปริยาย กล่าวคือ กรณีที่กฎหมายหรือกฎในเรื่องใดกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาคำขออนุญาตไว้ หากเจ้าหน้าที่มิได้แจ้งผลการพิจารณาภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่า มีคำสั่งทางปกครองโดยปริยายอนุมัติ อนุญาต หรือเห็นชอบตามคำขอ (เพิ่มมาตรา 39/2) 9.5 กำหนดให้กรณีที่กฎหมายหรือกฎในเรื่องใดกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาคำขออนุญาตไว้ หากเจ้าหน้าที่มิได้แจ้งผลการพิจารณาภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่า มีคำสั่งโดยปริยายปฏิเสธคำขอ โดยคำสั่งดังกล่าวให้เป็นที่สุด และกำหนดเพิ่มเติมให้หากการ พิจารณาทางปกครองในเรื่องใดที่ยังยาก ซับซ้อนหรือมีขั้นตอนการดำเนินการที่อาจทำให้พิจารณาไม่	• เพื่อรองรับการเกิดขึ้นของคำสั่งทางปกครองโดยปริยาย • เพื่อกำหนดกรณีต่าง ๆ ที่หน่วยงานของรัฐไม่อาจใช้กลไกการเกิดคำสั่งทางปกครองเห็นชอบคำขอโดยปริยายได้ เนื่องจากอาจมีผลกระทบหรือก่อความเสียหายแก่ประโยชน์สาธารณะที่สำคัญอย่างยิ่ง • เพื่อกำหนดให้นำเรื่องการขอให้เจ้าหน้าที่ยืนยันคำสั่งทางปกครองด้วยวาจาเป็นหนังสือมาใช้กับกรณีคำสั่งทางปกครองโดยปริยายด้วยเพื่อที่คู่กรณีจะได้มีหลักฐานเป็นหนังสือว่าได้รับคำสั่งทางปกครองโดยปริยาย โดยเฉพาะกรณี คำสั่งทางปกครองที่เห็นชอบคำขอโดยปริยาย ซึ่งมีผลเป็นการก่อตั้งสิทธิแก่คู่กรณี • เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการเกิดคำสั่งทางปกครองโดยปริยาย เห็นชอบตามคำขอในกรณีที่กฎหมายหรือกฎเฉพาะเรื่องกำหนดกลไกดังกล่าวไว้ • เพื่อใช้กลไกคำสั่งทางปกครองโดยปริยายปฏิเสธคำขอเป็นการทั่วไป โดยกรณีที่ครบระยะเวลาพิจารณาคำขอตามที่กฎหมายหรือ กฎกำหนดแล้ว เจ้าหน้าที่ไม่แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอทราบ ให้ถือว่า มีคำสั่งโดยปริยาย
--	--

แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ที่กำหนดในกฎหมายหรือกฎ อาจมีการขยายระยะเวลาในการพิจารณาเรื่องนั้นออกไปได้ นอกจากนี้ กำหนดให้มีการดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ซึ่งพิจารณาเรื่องไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา และให้นำความบกพร่องจากการละเลยล่าช้านั้นมาใช้ในการพิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้วย และหากเกิดความเสียหายขึ้นให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความล่าช้านั้นมีได้เกิดขึ้นจากความผิดของตน (เพิ่มมาตรา 39/3) 9.6 กำหนดให้คำสั่งปฏิเสธโดยปริยายที่เกิดขึ้นโดยผลของกฎหมายนั้นเป็นที่สุด เพื่อมิให้กระบวนการโต้แย้งคำสั่งต้องล่าช้าออกไปด้วยขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครอง และกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอมีสทิต้องขอให้เจ้าหน้าที่แจ้งเหตุผลของคำสั่งปฏิเสธโดยปริยายได้ภายในระยะเวลาการฟ้องคดีต่อศาล โดยแบ่งเป็น 2 กรณี ได้แก่ (1) ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เห็นสมควรมีคำสั่งตามคำขอให้เจ้าหน้าที่มีคำสั่งใหม่เห็นชอบตามคำขอภายใน 30 วันนับแต่วันที่รับคำร้องขอให้แจ้งเหตุผล และให้คำสั่งปฏิเสธโดยปริยายนั้นตกไป (2) ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เห็นว่าไม่อาจมีคำสั่งเห็นชอบตามคำขอได้ให้แจ้งเหตุผลในการปฏิเสธคำขอซึ่งประกอบด้วยข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ ให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน 30 วันนับแต่ วันที่รับคำร้องขอ (เพิ่มมาตรา 39/4) 9.7 กำหนดให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองตามมาตรา 49 ถึงมาตรา 53 มาใช้บังคับแก่การเพิกถอนคำสั่ง กำหนดให้นำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเพิกถอนทางปกครองโดยปริยายเห็นชอบคำขอตามมาตรา 39/2 และคำสั่งคำสั่งทางปกครองมาใช้กับกรณีการเพิกถอน คำสั่งทางปกครองโดยปริยายด้วยทางปกครองโดยปริยายปฏิเสธคำขอตามมาตรา 39/3 ด้วย (เพิ่มมาตรา 53/1)	ปฏิเสธคำขอ เพื่อให้ผู้ยื่นคำขอจะได้ไม่ต้องรอผลการพิจารณาเรื่อยไป และสามารถนำคำสั่งโดยปริยายปฏิเสธคำขอไปฟ้องคดีต่อศาลได้ซึ่งแนวทางดังกล่าวจะช่วยแก้ไขปัญหาความล่าช้าในการพิจารณาทางปกครอง เพราะปัจจุบันระยะเวลาตามกฎหมายหรือกฎในเรื่องต่าง ๆ เป็นเพียง “ระยะเวลาเร่งรัด” ที่ไม่มีสภาพบังคับแน่นอน - กำหนดให้กรณีที่เกิดคำสั่งโดยปริยายปฏิเสธ คำขอ ผู้ยื่นคำขอมีสทิต้องขอให้เจ้าหน้าที่แจ้งเหตุผลในการปฏิเสธคำขอภายในระยะเวลาการฟ้องคดี ซึ่งจะมีผลให้เจ้าหน้าที่ต้องพิจารณา คำขอนั้นว่า มีเหตุผลที่จะปฏิเสธคำขอของคู่กรณีได้หรือไม่ ซึ่งหากเจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุใด ๆ ที่จะปฏิเสธคำขอได้ และเป็นกรณีที่เห็นชอบคำขอได้ ก็จะมีคำสั่งเห็นชอบคำขอ อันจะทำให้คำสั่งปฏิเสธคำขอโดยปริยายตกไป แต่หากเจ้าหน้าที่เห็นว่าไม่อาจมีคำสั่งเห็นชอบตามคำขอได้ ก็ต้องแจ้งเหตุผลในการปฏิเสธคำ ขอให้คู่กรณีทราบ ซึ่งหากคู่กรณีฟ้องคดีต่อศาลศาลก็จะสามารถตรวจสอบได้ว่าเหตุผลในการปฏิเสธคำขอนั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ - กำหนดให้นำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองมาใช้กับกรณีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองโดยปริยายด้วย
--	---

10. คำสั่งทางปกครองที่มีข้อบกพร่อง	
10.1 กำหนดหลักการจำกัดผลกระทบของความบกพร่องใน วิธีพิจารณาและรูปแบบของคำสั่งทางปกครอง โดยผู้กรณีไม่อาจอ้างเฉพาะความบกพร่องในวิธีพิจารณาหรือรูปแบบของคำสั่งทางปกครองเป็นเหตุขอให้เพิกถอนคำสั่งได้ หากความบกพร่องนั้นมิได้กระทบต่อเนื้อหาสาระของคำสั่งทางปกครอง โดยเจ้าหน้าที่ยังคงต้องทำคำสั่งทางปกครองที่มีเนื้อหาเช่นเดิม แม้จะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามขั้นตอน วิธีการ รูปแบบ หรือหลักเกณฑ์เรื่องเขตพื้นที่การใช้อำนาจแล้ว ซึ่งความบกพร่องในเรื่องเขตพื้นที่การใช้อำนาจนี้จะต้องเป็นกรณีของเจ้าหน้าที่ซึ่งสังกัดหน่วยงานเดียวกันและใช้บังคับกฎหมายฉบับเดียวกัน เพียงแต่เจ้าหน้าที่ในเขตพื้นที่หนึ่งทำคำสั่งซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่อื่น ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้ความบกพร่องซึ่งมิใช่สาระสำคัญ ส่งผลต่อความมั่นคงของคำสั่งทางปกครองและการดำเนินงานของทางราชการ (เพิ่มมาตรา 41/1) 10.2 กำหนดให้นำหลักการเยียวยาความบกพร่องในวิธีพิจารณาและรูปแบบของคำสั่งทางปกครองมาใช้กับคำสั่งทางปกครองเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการทำคำสั่งลงโทษทางวินัยที่บกพร่องในขั้นตอน วิธีการ หรือรูปแบบที่กฎหมายกำหนดด้วย โดยไม่จำเป็นต้องเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยหากความบกพร่องนั้น แม้ว่าเจ้าหน้าที่จะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามขั้นตอน วิธีการ หรือรูปแบบที่กฎหมายกำหนดแล้ว ก็ยังคงต้องทำคำสั่งลงโทษทางวินัยที่มีเนื้อหาเช่นเดิม หรือเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามขั้นตอน วิธีการ หรือรูปแบบที่กฎหมายกำหนดแล้วผลการพิจารณาไม่แตกต่างจากเดิม แต่กรณีที่ผลการพิจารณาแตกต่างจากเดิม ให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยและออกคำสั่งใหม่ให้ถูกต้อง (เพิ่มมาตรา 41/2) 10.3 กำหนดหลักการแปลงคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายให้เป็นคำสั่งทางปกครองอื่นที่ชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคือกรณีคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะตกเป็นโมฆะหรือไม่ก็ตาม หากเข้าลักษณะคำสั่งทางปกครองอื่นที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งมีวัตถุประสงค์	• เพื่อป้องกันมิให้มีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ที่เพียงแต่บกพร่องในขั้นตอนวิธีการ หรือรูปแบบในการทำคำสั่งทางปกครอง หรือในเรื่องเขตพื้นที่ในการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ แต่ไม่มีผลกระทบต่อเนื้อหาสาระของคำสั่ง เพราะการเพิกถอนคำสั่งย่อมไม่สมเหตุผลและไม่เป็นประโยชน์เนื่องจากเจ้าหน้าที่ยังคงต้องทำคำสั่งใหม่ที่มีเนื้อหา เพื่อกำหนดให้นำวิธีการเยียวยาความบกพร่องและการคุ้มครองคำสั่งทางปกครองที่บกพร่องในขั้นตอน วิธีการ หรือรูปแบบ แต่มิได้กระทบ ต่อเนื้อหาสาระของคำสั่ง มาใช้บังคับแก่กรณีการดำเนินการทางวินัยและคำสั่งลงโทษทางวินัยด้วย เพื่อที่จะได้ไม่ต้องมีการเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยและเริ่มการดำเนินการทางวินัยใหม่เช่นเดิม • เพื่อกำหนดวิธีการแปลงคำสั่งทางปกครอง ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายให้เข้าลักษณะเป็นคำสั่งอื่น ที่ชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งกำหนดเกี่ยวกับการเปลี่ยนฐานทางกฎหมายและการเปลี่ยนเหตุผลใน

เดียวกัน ให้ถือตามคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายนั้น ถ้าสันนิษฐานโดยพฤติการณ์แห่งกรณีได้ว่า หากเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งได้รู้ว่าการนั้นจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก็คงจะได้ตั้งใจว่าจะทำ คำสั่งทางปกครองอื่นที่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ คำสั่งทางปกครองที่ถือว่าชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวจะต้องไม่เป็นผลร้ายต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องมากกว่าเดิม และไม่เปลี่ยนการใช้อำนาจผูกพันตามกฎหมายเป็นการใช้อำนาจดุลพินิจ และให้นำมาใช้แก่กรณีคำสั่งทางปกครองอ้างบทกฎหมายที่เป็นฐานในการทำคำสั่งผิดพลาดหรืออ้างเหตุผลผิดพลาดด้วยแล้วแต่กรณี หากมีบทกฎหมายอื่นหรือเหตุผลอื่นที่ใช้อ้างในการทำคำสั่งทางปกครองนั้นได้โดยชอบด้วยกฎหมาย	การทำคำสั่งทางปกครอง เพื่อที่จะได้ไม่ต้องเพิกถอนคำสั่ง
11. โฆษะกรรมของคำสั่งทางปกครอง หมายเหตุ : สอดคล้องกับความเห็นของ กค. ในการเพิ่มหลักโฆษะกรรมของคำสั่งทางปกครอง	
กำหนดให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับโฆษะกรรมของคำสั่งทางปกครองที่มีความผิดพลาดอย่างร้ายแรงและชัดเจน เช่น คำสั่งที่ขัดต่อกฎหมายหรือ ออกโดยผู้ที่ไม่มีความอำนาจ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยการนำหลักและเหตุแห่งโฆษะกรรมของคำสั่งทางปกครองมาบัญญัติให้ชัดเจน เนื่องจากเป็นหลักที่ยอมรับและมีการนำมาใช้โดยองค์กรทางกฎหมายของประเทศไทยในฐานะหลักทั่วไป ซึ่งคำสั่งทางปกครองที่เป็นโฆษะย่อมไม่มีผลใด ๆ ทางกฎหมายมาตั้งแต่ต้น ส่วนการประกาศโฆษะกรรมเป็นเพียงการยืนยันโดยเจ้าหน้าที่เพื่อให้เป็นที่รับรู้รับทราบแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปเท่านั้น และกำหนดให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองมีอำนาจประกาศโฆษะกรรมของคำสั่งทางปกครองได้เช่นเดียวกับการเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ซึ่งการดำเนินการของฝ่ายปกครองจะรวดเร็วกว่าการร้องขอต่อศาล โดยอาจหาหรือคณะกรรมการ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองก่อนที่จะประกาศโฆษะกรรมเพื่อความรอบคอบได้ (เพิ่มมาตรา 43/1)	• เพื่อให้มีบทบัญญัติกฎหมายที่รองรับหลัก และการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวอย่างชัดเจน
12. การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง (สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตาม ข้อ 2))	

12.1 กำหนดให้นำหลักเกณฑ์วิธีการยื่นคำขอและวันที่ถือว่าเป็นวันที่ยื่นคำขอ มาใช้บังคับแก่การยื่นคำอุทธรณ์และการส่งต่อคำอุทธรณ์ที่ยื่นผิดตัวเจ้าหน้าที่ด้วย โดยอนุโลม และกำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องออกหลักฐานการรับคำอุทธรณ์โดยมีรายละเอียดตามที่กำหนด เพื่อให้คู่กรณีมีหลักฐานว่าเจ้าหน้าที่ได้รับอุทธรณ์ไว้เมื่อใด ซึ่งจะมีผลต่อการนับระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์และวันที่จะเกิดคำสั่งโดยปริยายให้ยกอุทธรณ์รวมทั้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาล (เพิ่มมาตรา 44/1 และมาตรา 44/2) 12.2 กำหนดให้กรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มิได้แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในเวลาที่กำหนดให้ถือว่าเจ้าหน้าที่มีคำสั่งโดยปริยายให้ยกอุทธรณ์ โดยผู้อุทธรณ์อาจขอให้เจ้าหน้าที่แจ้งเหตุผลในการยกอุทธรณ์ภายในระยะเวลาการฟ้องคดีได้ (เพิ่มมาตรา 45/1) โดยกลไกนี้ใช้บังคับทั้งกรณีที่กฎหมายกำหนดระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ไว้เป็นการเฉพาะ และกรณีที่กฎหมายมิได้กำหนดระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ไว้แต่ต้องนำระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ (เพิ่มมาตรา 45/2 และมาตรา 45/3) 12.3 กำหนดให้คู่กรณียื่นคำอุทธรณ์เพิ่มเติมระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ได้ โดยกำหนดให้ระยะเวลาในการพิจารณาคำอุทธรณ์เพิ่มเติมขยายออกไปอีกเพื่อให้เจ้าหน้าที่มีระยะเวลาเพียงพอในการพิจารณา (เพิ่มมาตรา 45/4) 12.4 กำหนดให้คู่กรณีอาจมีหนังสือขอลอนอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้ โดยการลอนอุทธรณ์ก่อนพ้นกำหนดระยะเวลา อุทธรณ์ถือเป็นสิทธิของคู่กรณีที่สามารถทำได้ แต่การลอนอุทธรณ์หลังพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์เป็นสิทธิของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ พิจารณาอุทธรณ์ในการพิจารณาว่าจะให้ลอนอุทธรณ์หรือไม่ (เพิ่มมาตรา 45/5)	• เพื่อให้ นำวิธีการยื่นคำขอและวันที่ถือว่าเป็นวันที่ยื่นคำขอ เช่น การยื่นคำขอทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ให้ถือว่าวันที่ส่งหนังสือแก่เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์เป็นวันยื่นคำขอ การส่งต่อคำขอที่ยื่นผิดโดยสุจริต และการนับระยะเวลาในการเกิดคำสั่งทางปกครองโดยปริยายมาใช้บังคับ ด้วยโดยอนุโลม และเพื่อให้คู่กรณีมีหลักฐานว่าเจ้าหน้าที่ได้รับอุทธรณ์ไว้เมื่อใด และทราบถึงการครบกำหนดระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งจะเกิดคำสั่งโดยปริยายให้ยกอุทธรณ์ รวมทั้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลเพื่อโต้แย้งคำสั่งดังกล่าว • เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาคความล่าช้าในการพิจารณา อุทธรณ์ ปัญหาการใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลของผู้อุทธรณ์ และปัญหาเกี่ยวกับคำสั่งที่จะเป็นวัตถุแห่งคดีพิพาท กำหนดให้กรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มิได้ • เพื่อให้คู่กรณีสามารถจัดทำคำอุทธรณ์เพิ่มเติมโดยระบุเหตุที่จะขอให้เจ้าหน้าที่ทบทวนและแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ซึ่งตามปกติเป็นเหตุแห่งการขอให้พิจารณาใหม่ได้ เพื่อที่คู่กรณีจะได้ไม่ต้องรอใช้วิธีการขอให้พิจารณาใหม่ภายหลังคำสั่งทางปกครองเป็น ที่สุดแล้ว
--	--

	- กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปในการถอนอุทธรณ์โดยกรณีถอนอุทธรณ์ก่อนพ้นกำหนดระยะเวลา - อุทธรณ์ ถือเป็นสิทธิเด็ดขาดของคู่กรณี แต่ถ้าถอนอุทธรณ์หลังพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจไม่ให้ถอนอุทธรณ์ได้
13. การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่เป็นประโยชน์ (สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ให้ประโยชน์)	
13.1 กำหนดมิให้อ้างเพียงความบกพร่องในขั้นตอน วิธีการ หรือรูปแบบในการทำคำสั่ง หรือความบกพร่องเรื่องเขตพื้นที่ในการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่มาเป็นเหตุในการเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ที่ให้ประโยชน์ (เพิ่มมาตรา 49 วรรคสาม) 13.2 กำหนดให้อำนาจเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองออกคำสั่งทางปกครองเรียกเงินคืนพร้อมดอกเบี้ยได้ภายหลังเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่เป็นการให้เงิน เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อบังคับตามคำสั่งได้โดยไม่ต้องฟ้องคดีต่อศาล (เพิ่มมาตรา 51/1)	- เพื่อให้เจ้าหน้าที่ไม่อาจอ้างเพียงความบกพร่องในขั้นตอน วิธีการ หรือรูปแบบในการทำคำสั่งหรือความบกพร่องเรื่องเขตพื้นที่ในการใช้อำนาจมาเป็นเหตุในการเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ที่เป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งซึ่งมีเนื้อหาสาระถูกต้องแล้วได้ - เพื่อให้มีการเรียกให้ชำระดอกเบี้ยผิพนัด ในกรณีที่มีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ที่เป็นการให้เงินและออกคำสั่งเรียกเงินคืนด้วย ซึ่งเป็นไปตามหลักทั่วไปในเรื่องการชำระหนี้ โดยในการคำนวณดอกเบี้ยจะพิจารณาว่าผู้รับคำสั่งทางปกครองสุจริตหรือไม่
14. การบังคับตามคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงิน (สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องการบังคับตามคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงิน)	
เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้ระยะเวลาอุทธรณ์การใช้มาตรการบังคับทางปกครองแก่ทายาทหรือผู้จัดการมรดกดังกล่าวเริ่มนับใหม่ นับแต่วันที่ได้รับแจ้งในกรณีที่ผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครองตาย ก่อนสิ้นสุดระยะเวลาอุทธรณ์และไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ และกรณีที่ผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครองตายหลังสิ้นสุดระยะเวลาอุทธรณ์และไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ เนื่องจากมีพฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดจากความผิดของผู้นั้น	- นำหลักการตามมาตรา 63/4 มาบัญญัติใหม่ เนื่องจากมีการปรับโครงสร้างบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง - มาตรา 63/4 บัญญัติให้ในการใช้มาตรการบังคับทางปกครองแก่บุคคลใดหากบุคคลนั้นถึงแก่ความตายและเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน ให้ดำเนินการ

รวมทั้งกำหนดวิธีการใช้มาตรการบังคับทางปกครองแก่นิติบุคคล (เพิ่มเติมมาตรา 63/4/1 และมาตรา 63/4/2)	บังคับทางปกครองต่อไปได้ ถ้าบุคคลนั้นมีทายาทผู้รับมรดกหรือผู้จัดการมรดก ให้ถือว่าทายาทผู้รับมรดกหรือผู้จัดการมรดกเป็นผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครองนั้น ในการใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงินตามมาตรา 63/7 แก่ทายาท ผู้รับมรดกหรือผู้จัดการมรดกให้มีหนังสือเตือนทายาทผู้รับมรดกคนใดคนหนึ่งให้ชำระเงินหรือถ้าผู้จัดการมรดกให้มีหนังสือเตือนผู้จัดการมรดกด้วยภายในกำหนดอายุความฟ้องคดีมรดกก่อน และให้ดำเนินการเพื่อมิให้มีการโอน ขาย ยักยอกหรือจำหน่ายซึ่งทรัพย์สินอันเป็นทรัพย์มรดกตามจำนวนหนี้ที่ค้างชำระภายในอายุความมรดกด้วย หากทายาทผู้รับมรดกหรือผู้จัดการมรดก ซึ่งได้รับหนังสือเตือนตามวรรคสอง ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเตือน หรือเป็นกรณีการใช้มาตรการ บังคับทางปกครองอื่นที่มีใช้การชำระเงินตามมาตรา 63/7 ให้แจ้งมาตรการบังคับทางปกครองไปยังบุคคลดังกล่าวต่อไป
15. การบังคับตามคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้กระทำหรือละเว้นกระทำ	
กำหนดมาตรการกักขังผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองที่กำหนด ให้กระทำหรือละเว้นกระทำ โดยเจ้าหน้าที่อาจยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาล ให้มีคำสั่งจับกุมและกักขังผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองได้ โดยมี หลักในการพิจารณาว่า มาตรการกักขังเป็นมาตรการบังคับที่มีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลอย่างรุนแรง จึงนำมาใช้เป็นวิธีการสุดท้ายเมื่อใช้มาตรการบังคับทางปกครองอื่นไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครองได้เท่านั้น โดยคำสั่งทางปกครองที่จะใช้มาตรการดังกล่าวจะต้องเป็นที่สุดแล้ว ยกเว้นกรณีคำสั่งให้	• เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ มาตรการกักขัง ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองเพื่อให้การบังคับตามคำสั่งให้กระทำการหรือละเว้นกระทำการ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กำหนดกระบวนการพิจารณาของศาลในการสั่งกักขังผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง รวมทั้งกำหนดระยะเวลาและจำนวนครั้ง สูงสุดในการสั่งกักขังผู้อยู่ในบังคับของ

กระทำหรือละเว้นกระทำเพื่อคุ้มครองระบบสาธารณูปโภคหรือคุ้มครองประโยชน์สาธารณะอื่นที่มีความสำคัญยิ่งอาจใช้มาตรการดังกล่าวได้ แม้ว่าคำสั่งจะยังไม่เป็นที่สุด นอกจากนี้ จะต้องมีการเตือนบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นหนังสือก่อนที่จะมีการร้องขอต่อศาลให้สั่งจับกุมและกักขังด้วย โดยกำหนดให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองนั้นเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาคำร้องขอให้กักขัง (เพิ่มมาตรา 63/24/1 มาตรา 63/24/2 มาตรา 63/24/3 และมาตรา 63/24/4)	คำสั่งทางปกครอง เพื่อมิให้กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลจนเกินสมควรแก่เหตุ
16. การแจ้งคำสั่งทางปกครอง หมายเหตุ : สอดคล้องกับความเห็นของ ศป. ในเรื่องการเพิ่มหลักเกณฑ์การติดต่อด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์และการแจ้งคำสั่งกรณีไม่พบผู้รับหรือไม่มีบุคคลอื่น และได้พิจารณาความเห็นของ กค. ประเด็นการแจ้งคำสั่งทางปกครองด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยแล้ว	
16.1 แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง โดยกำหนดให้ใช้วิธีวางหรือปิดหนังสือได้ในกรณีที่ไม่พบผู้รับและไม่มีบุคคลอื่นที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 70 วรรคสอง) 16.2 กำหนดหลักเกณฑ์การแจ้งคำสั่งทางปกครองด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และกำหนดรองรับการแจ้งคำสั่งทางปกครอง โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการประกาศหรือเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือระบบอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก และกำหนดให้แจ้งคำสั่งต่อบุคคลเป็นการเฉพาะรายด้วยในกรณีที่เป็นการสั่งทางปกครองทั่วไปที่กระทบต่อกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในทรัพย์สินของบุคคลซึ่งมีเอกสารแสดงสิทธิ ทะเบียนหรือหลักฐานอื่นที่ทางราชการออกให้ (เพิ่มมาตรา 74/1 และมาตรา 74/2)	• เพื่อกำหนดวิธีการแจ้งคำสั่งทางปกครองทั่วไปให้เป็นที่ชัดเจนและเหมาะสมกับลักษณะของคำสั่งทางปกครองประเภทดังกล่าว และเพื่อกำหนดวิธีการแจ้งคำสั่งทางปกครองทั่วไปวิธีการให้เป็นที่ชัดเจนและเหมาะสมกับลักษณะของคำสั่งทางปกครองประเภทดังกล่าว
17. คณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง กำหนดเพิ่มเติมให้คณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองในหมวด 5 ออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 คณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองในชั้นต้น และส่วนที่ 2 คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท เพื่อให้คณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น	
17.1 ส่วนที่ 1 คณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองในชั้นต้น	

17.1.1 เพิ่มบทบัญญัติห้ามการเป็นกรรมการในคณะกรรมการคณะหนึ่งคณะใดเกินหนึ่งตำแหน่ง เนื่องจากการจัดตั้งคณะกรรมการต้องการการมีส่วนร่วมของบุคคลหลายคนที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลายการที่บุคคลคนเดียวเป็นกรรมการหลายตำแหน่งในคณะกรรมการคณะเดียวอาจเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม (เพิ่มมาตรา 75/1) 17.1.2 กำหนดให้ประธานมีหน้าที่ต้องออกเสียงชี้ขาดในการลงคะแนนนั้นกรณีที่คะแนนเสียงในที่ประชุมเท่ากัน โดยจะต้องเป็นการออกเสียงเห็นด้วยกับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทีลงคะแนนไปแล้ว มิใช่การออกเสียงชี้ขาดโดยเลือกแนวทางอื่นที่แตกต่างออกไป จะงดออกเสียง ชี้ขาดไม่ได้ เพื่อให้การประชุมได้ข้อยุติ และกำหนดวิธีการห้ามตีในกรณีการลงคะแนนลับซึ่งไม่อาจให้ประธานออกเสียงชี้ขาดได้ไว้ด้วย (เพิ่มมาตรา 82/1) 17.1.3 กำหนดให้การเวียนหนังสือขอมติจากกรรมการแทนการลงมติในการประชุมของคณะกรรมการ ไม่อาจกระทำได้ เว้นแต่กรณีที่เข้าเงื่อนไขตามที่กำหนด เช่น เป็นเรื่องที่โดยปกติของทางปฏิบัติที่ผ่านมาไม่มีการอภิปรายระหว่างกรรมการเนื่องจากการพิจารณาโดยองค์กรกลุ่มมีขึ้นเพื่อให้เกิดการอภิปรายแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างกัน (เพิ่มมาตรา 82/2) 17.1.4 กำหนดให้สามารถดำเนินการตามมติของคณะกรรมการได้โดยไม่ต้องรอการรับรองรายงานการประชุมเพื่อให้ชัดเจน ว่าการรับรองรายงานการประชุมมิใช่เงื่อนไขของการนำมติดังกล่าวไปดำเนินการ (เพิ่มมาตรา 83 บรรคสาม) 17.2 คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท 17.2.1 เพิ่มส่วนที่ 2 คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท โดยกำหนดให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองในชั้นต้นมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม ยกเว้นเรื่องการประชุม (เพิ่มมาตรา 83/1) 17.2.2 การให้กรรมการในคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระจะกระทำมิได้ เว้นแต่	• เพื่อมิให้ขัดต่อหลักในการดำเนินงานขององค์กรกลุ่มในรูปคณะกรรมการที่ต้องการการมีส่วนร่วมของบุคคลหลายคนที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลาย • เพื่อให้การประชุมได้ข้อยุติ และกำหนดวิธีการห้ามตีในกรณีการลงคะแนนลับซึ่งไม่อาจให้ประธานออกเสียงชี้ขาดได้ • กำหนดข้อห้ามในการใช้มติเวียน ยกเว้นกรณีที่เข้าเงื่อนไขที่อาจกระทำได้ • เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าการรับรองรายงานการประชุมมิใช่เงื่อนไขในการนำมติของคณะกรรมการไปดำเนินการ • เพื่อกำหนดมาตรฐานการจัดองค์กรของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท เนื่องจากเป็นองค์กรกึ่งตุลาการที่ต้องมีหลักประกันสูงกว่าองค์กรคณะกรรมการภายในฝ่ายปกครองทั่วไป
--	--

กรณีมีเหตุบกพร่องอย่างยิ่งต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง เพื่อประกันความเป็นอิสระในการทำหน้าที่ของกรรมการ (เพิ่มมาตรา 83/2) 17.2.3 การจัดองค์กรคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท ให้ต้องมีความเป็นอิสระ มีหลักประกันความเป็นกลาง และการไม่มีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในการพิจารณา (เพิ่มมาตรา 83/3) 17.2.4 กำหนดมาตรฐานวิธีพิจารณาข้อพิพาทของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท (เพิ่มมาตรา 83/4) 17.2.5 กำหนดให้คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยสถานะและมาตรฐานวิธีพิจารณาข้อพิพาทของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทตามที่คู่กรณีหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร้องขอ (เพิ่มมาตรา 83/5)	
19. กฎ เพิ่มหมวดขึ้นใหม่เป็นหมวด 6 กฎ และกำหนดหลักเกณฑ์เรื่องกฎให้มีความชัดเจน เช่น	
19.1 กฎต้องมีฐานอำนาจตามกฎหมาย ไม่เกินขอบเขตและไม่ขัด ต่อหลักการและวัตถุประสงค์ที่กฎหมายกำหนด และเพิ่มข้อยกเว้นสำหรับกรณีกฎที่ใช้ภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการบริการสาธารณะที่ไม่กระทบบุคคลภายนอก ไม่จำเป็นต้องมีบทบัญญัติกฎหมายให้อำนาจไว้ชัดแจ้งก็ได้ เนื่องจากเป็นอำนาจทั่วไปของหัวหน้าหน่วยงานที่จะกำหนดกฎเกณฑ์ที่ใช้ภายในหน่วยงานของตนได้ (เพิ่มมาตรา 84/1) 19.2 กำหนดให้นำหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองมาใช้บังคับแก่การออกกฎที่กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ด้วย (มาตรา 28/2) กล่าวคือ ผู้รักษาการตามกฎหมายและผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกกฎอาจกำหนดแนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ได้ (เพิ่มมาตรา 84/2) 19.3 กฎที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองจะต้องไม่ขัดต่อหลักกฎหมายทั่วไปที่มีได้บัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรด้วย เช่น หลักที่ว่ากฎต้องใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่เจาะจงบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะรายกฎจะต้องไม่มีผลย้อนหลังในทางที่เป็นผลร้ายแก่บุคคล และหลักความเสมอภาคและหลักความพอสมควรแก่เหตุด้วย (เพิ่มมาตรา 84/3)	• เพื่อกำหนดขอบเขตเกี่ยวกับการออกกฎ เพื่อบริหารจัดการองค์กรและการจัดทำบริการสาธารณะซึ่งเป็นกฎที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากกฎหมายลำดับรองหรืออนุบัญญัติที่ออกเพื่อกำหนดรายละเอียดในการใช้บังคับกฎหมายแม่บท • เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ • เป็นการนำหลักทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายกำหนดไว้ในกฎหมาย นำให้ชัดเจน

19.4 กำหนดให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการออกกฎหมายมีการกำหนดเงื่อนไขหรือรายละเอียดได้เท่าที่จำเป็นในการใช้บังคับกฎหมายได้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายหรือเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ทั้งนี้ในทำนองเดียวกันกับอำนาจทั่วไปของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองในการกำหนดเงื่อนไขหรือข้อกำหนดประกอบคำสั่งทางปกครองตามมาตรา 39 ซึ่งเป็นกลไกที่ทำให้คำสั่งทางปกครองมีความยืดหยุ่นและคุ้มครองประโยชน์สาธารณะได้ (เพิ่มมาตรา 84/4) 19.5 กำหนดบทบัญญัติเพื่อแก้ไขปัญหากฎหมายที่ใช้เป็นการชั่วคราวตามความจำเป็นแห่งสถานการณ์และสมควรยกเลิกเมื่อหมดความจำเป็น โดยกำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องยกเลิกกฎที่กระทบต่อสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเมื่อเหตุผลความจำเป็นแห่งสถานการณ์ในการออกกฎนั้นได้สิ้นไปแล้ว (เพิ่มมาตรา 84/5) 19.6 กำหนดให้การออกกฎจะต้องกระทำโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งกฎหมายบัญญัติให้อำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้น โดยไม่อาจมอบให้เจ้าหน้าที่อื่นเป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญแทนได้ เว้นแต่กฎหมายจะบัญญัติให้อำนาจไว้เท่าที่จำเป็นและสมควรเท่านั้น และต้องมีข้อเสนอในปัจจุบัน หรือได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่อื่นนั้นในกรณีที่กฎหมายกำหนดด้วย (เพิ่มมาตรา 84/6) 19.7 กำหนดกฎที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมายมิให้เสียไป (เพิ่มมาตรา 84/7) 19.8 กำหนดให้การรับฟังความคิดเห็น การวิเคราะห์ผลกระทบของการออกกฎ และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหมายความว่ารวมถึงกฎหมายอื่น ๆ ที่กำหนดขั้นตอนการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องก่อนการออกกฎด้วย (เพิ่มมาตรา 84/8) 19.9 กำหนดรูปแบบและสาระสำคัญที่จำเป็นของกฎ โดยกำหนดให้กฎต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร มีเนื้อหาชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจได้ มีการอ้างบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เป็นบท	• เป็นการกำหนดเงื่อนไขหรือรายละเอียดของกฎเพื่อป้องกันปัญหาข้อโต้แย้งในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ออกกฎเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และ วิธีการเกี่ยวกับการดำเนินการในเรื่องหนึ่ง แต่มิได้ระบุถึง "เงื่อนไข" หรือรายละเอียดอื่นไว้ด้วย ซึ่งโดยเหตุผลของเรื่องแล้ว ย่อมกำหนดได้เช่นกันหากจำเป็นแก่การทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย • เป็นกฎที่ใช้บังคับเป็นการชั่วคราว เพื่อมิให้กฎ ซึ่งหมดความจำเป็นแล้วยังมีผลใช้บังคับต่อไป เพราะอาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพหรือสร้างภาระแก่บุคคลโดยไม่จำเป็น • นำหลักทั่วไปเกี่ยวกับการมอบอำนาจช่วงให้เจ้าหน้าที่อื่นออกกฎหมายบัญญัติให้ชัดเจนและสอดคล้องกับการบริหารราชการแผ่นดินในปัจจุบัน • เพื่อรองรับกฎที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีเหตุบกพร่องในการดำรงตำแหน่ง • เพื่อให้กระบวนการออกกฎมีความครบถ้วน ถึงกำหนดให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
---	---

อาศัยอำนาจ และต้องระบุวันเดือน และปี ที่ออกกฎ รวมทั้งชื่อ และตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ผู้ออกกฎ (เพิ่มมาตรา 84/9) 19.10 กำหนดคุ้มครองกฎที่มีความบกพร่องในขั้นตอน วิธีการหรือรูปแบบ ซึ่งมีใช้ความบกพร่องในสาระสำคัญมิให้ถูก เพิกถอน และกำหนดกรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อให้มีการเพิ่มเติมความบกพร่องในกรณีอื่นที่อาจเฝ้าระวังได้ หากมีเหตุผลความจำเป็น (เพิ่มมาตรา 84/10 และมาตรา 84/11) 19.11 กำหนดวิธีการเผยแพร่กฎให้กระทำโดยวิธีการตามที่ กฎหมายกำหนด ในกรณีที่กฎหมายมิได้บัญญัติวิธีการเผยแพร่ กฎไว้ ให้เผยแพร่บังคับของกฎในระบบกลางทางกฎหมาย รวมทั้งกำหนดการมีผลบังคับใช้และการสิ้นสุดของกฎ (เพิ่ม มาตรา 84/13) 19.12 กำหนดให้ในกรณีที่การออกกฎโดยให้มีผลใช้บังคับ ทันที่จะเป็นการยากอย่างยิ่งแก่ผู้อยู่ในบังคับของกฎที่จะปฏิบัติ ตามได้ หรือจะมีผลกระทบจนเกินสมควรต่อประโยชน์ สาธารณะหรือประโยชน์ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ผู้ออก กฎอาจกำหนดระยะเวลา เงื่อนไขหรือบทเฉพาะกาลในการ บังคับใช้กฎดังกล่าวได้ (เพิ่มมาตรา 84/14) 19.13 กำหนดให้มติคณะรัฐมนตรีที่มีผลเป็นกฎต้อง ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และในกรณีที่มิปัญหาว่ามติ คณะรัฐมนตรีใดเป็นกฎหรือไม่ให้คณะกรรมการวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครองเป็นผู้วินิจฉัยอย่างน้อยทุก 5 ปี และ กำหนดให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.) และ หน่วยงานของรัฐ ขั้นตอนและ ร่วมกันทบทวนความจำเป็น และเหมาะสมของมติคณะรัฐมนตรีที่เป็นกฎอย่างน้อยทุก 5 ปี และเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณายกเลิกมติคณะรัฐมนตรีที่ หมดความจำเป็น ไม่เหมาะสม มีความซ้ำซ้อนหรือล้าล้นกัน (เพิ่มมาตรา 84/21 และมาตรา84/22)	• เพื่อกำหนดรูปแบบและสาระสำคัญของ กฎ • กำหนดวิธีการเผยแพร่กฎและการมีผล ใช้ บังคับของกฎ • เพื่อกำหนดให้เจ้าหน้าที่กำหนดเงื่อนไข หรือบทเฉพาะกาลสำหรับการบังคับใช้กฎ ที่ตราขึ้นใหม่ เพื่อมิให้กระทบต่อความ มั่นคงแน่นอน ของบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือ ประโยชน์สาธารณะจนเกินสมควร • กำหนดให้มีการทบทวนความจำเป็น และเหมาะสมของมติคณะรัฐมนตรีที่มีผล เป็นกฎอย่างน้อยทุก 5 ปี โดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อลดขั้นตอนและระยะเวลา
---	---

	อำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชน
บทเฉพาะกาล เช่น	
1. กำหนดให้บรรดาคำอุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและได้ยื่นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎเกี่ยวกับการอุทธรณ์ซึ่งกฎหมายมีได้ให้อำนาจไว้ โดยเฉพาะ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาคำอุทธรณ์ตามกฎหมายนั้นต่อไปจนแล้วเสร็จ (มาตรา 69) 2. กำหนดให้คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ชุดเดิม) คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองชุดใหม่ โดยให้รับค่าตอบแทนในอัตราเดิม และให้การแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน นับแต่วันถัดจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา 70) 3. การพิจารณาคำขอค่าทดแทนความเสียหายจากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง การพิจารณาคำขอให้พิจารณาคำสั่งทางปกครองใหม่ และการพิจารณาคำขอขยายระยะเวลา ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและการดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการตามกฎหมายเดิมต่อไปจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ (มาตรา 74) 4. กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ภายในระยะเวลา 5 ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ สลค. ร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการใช้บังคับกฎหมายหรือเป็นผู้เสนอหรือรักษาการตามมติคณะรัฐมนตรีที่เป็นกฎซึ่งยังไม่ถูกยกเลิกในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับร่วมกันชำระสะสางมติคณะรัฐมนตรีที่อยู่ในความรับผิดชอบให้แล้วเสร็จ และเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยให้ดำเนินการตามมาตรา 84/21 ทั้งนี้ โดยมีจุดมุ่งหมายตามมาตรา 84/22 และกำหนดให้บรรดามติคณะรัฐมนตรีที่เป็นกฎซึ่งมิได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในระยะเวลาดังกล่าวเป็นอันสิ้นสุด (มาตรา 77)	

ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด 240 วันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ยกเว้นบทบัญญัติมาตรา 7 (บทนิยามที่แก้ไขเพิ่มเติมคำว่า กฎ คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท และเจ้าหน้าที่) มาตรา 9 (บทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง) มาตรา 11 (บทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่กรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดอำนาจอื่นใดไว้) และมาตรา 11/1 (บทบัญญัติเกี่ยวกับค่าตอบแทนของคณะกรรมการ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง) ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

2. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบกองทุนประกันสังคม พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูง ที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบกองทุนประกันสังคม พ.ศ. ตามที่กระทรวงแรงงาน (รง.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และที่แก้ไขเพิ่มเติมกำหนดให้ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนตามมาตรา 33 แต่ละคน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งปัจจุบันกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2538) ออกตามความในพระราชบัญญัติสังคม พ.ศ. 2533 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นมาตรฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนตามมาตรา 33 แต่ละคน โดยกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไว้จำนวนไม่ต่ำกว่าเดือนละ 1,650 บาทและขั้นสูง ไม่เกินเดือนละ 15,000 บาท ซึ่งลูกจ้างผู้ซึ่งเป็นผู้ประกันตนและนายจ้างของลูกจ้างมีภาระที่จะต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมในอัตราร้อยละ 5 ของรายได้ต่อเดือนไม่เกินเพดาน ค่าจ้างที่กำหนดในกฎกระทรวงดังกล่าว ดังนั้น ผู้ประกันตนที่ได้รับเงินค่าจ้างต่ำสุดจะต้องจ่ายเงินสมทบอยู่ที่ 83 บาทต่อเดือน ส่วนผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,000 บาทขึ้นไป จะต้องจ่ายเงินสมทบจำนวน 750 บาทต่อเดือน แต่โดยที่กฎกระทรวงดังกล่าวได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานทำให้ฐานในการคำนวณเงินสมทบดังกล่าวไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน อาทิ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันสูงสุดซึ่งในปัจจุบันมีอัตรา 400 บาทต่อวัน แต่ยังคงใช้ฐานในการคำนวณจากอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในปี พ.ศ. 2538 (อัตรา 135 บาทต่อวัน) รวมถึงเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานเพดานค่าจ้างขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ตามอนุสัญญาฉบับที่ 102 เรื่อง สิทธิประโยชน์ประกันสังคมขั้นพื้นฐาน ดังนั้น กระทรวงแรงงานจึงได้เสนอร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูง ที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบกองทุนประกันสังคม พ.ศ. ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นการยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2538) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกำหนดฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ใหม่ ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันสูงสุดในปัจจุบัน โดยเดิมเพดานค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบผู้ประกันตนกำหนดไว้ขั้นสูงไม่เกินเดือนละ 15,000 บาท ซึ่งร่างกฎกระทรวงนี้ได้ปรับเพิ่มเพดานค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบผู้ประกันตนตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งเริ่มต้นในวันที่ 1 มกราคม 2569 เป็นแบบขั้นบันไดโดยปรับ 3 ปี ต่อครั้ง ดังนี้ (1) ปี 2569 – 2571 ค่าจ้างขั้นสูงไม่เกิน 17,500 บาท (2) ปี 2572 – 2574 ค่าจ้างขั้นสูงไม่เกิน 20,000 บาท และ (3) ตั้งแต่ปี 2575 เป็นต้นไป ค่าจ้างขั้นสูงไม่เกิน 23,000 บาท และกำหนดขั้นต่ำของค่าจ้าง ที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบดังกล่าวให้ไม่ต่ำกว่าเดือนละ 1,650 บาท (เหมือนกฎกระทรวงเดิม) ทำให้ผู้ประกันตนที่มีค่าจ้างมากกว่า 15,000 บาท และนายจ้างของผู้ประกันตนดังกล่าวมีภาระที่จะต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมเพิ่มขึ้นต่อคนต่อเดือน โดยจ่ายในอัตราเท่าเดิม (ร้อยละ 5 ของรายได้ต่อเดือน) และไม่เกินจำนวนเพดานค่าจ้างที่ปรับใหม่ [เช่น ในปี 2569 -2571 กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นสูงไม่เกิน 17,500 บาท ผู้ประกันตนและนายจ้างของผู้ประกันตนดังกล่าว

จะจ่ายเงินสมทบจำนวนไม่เกิน 875 บาท (เดิมเงินสมทบไม่เกิน 750 บาท/เดือน)] ซึ่งการปรับเพิ่มเพดานค่าจ้างดังกล่าวทำให้กองทุนฯ มีรายได้เพิ่มขึ้นจากเงินสมทบของกลุ่มผู้ประกันตนที่มีรายได้สูงกว่าเพดานค่าจ้างในปัจจุบัน ผู้ประกันตนได้รับสิทธิประโยชน์ที่สอดคล้องกับค่าจ้างจริง เช่น เงินทดแทนการขาดรายได้กรณีเจ็บป่วย เงินสงเคราะห์กรณีเสียชีวิต เนื่องจากการคำนวณจากค่าจ้างที่นำส่งเข้ากองทุนประกันสังคม อย่างไรก็ตาม รัฐบาลจะต้องมีการเพิ่มเติมสำหรับเงินสมทบในส่วนของรัฐบาล (อัตรา 2.75) เช่นเดียวกัน

ทั้งนี้ ร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูง ที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบกองทุนประกันสังคม พ.ศ. โดยยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2538) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เพื่อกำหนดฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนตามมาตรา 33 แต่ละคน มีดังนี้

ประเด็น	กฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2538) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบกองทุนประกันสังคม พ.ศ.
วันที่เริ่มใช้บังคับ	- ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป	- ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2569 เป็นต้นไป
อัตราจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตน	- ค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบ ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 แต่ละคนให้กำหนดเป็นจำนวนไม่ต่ำกว่าเดือนละ 1,650 บาท และไม่เกินเดือนละ 15,000 บาท	- ค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบ ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 แต่ละคน ให้กำหนดขั้นต่ำและขั้นสูงดังต่อไปนี้ (1) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2569 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2571 จำนวนไม่ต่ำกว่า เดือนละ 1,650 บาท และไม่เกิน 17,500 บาท (2) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2572 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2574 จำนวนไม่ต่ำกว่า เดือนละ 1,650 บาท และไม่เกิน 20,000 บาท (3) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2575 เป็นต้นไป จำนวนไม่ต่ำกว่าเดือนละ 1,650 บาท และไม่เกิน 23,000 บาท

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับร่างกฎกระทรวงดังกล่าวและมีความเห็นเพิ่มเติมบางประการ เช่น กระทรวงการคลังเห็นควรให้กระทรวงแรงงานมีแผนการรองรับผลกระทบต่อเสถียรภาพของกองทุนประกันสังคมในระยะยาวที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตเนื่องจากแม้ว่ากองทุนจะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเพิ่มเพดานค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบกองทุนประกันสังคม แต่รัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนจะต้องจ่ายเงินสมทบเพิ่มขึ้นเช่นกันรวมถึงทำให้กองทุนประกันสังคมมีรายจ่ายเงินบำนาญชราภาพที่เพิ่มสูงขึ้นในอนาคตด้วย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เห็นควรให้กระทรวงแรงงานพิจารณาเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้ประกันตนสามารถกำหนดอัตราการส่งเงินสมทบโดยสมัครใจ ตามความเหมาะสม กับศักยภาพทางการเงินของแต่ละบุคคล และขยายขอบเขตความคุ้มครองให้ครอบคลุมถึงกลุ่มผู้ว่างงานที่ประสงค์จะส่งเงินสมทบโดยสมัครใจในช่วงที่ไม่มีรายได้ รวมถึงกำหนดมาตรการช่วยเหลือผู้ประกันตนที่มีรายได้น้อยและกลุ่มเปราะบาง สำนักงานปรมาณเห็นควรให้กระทรวงแรงงานจัดทำแผนงบประมาณรายจ่ายระยะปานกลางและระยะยาว ควบคู่กับแผนบริหาร

เงินกองทุนประกันสังคม รวมถึงจัดเตรียมมาตรการรองรับผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของต้นทุนของนายจ้างและค่าครองชีพซึ่งอาจกระทบต่อตลาดแรงงานและเศรษฐกิจ และดำเนินการประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้และความเข้าใจให้ผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึง

3. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ... และรับทราบแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลาและกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองที่ออกตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) เสนอ

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) เสนอ เป็นการยกระดับกฎหมายจากระเบียบ (ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม) เป็นพระราชบัญญัติเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการปรับตัวของประเทศไทยต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อันจะนำไปสู่การป้องกันและลดความรุนแรงของปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกผ่านการทำงานร่วมกันนานาประเทศ โดยมีเป้าหมายที่สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ ในฐานะภาคีสมาชิกกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change : UNFCCC) เพื่อรักษาไว้ซึ่งคุณภาพและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยและความปลอดภัยในชีวิตและคุณภาพชีวิตของประชาชนรุ่นหลังและมนุษยชาติ ตลอดจนบรรลุการพัฒนาทางเศรษฐกิจแบบเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี พ.ศ. 2593 และปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี พ.ศ. 2608 ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. กำหนดให้มีคณะกรรมการ 4 คณะ ได้แก่ (1) คณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ เช่น เสนอนโยบาย เป้าหมายและมาตรการด้านการลดก๊าซเรือนกระจก เสนอแผนแม่บท แผนลดก๊าซเรือนกระจก และแผนการปรับตัวเสนอแนวทางและทำที่ในการเจรจาในเวทีระหว่างประเทศ (2) คณะกรรมการกองทุนภูมิอากาศ มีอำนาจหน้าที่ เช่น กำหนดนโยบายและออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งในการบริหารกิจการของกองทุน และปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นในวัตถุประสงค์ของกองทุน (3) คณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน มีอำนาจหน้าที่ เช่น ประเมินผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกองทุน รายงานข้อจำกัดหรืออุปสรรคของการดำเนินกิจการของกองทุน และ (4) คณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2550) โดยเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เช่น กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจวัดจัดทำ ทวนสอบ และนำเสนอรายงานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

2. กำหนดให้จัดตั้งกองทุนภูมิอากาศ โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยงานรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับใช้จ่ายในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ มุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน เสมอภาคและเป็นธรรม สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและศักยภาพให้กับประเทศไทยในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยกำหนดให้เงินและทรัพย์สินของกองทุนมาจากรายได้ต่าง ๆ เช่น เงินรายได้ที่เกิดขึ้นจากระบบการซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เงินรายได้ที่เกิดขึ้นจากกลไกการปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน เงินค่าธรรมเนียมจากการอนุญาตการใช้คาร์บอนเครดิต เงินรายได้ที่เกิดขึ้นจากมาตรการ หรือกลไกต่าง ๆ เงินอุดหนุน เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ เงินค่าปรับเป็นพินัย ทั้งนี้ เงินและทรัพย์สินของกองทุนที่ได้รับดังกล่าว ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ กฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย และกำหนดให้กองทุนมีอำนาจกระทำการกิจการต่าง ๆ เช่น ถือกรรมสิทธิ์มีสิทธิครอบครอง

และมีทรัพย์สินต่าง ๆ ก่อตั้งสิทธิ หรือกระทำการนิติกรรมใด ๆ หาประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน และกระทำการอื่นใดเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

1.3 กำหนดให้จัดทำฐานข้อมูลก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์จากแหล่งกำเนิดปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ถูกดุดกลับโดยธรรมชาติ หรือกิจกรรมของมนุษย์ และปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกสุทธิตามกรอบระยะเวลาของแผนลดก๊าซเรือนกระจก โดยให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนมีหน้าที่จัดเก็บและรายงานทั้งมูลกิจกรรม เพื่อใช้ในการจัดทำฐานก๊าซเรือนกระจก

1.4 กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายฯ จัดทำแผนปฏิบัติการ เรียกว่า “แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ” เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐตามเป้าหมายด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยให้สอดคล้องกับแผนแม่บท

1.5 กำหนดให้มีระบบซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยกรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมมีหน้าที่และอำนาจ เช่น จัดให้มีระบบทะเบียนและบัญชี เพื่อการจัดการข้อมูลเกี่ยวกับระบบการซื้อขายสิทธิ ดำเนินการให้นิติบุคคลควบคุมได้รับการจัดสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (โดยวิธีการให้เปล่าหรือการประมูล) ตามแผนการสรรสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยนิติบุคคลควบคุมต้องยื่นคำขอเพื่อรับการจัดสรรสิทธิอย่างน้อย 8 เดือน ก่อนวันเริ่มต้นของระยะเวลาจัดสรร ทั้งนี้ นิติบุคคลควบคุมสามารถโอน รับโอน ซื้อ หรือขาย ซึ่งสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกระหว่างกันได้ในศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือช่องทางที่กำหนดในกฎกระทรวง สามารถนำคาร์บอนเครดิตที่เข้าขายตามเกณฑ์ที่กำหนดมายื่นคำขอให้แปลงเป็นสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้และนิติบุคคลควบคุมต้องคืนสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเท่ากับปริมาณก๊าซเรือนกระจกให้แก่กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมภายใน 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่สิ้นสุดของแต่ละปีดำเนินการ

1.6 ให้มีกลไกการปรับราคาคาร์บอนข้ามพรมแดน เพื่อจัดการกับการรั่วไหลของคาร์บอน และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการผลิตสินค้านำเข้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยผู้นำเข้าต้องขึ้นทะเบียนและชำระราคาใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนของสินค้าที่นำเข้าตามที่กำหนดดังกล่าว เป็นจำนวนเท่ากับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ระบุไว้ในปีปฏิทินก่อนหน้าให้แก่กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมภายใน 5 เดือน นับแต่วันสิ้นสุดปีปฏิทิน ทั้งนี้ ผู้นำเข้าอาจนำหลักฐานการชำระราคาคาร์บอนที่ได้ชำระไปแล้วตามกฎหมายในประเทศผู้ผลิตสินค้าที่นำเข้ามาเพื่อขอลดหย่อนราคาที่ต้องชำระสำหรับใบรับรองการปรับราคาคาร์บอนได้

1.7 กำหนดให้มีภาษีคาร์บอนที่เรียกเก็บจากสินค้า 31 ประเภท และอาจกำหนดสินค้าอื่น ๆ เพิ่มเติม โดยออกเป็นกฎกระทรวง โดยให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้นำเข้ามีหน้าที่เสียภาษีตามปริมาณของสินค้าตามพิกัตอัตราภาษีที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่เกินอัตราที่ระบุไว้ในบัญชีพิกัตอัตราภาษีท้ายพระราชบัญญัตินี้ (ไม่เกิน 12-120 บาท/หน่วยสินค้า เช่น น้ำมันเบนซินออกเทน 91 ภาษีคาร์บอน 80 บาท/ลิตร ดีเซลหมุนเร็ว บี 7 ภาษีคาร์บอน 93 บาท/ลิตร) กำหนดการยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี โดยให้กรมสรรพสามิตและกรมศุลกากร เป็นผู้เรียกเก็บภาษีคาร์บอน กำหนดให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตและพนักงานศุลกากร มีอำนาจประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมีสิทธิอุทธรณ์กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีสิทธิขอลดหย่อนภาษีได้ และมีสิทธิได้รับคืนเงินภาษีได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด กำหนดการบังคับชำระภาษีค้าง และกำหนดการจัดเก็บเงินภาษีเพิ่มขึ้น เพื่อราชการส่วนท้องถิ่น ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของภาษี

1.8 กำหนดให้คาร์บอนเครดิตถือเป็นทรัพย์สินและสามารถโอน รับโอน ซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยประการอื่นไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้ โดยให้คาร์บอนเครดิตที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ภายในประเทศ หรือวัตถุประสงค์ระหว่างประเทศ ต้องเป็นคาร์บอนเครดิตจากโครงการการลดก๊าซเรือนกระจกที่เกิดขึ้นภายในประเทศและได้รับการรับรอง สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี และได้

รับอนุญาตตามหลักเกณฑ์และธุรกิจและบริการคาร์บอนเครดิต ทั้งนี้ วิธีการโอน รับโอน ซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดย ประการ ซึ่งคาร์บอนเครดิตให้มีผลต่อเมื่อจดทะเบียนกับองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) และผู้ประกอบการธุรกิจคาร์บอนเครดิตต้องขึ้นทะเบียนการประกอบธุรกิจคาร์บอนเครดิตกับคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก

1.9 กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติจัดทำแผน นโยบายเรียกว่า “แผนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ” เพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริม สนับสนุน และวางแผนขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและลดความ สูญเสียและความเสียหายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สำหรับกรณีที่จังหวัดหรือท้องถิ่นใดได้รับผลกระทบ หรือมีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ให้จังหวัดหรือท้องถิ่นนั้นโดยการ สนับสนุนของกรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมจัดทำแผนปฏิบัติการระดับจังหวัดหรือท้องถิ่น

1.10 กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ จัดให้มี มาตรฐานกลางในการจัดกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เรียกว่า “มาตรฐานการจัดกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม” เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความเข้าใจตรงกันและมีจุดยึดโยงให้ นำไปใช้อ้างอิงในการประเมินสถานการณ์ดำเนินการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ วางแผนเชิงกลยุทธ์ กำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการ รวมถึงจัดสรรและใช้จ่ายเงินทุนได้อย่างมีมาตรฐานสอดคล้องกัน และให้ คณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการนำ มาตรฐานการจัดกลุ่มกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมมาบังคับใช้

1.11 กำหนดความผิดและโทษ สำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ตาม ระดับความรุนแรงของผลกระทบจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อป้องกันยับยั้งมิให้มีการกระทำ ฝ่าฝืนมาตรการบังคับ และป้องกันมิให้เกิดผลร้ายอันเกิดขึ้นจากการฝ่าฝืนนั้น รวมถึงจูงใจให้บุคคลภายใต้บังคับปฏิบัติ ตามกฎหมาย ในกรณีต่าง ๆ เช่น รายงานข้อมูลอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อมูลมีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับ เป็นพินัยตั้งแต่ 30,000 บาท ถึง 300,000 บาท และปรับอีกวันละไม่เกิน 3,000 บาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง ไม่นำส่งรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกิน 100,000 บาท และ ปรับอีกวันละไม่เกิน 10,000 บาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

2. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้จัดทำประมาณการการสูญเสียรายได้และ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 แล้ว โดย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคาดว่าจะต้องใช้งบประมาณในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตาม กฎหมายในระยะ 3 ปีแรก จากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ จำนวน 392,513,998 บาท และต้องเพิ่ม อัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้น จำนวน 155 อัตรา

3. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ รวมทั้งได้จัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการ ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 แล้ว และได้เสนอแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรองกรอบระยะเวลา และกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองที่ออกตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว รวม 77 ฉบับ

4. เรื่อง ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการตรวจราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรี ว่าด้วยที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... รวม 2 ฉบับ

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ และให้ส่งคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและ ร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรีตรวจพิจารณาโดยให้ความเห็นของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติ และสำนักงาน ก.พ.ร. ไปประกอบการพิจารณาด้วยแล้วดำเนินการต่อไป รวมทั้ง ให้สำนักงานปลัด
สำนักนายกรัฐมนตรีรับความเห็นของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

สาระสำคัญของระเบียบ

เสนอว่า

1. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจราชการ พ.ศ. 2548 และระเบียบ
สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน พ.ศ. 2562 ได้ใช้เป็นแนวทางสำหรับการ
ปฏิบัติงานด้านการตรวจราชการและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในกระบวนการตรวจราชการมาเป็น
ระยะเวลาหนึ่ง ในขณะที่บริบทของสังคมและสภาพแวดล้อมการทำงานในปัจจุบันได้มีการพัฒนาด้านต่าง ๆ มากขึ้น
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ แนวทางปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในระเบียบฯ บางประการ
จึงอาจไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ประกอบกับหลายหน่วยงานได้มีการกำหนดระเบียบในการปฏิบัติงาน
ตรวจราชการไว้เป็นการเฉพาะของหน่วยงาน

2. สปน. จึงได้ปรับปรุงแก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ตามข้อ 1 รวม 2 ฉบับ ดังนี้

2.1 ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการตรวจราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ..เป็นการ
แก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการตรวจราชการ พ.ศ. 2548 โดยแก้ไขเพิ่มเติมให้การตรวจราชการ
ครอบคลุมถึงกระทรวงกลาโหม เพิ่มกลไก/เครื่องมือหลักในการประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
รูปแบบของคณะกรรมการ เพื่อขับเคลื่อนการตรวจราชการแบบองค์รวม และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานในการปฏิบัติ
หน้าที่และจริยธรรมให้ครอบคลุมผู้ปฏิบัติงานสนับสนุนการตรวจราชการ ซึ่งมีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

ประเด็น	สาระสำคัญ
1. เพิ่มเพิ่มหน่วยงาน ภาคใต้บังคับระเบียบ (ร่างข้อ 3)	กำหนดให้การตรวจราชการครอบคลุมถึงกระทรวงกลาโหม (ปัจจุบันการตรวจ ราชการของผู้ตรวจราชการของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วย ยกเว้นการตรวจราชการใน หน่วยงานของรัฐสังกัดกระทรวงกลาโหม)
2. เพิ่มเพิ่มช่วงเวลา จัดทำแผนการตรวจ ราชการ (ร่างข้อ 5)	กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้ตรวจราชการร่วมกันจัดทำแผนการตรวจ ราชการประจำปีให้แล้วเสร็จภายในไตรมาสที่หนึ่งของปีงบประมาณนั้น (ปัจจุบัน กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้ตรวจราชการร่วมกันจัดทำแผนการตรวจ ราชการประจำปีให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคมปีงบประมาณนั้น)
3. เพิ่มเพิ่มเครื่องมือการ ขับเคลื่อนการตรวจ ราชการ (ร่างข้อ 6)	กำหนดกลไกและเครื่องมือหลักในการประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้องในรูปแบบของคณะกรรมการขับเคลื่อนการตรวจราชการและติดตาม ผลการตรวจราชการประกอบด้วยรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนัก นายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นรองประธาน ปลัดกระทรวงทุกกระทรวง ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนัก งบประมาณ ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แทนสำนักงาน ก.พ.ร. จเรตำรวจแห่งชาติ เป็นกรรมการ หัวหน้าผู้ตรวจราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้ (1) กำหนดแผนการตรวจราชการร่วมกันของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี และผู้ตรวจราชการกระทรวง (2) พิจารณารายงานผลการตรวจราชการแบบบูรณาการ (3) กำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาการตรวจราชการในภาพรวม การพัฒนา บุคลากรด้านการตรวจราชการทุกระดับ การพัฒนาเครื่องมือและระบบสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการตรวจราชการ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมด้านการตรวจราชการ ของภาคสังคมและหรือภาคประชาชนในทุกระดับ

	(4) ติดตามผลการดำเนินการตามข้อเสนอแนะจากการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการและข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี (5) ดำเนินการตรวจติดตามกรณีเร่งด่วน นโยบายสำคัญ มติ ครม. (6) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ (กำหนดใหม่)
4. แก้ไขมาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่และจริยธรรม (ร่างข้อ 9)	กำหนดให้ผู้ตรวจราชการและผู้ปฏิบัติงานสนับสนุนการตรวจราชการจะรับสิ่งของมีค่าหรือผลประโยชน์ใด ๆ จากผู้รับการตรวจหรือผู้เกี่ยวข้องมิได้ เว้นแต่เป็นการให้ตามปกติประเพณีนิยมซึ่งมีราคาหรือมูลค่าไม่เกินสามพันบาทจากผู้ให้แต่ละคนแต่ละโอกาส หรือตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2565 กำหนดไว้ (ร่างฯ ข้อ 9) (ปัจจุบัน ผู้ตรวจราชการต้องไม่รับสิ่งของมีค่าหรือผลประโยชน์ใด ๆ จากผู้รับการตรวจหรือผู้เกี่ยวข้อง)
5. เพิ่มเติมรูปแบบสมุดตรวจราชการ (ร่างข้อ 10)	กำหนดให้สมุดตรวจราชการอาจอยู่ในรูปแบบสมุดที่เป็นเอกสารหรือไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ (ปัจจุบัน ไม่ได้กำหนดให้สมุดตรวจราชการในรูปแบบเอกสารหรือไฟล์อิเล็กทรอนิกส์)

2.2 ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน พ.ศ. 2562 โดยแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการตรวจราชการ และคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของที่ปรึกษา ผู้ตรวจราชการภาคประชาชน โดยมีหน้าที่และอำนาจตามที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน พ.ศ. 2562 ข้อ 6 ซึ่งสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

ประเด็น	สาระสำคัญ
1. เพิ่มเติมองค์ประกอบ กกก. ส่งเสริมการตรวจราชการ (ร่างข้อ 3)	กำหนดให้มี กกก.ส่งเสริมการตรวจราชการประกอบด้วย หัวหน้าผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี หรือผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธาน หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงหรือผู้ตรวจราชการกระทรวงที่ปลัดกระทรวงมอบหมาย เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักตรวจราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือข้าราชการสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นกรรมการ และเลขานุการ (ปัจจุบัน ไม่ได้กำหนดให้มีผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมอบหมาย ผู้ตรวจราชการกระทรวงที่ปลัดกระทรวงมอบหมาย และข้าราชการสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมอบหมาย)
2. แก้ไขคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน (ร่างข้อ 4)	กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ต้องไม่เคยมีประวัติเสื่อมเสียทางจริยธรรม จรรยาบรรณ และการประกอบอาชีพ ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม และไม่เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (ปัจจุบัน ไม่ได้กำหนดเป็นลักษณะต้องห้ามไว้)
3. แก้ไขหลักเกณฑ์การประเมินที่ปรึกษาผู้ตรวจ	ให้ สปน. จัดทำการประเมินที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อพัฒนากลไกที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน

ราชการภาคประชาชน (ร่างข้อ 6)	ให้เข้มแข็งและยั่งยืน และให้นำผลการประเมินไปประกอบการพิจารณาของ คณะกรรมการด้วย (ปัจจุบัน ไม่ได้กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนด หลักเกณฑ์)
---	--

ทั้งนี้ สปน. ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับระเบียบในเรื่องนี้ ได้แก่ กระทรวง กรม จังหวัดและส่วนราชการในจังหวัด รวมทั้งที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการ ภาคประชาชนทั่วประเทศพบว่ามีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน 1,796 ราย โดยเห็นด้วยกับร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการตรวจราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คิดเป็นร้อยละ 96.94 และเห็นด้วยกับร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คิดเป็นร้อยละ 97.22

5. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีรับทราบร่างกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีส่งร่างกฎกระทรวงในเรื่องนี้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมลงนาม และประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

สาระสำคัญร่างกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เสนอ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้ว ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นการปรับปรุงการจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เสียใหม่ โดยยกเลิกกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2548 และกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 และแก้ไขชื่อ “คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม” เป็น “คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม” เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจและการดำเนินงานในปัจจุบัน โดยเป็นการปรับชื่อส่วนราชการระดับคณะที่มีอยู่เดิมให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา และสอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศให้มีประสิทธิภาพ และได้ดำเนินการตามขั้นตอนและแนวทางปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2549 ตามข้อ 4.4 แล้ว ประกอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นชอบด้วยแล้ว

6. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงบางส่วนราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบร่างกฎกระทรวงบางส่วนราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีส่งร่างกฎกระทรวงดังกล่าวไปยังกระทรวงพาณิชย์เพื่อนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์พิจารณาลงนาม และประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวงบางส่วนราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. ที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว มีสาระสำคัญเป็นการยกเลิกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2553 เพื่อปรับปรุงโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ให้สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มขึ้นและเหมาะสมกับสภาพของงานที่เปลี่ยนแปลงไป อันจะทำให้การปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่และอำนาจมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดย 1) เปลี่ยนชื่อกรมจาก “กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ” เป็น “กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ” ตามพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศเป็นกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2555 และปรับภารกิจให้ครอบคลุมด้านการส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและธุรกิจบริการรวมทั้งปรับปรุงหน้าที่และอำนาจ อาทิ ด้านการพัฒนาระบบและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้แก่ผู้ประกอบการ และด้านการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์สินค้าและธุรกิจบริการ การค้าระหว่างประเทศ 2) เปลี่ยนชื่อแต่ไม่ปรับปรุงหน้าที่และอำนาจ จำนวน

1 สำนัก ได้แก่ “สำนักบริหารกลาง” เป็น “สำนักงานเลขานุการกรม” 3) ปรับปรุงหน้าที่และอำนาจให้สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มขึ้น แต่ไม่มีการเปลี่ยนชื่อ จำนวน 1 กอง ได้แก่ สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด อาทิ ปรับภารกิจให้สอดคล้องกับภารกิจปัจจุบันด้านมาตรการการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ และด้านประสานงานผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศ และ 4) ปรับปรุงหน้าที่และอำนาจ และเปลี่ยนชื่อ จำนวน 5 กอง 1 สถาบัน อาทิ “ศูนย์สารสนเทศการค้าระหว่างประเทศ” เป็น “กองเทคโนโลยีสารสนเทศและพาณิชย์ดิจิทัล” มีหน้าที่และอำนาจ เช่น ด้านการพัฒนาและบริหารระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้บริการข้อมูลด้านการค้าระหว่างประเทศทางอิเล็กทรอนิกส์วางแผนการพัฒนาดิจิทัลและเทคโนโลยีสารสนเทศของกรม รวมถึงนโยบายและแนวทางปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ “สำนักพัฒนาการตลาดต่างประเทศ” เป็น “กองพัฒนาตลาดต่างประเทศ” มีหน้าที่และอำนาจ เช่น การแสวงหาโอกาสทางการค้าและการลงทุนในต่างประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจปัจจุบันและรองรับโอกาสทางการค้าในอนาคต และ “สถาบันฝึกอบรมการค้าระหว่างประเทศ” เป็น “สถาบันพัฒนาผู้ประกอบการค้ายุคใหม่” มีหน้าที่และอำนาจ เช่น การเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการผู้สนใจด้านการค้าระหว่างประเทศ และการสร้างเครือข่ายทางวิชาการและประสานความร่วมมือเพื่อรองรับภารกิจใหม่ในอนาคต ทั้งนี้ ในการปรับปรุงโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการและหน้าที่และอำนาจของกรม ส่งเสริม การค้าระหว่างประเทศดังกล่าว ไม่มีการเพิ่มจำนวนกองและอัตรากำลังในภาพรวม โดยกระทรวงพาณิชย์ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนและแนวทางปฏิบัติในการเสนอร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการภายในกรม ตามมติคณะรัฐมนตรี ตามข้อ 4.3 แล้ว ประกอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. และสำนักงานประมาณ ไม่ขัดข้องหรือเห็นชอบด้วยแล้ว

7. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดหน่วยงานของรัฐที่สามารถขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับทางปกครอง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีเห็นชอบร่างกฎกระทรวงกำหนดหน่วยงานของรัฐที่สามารถขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับทางปกครอง (ฉบับที่ .) พ.ศ. ตามที่กระทรวงคมนาคม (คค.) เสนอ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้วและให้ดำเนินการต่อไปได้ และให้กระทรวงคมนาคมรับความเห็นของสำนักงาน ก.พ.ร. ไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

คค. เสนอว่า

1. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 63/15

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐสามารถยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลภายใต้เงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้ศาลออกหมาย บังคับคดีตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงินได้ โดย “หน่วยงานของรัฐ” ตามบทบัญญัติดังกล่าว หมายถึง กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

2. สำหรับ กทท. มิได้มีสถานะทางกฎหมายเป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่นตามนัยมาตรา 63/15 วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และที่แก้ไขเพิ่มเติมทำให้ไม่สามารถขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับทางปกครองแทนได้ ประกอบกับการดำเนินการตามมาตรการบังคับทางปกครอง กทท. ขาดบุคลากรที่มีประสบการณ์หรือความเชี่ยวชาญในการยึดอายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน ส่งผลให้การบังคับตามคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงินขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ด้วยเหตุดังกล่าว จึงสมควรกำหนดให้ กทท. เป็นหน่วยงานของรัฐที่สามารถขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการ บังคับทางปกครองแทนได้ ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินการบังคับตามคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงินของ กทท. มีประสิทธิภาพประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องยกร่างกฎกระทรวงกำหนดหน่วยงานของรัฐที่สามารถขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับทาง

ปกครองแทน (ฉบับที่...) พ.ศ. เพื่อกำหนดให้ กทท. เป็นหน่วยงานของรัฐที่สามารถขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ตามมาตรา 63/15 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ จึงได้เสนอร่างกฎกระทรวง ดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการ

เศรษฐกิจ-สังคม

8. เรื่อง การโอนเงินหรือสินทรัพย์ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเพื่อชำระคืนต้นเงินกู้ และดอกเบี้ย FIDF 1 และ FIDF 3

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้โอนเงินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (กองทุนฯ) เข้าบัญชีสะสมเพื่อการชำระคืนต้นเงินกู้ใช้ความเสียหายของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (บัญชีสะสมฯ) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จำนวน 5,000 ล้านบาท ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

กองทุนฯ ได้ทบทวนประมาณการกระแสเงินรับ – จ่ายของกองทุนฯ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 แล้วเห็นว่า กองทุนฯ จะมีสภาพคล่องคงเหลือภายหลังสำรอง ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องที่สามารถชำระหนี้ FIDF 1 และ FIDF 3 ได้จำนวน 5,000 ล้านบาท คณะกรรมการจัดการกองทุนในคราวประชุมเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2568 จึงเห็นควรให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้กองทุนฯ นำส่งเงินดังกล่าวเพื่อชำระคืนต้นเงินกู้และดอกเบี้ย FIDF 1 และ FIDF 3 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จำนวน 5,000 ล้านบาท โดยทยอยโอนเงินเข้าบัญชีสะสมฯ ตามปริมาณสภาพคล่องของกองทุนฯ

9. เรื่อง โครงการขยายเขตไฟฟ้าให้พื้นที่ทำกินทางการเกษตร ระยะที่ 3 (คขก.3)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) ดำเนินการตามโครงการขยายเขตไฟฟ้าให้พื้นที่ทำกินทางการเกษตร (โครงการขยายเขตไฟฟ้าฯ) ระยะที่ 3 วงเงินลงทุนรวม 2,500 ล้านบาท ประกอบด้วย เงินกู้ในประเทศ จำนวน 1,875 ล้านบาท (ร้อยละ 75) และเงินรายได้ของ กฟภ. จำนวน 625 ล้านบาท (ร้อยละ 25) โดยมีเป้าหมายเกษตรกรไม่น้อยกว่า 50,000 บาท ตามที่กระทรวงมหาดไทย (มท.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

เดิมคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบโครงการขยายเขตไฟฟ้าฯ ของ กฟภ. มาแล้ว 2 ครั้ง (มติคณะรัฐมนตรี 5 ส.ค. 52 และ 31 พ.ค. 54) โดย กฟภ. ได้ดำเนินการขยายเขตไฟฟ้าให้เกษตรกรตามโครงการขยายเขตไฟฟ้าฯ ระยะที่ 1 รวมทั้งสิ้น 73,308 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 244.36 (เป้าหมาย 30,000 ราย) และตามโครงการขยายเขตไฟฟ้าฯ ระยะที่ 2 รวมทั้งสิ้น 55,876 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 137.63 (เป้าหมาย 40,600 ราย) แต่จากการสำรวจพบว่ายังมีเกษตรกรจำนวนมากที่มีความต้องการใช้ไฟฟ้าในพื้นที่ทำกินทางการเกษตรและมีความต้องการเพิ่มขึ้นทุกปี ดังนั้น กฟภ. จึงจัดทำโครงการขยายเขตไฟฟ้าฯ ระยะที่ 3 (ข้อเสนอในครั้งนี้) โดยโครงการดังกล่าวมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

ประเด็น	สาระสำคัญ
1. วัตถุประสงค์	เพื่อจัดหาบริการไฟฟ้าในพื้นที่ทำกินทางการเกษตรอันจะเป็นการสนับสนุนการประกอบอาชีพของเกษตรกรให้สามารถใช้ไฟฟ้าที่เป็นปัจจัยผลิตทางการเกษตรได้ และก่อให้เกิดความยั่งยืนในการพัฒนาชนบท
2. เป้าหมายและพื้นที่ดำเนินการ	ขยายเขตไฟฟ้าให้เกษตรกร จำนวนไม่น้อยกว่า 50,000 ราย ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ กฟภ. ทั่วประเทศ
3. ระยะเวลาดำเนินการ	ดำเนินการในช่วงปี 2568 - 2572
4. การคัดเลือกครัวเรือนเข้าร่วมโครงการ	• หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกครัวเรือนเข้าร่วมโครงการ ได้แก่

	(1) มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการขยายเขตไฟฟ้า ไม่เกิน 70,000 บาทต่อราย กรณีวงเงินลงทุนเกินค่าเฉลี่ยดังกล่าว ผู้ขอใช้ไฟสามารถชำระเงินสมทบส่วนเกินให้ กฟภ. ได้หรือ กฟภ. จะดำเนินการพิจารณาตามความเหมาะสมต่อไป (2) เกษตรกรจะต้องขึ้นทะเบียนเป็นเกษตรกร (ทะเบียนเกษตรกร ทะเบียนเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์/สัตว์น้ำ) (3) ต้องไม่อยู่ในเขตพื้นที่หวงห้ามใด ๆ ของทางราชการ ยกเว้นหน่วยงานเจ้าของพื้นที่จะอนุญาตให้ดำเนินการขยายเขตไฟฟ้าได้ (4) ต้องมีทางสาธารณะหรือทางภาระจำยอม เพื่อให้รถยนต์สามารถวิ่งผ่านได้อย่างสะดวกและสามารถดำเนินการก่อสร้างระบบจำหน่ายไฟฟ้าโดยวิธีปักเสาพาดสายได้ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่ กฟภ. ประกาศใช้ในปัจจุบัน (หากเป็นทางภาระจำยอมจะต้องมีหลักฐานการจดทะเบียนภาระจำยอมของเจ้าของที่ดินตามกฎหมายมาแสดงให้ กฟภ.) (5) ต้องมีเอกสารหรือหลักฐานสิทธิ์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือหนังสือสัญญาเช่าที่ดินทำกินที่ถูกต้องตามกฎหมายในพื้นที่ทำกินทางการเกษตรที่ได้ยื่นคำร้อง และต้องไม่ใช่ที่ดินที่ถือครองโดยเอกชนรายใหญ่ และในกรณีที่ที่ดินไม่เป็นไปตามประมวลกฎหมายที่ดินแต่เป็นที่ดินที่ราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่ครอบครองและจัดสรรให้เกษตรกรเข้าทำกิน (เช่น ที่ดินในเขต ส.ป.ก. และนิคมสร้างตนเอง) ผู้ยื่นคำร้องจะต้องแสดงหลักฐานการได้รับอนุญาตให้ครอบครองหรือใช้ประโยชน์ของราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่ครอบครองในที่ดินมาแสดง (6) เป็นเกษตรกรรายย่อยที่ขอติดตั้งมิเตอร์ขนาดไม่เกิน 15 (45) แอมป์ต่อราย หรือขอติดตั้งมิเตอร์ขนาด 5 (100) แอมป์ ที่ใช้กับเซอร์กิตเบรกเกอร์พิกัดปรับตั้งสูงสุดไม่เกิน 50 แอมป์ต่อราย ทั้งนี้ รายละเอียดการเปรียบเทียบหลักเกณฑ์การเข้าร่วมโครงการขยายเขตไฟฟ้าฯ ระยะที่ 1 - 3 ปรากฏตามเอกสารแนบท้าย 1 • การจัดลำดับของพื้นที่ทำกินทางการเกษตรที่จะเข้าดำเนินการขยายเขตไฟฟ้าจะพิจารณาโดยใช้หลักเงินลงทุนในการดำเนินการต่ำสุด แต่ให้ผลตอบแทนสูงสุดและความพร้อมในการเข้าพื้นที่ก่อสร้าง															
5. ปริมาณงาน	<table><tr><th>รายการ</th><th>จำนวน</th></tr><tr><td>(1) ก่อสร้างระบบจำหน่ายแรงสูง</td><td>1,750 วงจร-กิโลเมตร</td></tr><tr><td>(2) ก่อสร้างระบบจำหน่ายแรงต่ำ</td><td>4,850 วงจร-กิโลเมตร</td></tr><tr><td>(3) ติดตั้งหม้อแปลง</td><td>75,000 เควีเอ</td></tr><tr><td>(4) ติดตั้งมิเตอร์</td><td>ไม่เกิน 50,000 เครื่อง</td></tr></table>	รายการ	จำนวน	(1) ก่อสร้างระบบจำหน่ายแรงสูง	1,750 วงจร-กิโลเมตร	(2) ก่อสร้างระบบจำหน่ายแรงต่ำ	4,850 วงจร-กิโลเมตร	(3) ติดตั้งหม้อแปลง	75,000 เควีเอ	(4) ติดตั้งมิเตอร์	ไม่เกิน 50,000 เครื่อง					
รายการ	จำนวน															
(1) ก่อสร้างระบบจำหน่ายแรงสูง	1,750 วงจร-กิโลเมตร															
(2) ก่อสร้างระบบจำหน่ายแรงต่ำ	4,850 วงจร-กิโลเมตร															
(3) ติดตั้งหม้อแปลง	75,000 เควีเอ															
(4) ติดตั้งมิเตอร์	ไม่เกิน 50,000 เครื่อง															
6. ผลตอบแทนของโครงการ	<table><tr><th colspan="2">ผลตอบแทนทางการเงิน (อัตราคิดลดร้อยละ 4.62)</th></tr><tr><td>มูลค่าปัจจุบันสุทธิ [Net Present Value : (NPV)]</td><td>-1,994.62 ล้านบาท</td></tr><tr><td>อัตราผลตอบแทนทางการเงิน (Financial Internal Rate of Return : FIRR)</td><td>ร้อยละ -6.13</td></tr><tr><td>อัตราส่วนผลประโยชน์ตอบแทนต่อต้นทุนทางการเงิน [Benefit/Cost Ratio (B/C Ratio)]</td><td>0.13 เท่า</td></tr><tr><th colspan="2">ผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ (อัตราคิดลดร้อยละ 10)</th></tr><tr><td>มูลค่าปัจจุบัน (NPV)</td><td>94.99 ล้านบาท</td></tr><tr><td>อัตราผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ [Economic Internal Rate of Return : EIRR]</td><td>ร้อยละ 10.56</td></tr></table>		ผลตอบแทนทางการเงิน (อัตราคิดลดร้อยละ 4.62)		มูลค่าปัจจุบันสุทธิ [Net Present Value : (NPV)]	-1,994.62 ล้านบาท	อัตราผลตอบแทนทางการเงิน (Financial Internal Rate of Return : FIRR)	ร้อยละ -6.13	อัตราส่วนผลประโยชน์ตอบแทนต่อต้นทุนทางการเงิน [Benefit/Cost Ratio (B/C Ratio)]	0.13 เท่า	ผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ (อัตราคิดลดร้อยละ 10)		มูลค่าปัจจุบัน (NPV)	94.99 ล้านบาท	อัตราผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ [Economic Internal Rate of Return : EIRR]	ร้อยละ 10.56
ผลตอบแทนทางการเงิน (อัตราคิดลดร้อยละ 4.62)																
มูลค่าปัจจุบันสุทธิ [Net Present Value : (NPV)]	-1,994.62 ล้านบาท															
อัตราผลตอบแทนทางการเงิน (Financial Internal Rate of Return : FIRR)	ร้อยละ -6.13															
อัตราส่วนผลประโยชน์ตอบแทนต่อต้นทุนทางการเงิน [Benefit/Cost Ratio (B/C Ratio)]	0.13 เท่า															
ผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ (อัตราคิดลดร้อยละ 10)																
มูลค่าปัจจุบัน (NPV)	94.99 ล้านบาท															
อัตราผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ [Economic Internal Rate of Return : EIRR]	ร้อยละ 10.56															

	อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุนทางเศรษฐกิจ (B/C Ratio)	1.05 เท่า					
7. เงินลงทุน/ แผนการเบิก จ่ายเงิน	วงเงินลงทุนรวม 2,500 ล้านบาท ประกอบด้วย เงินกู้ในประเทศ จำนวน 1,875 ล้าน บาท และเงินรายได้ของ กฟภ. จำนวน 625 ล้านบาท โดยมีแผนการเบิกจ่ายเงินสรุป ได้ ดังนี้						
	หน่วย : ล้านบาท						
	รายการ	ปีงบประมาณ					รวม
		2568	2569	2570	2571	2572	
	เงินกู้ในประเทศ	26	438	365	523	523	1,875
	เงินรายได้ กฟภ.	10	145	120	175	175	625
	รวมทั้งสิ้น	36	583	485	698	698	2,500
8.ประโยชน์ที่ คาดว่าจะได้รับ	(1) ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายต้นทุนด้านพลังงาน เนื่องจากเกษตรกรสามารถใช้มอเตอร์ สูบน้ำเพื่อกิจกรรมทางการเกษตรแทนเครื่องยนต์ดีเซลหรือเบนซิน (2) ช่วยประหยัดแรงงานที่ใช้ในการสูบน้ำและดูแลกิจกรรมทางการเกษตร โดย สามารถลดแรงงานและเวลาในการติดตั้งและการดูแลบำรุงรักษาเครื่องยนต์ ทำให้ เกษตรกรมีเวลามากขึ้นในการดูแลกิจกรรมทางการเกษตร (3) ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรให้มีรายได้จากการทำเกษตรและการจ้างงาน ที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อลดอัตราการโยกย้ายเข้าสู่ตัวเมือง (4) ช่วยลดมลพิษในด้านต่าง ๆ เช่น มลพิษทางด้านเสียง มลพิษจากควันเสีย และ มลพิษจากคราบน้ำมันที่เกิดจากสิ่งตกค้างของเครื่องยนต์ (5) ช่วยให้ประชาชนมีความรู้สึกว่าได้ได้รับความเอาใจใส่จากรัฐบาล						

ทั้งนี้ คณะกรรมการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในคราวประชุมครั้งที่ 4/2566 เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2566 มีมติเห็นชอบโครงการขยายเขตไฟฟ้าฯ ระยะที่ 3 แล้ว

10. เรื่อง การขอต่อระยะเวลาผลิตปิโตรเลียมของสัมปทานปิโตรเลียมเลขที่ 1/2529/33 แปลงสำรวจในทะเลอ่าวไทยหมายเลข B12/27

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้บริษัท เชฟรอนประเทศไทยสำรวจและผลิต จำกัด และคณะ ต่อระยะเวลาผลิตปิโตรเลียมสำหรับสัมปทานปิโตรเลียมเลขที่ 1/2529/33 แปลงสำรวจในทะเลอ่าวไทยหมายเลข B12/27 ออกไปอีก 10 ปี นับตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2571 - 14 มกราคม 2581 ตามที่กระทรวงพลังงาน (พณ.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงพลังงาน (พณ.) ได้เสนอขออนุมัติให้ บริษัท เชฟรอนประเทศไทยสำรวจและผลิต จำกัด และคณะ ซึ่งเป็นผู้รับสัมปทานปิโตรเลียมเลขที่ 1/2529/33 แปลงสำรวจในทะเลอ่าวไทยหมายเลข B12/27 ได้รับการต่อระยะเวลาผลิตปิโตรเลียมออกไป อีก 10 ปี โดยนับตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2571 ถึงวันที่ 14 มกราคม 2581 เนื่องจากระยะเวลาผลิตเดิมจะสิ้นสุดลงในวันที่ 14 มกราคม 2571 ซึ่งการดำเนินการนี้เป็นไปตามบทบัญญัติของ มาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ที่กำหนดให้สามารถต่อระยะเวลาได้เพียงครั้งเดียวไม่เกินสิบปี โดยการต่อระยะเวลาลผลิตนี้ถือเป็นสิทธิตามกฎหมายและสัญญาสัมปทานที่ผู้รับสัมปทานพึงได้รับเมื่อปฏิบัติตามเงื่อนไขครบถ้วนประกอบกับจะช่วยสร้างความมั่นใจในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้มีปริมาณก๊าซธรรมชาติสำรองประมาณ 660 พันล้านลูกบาศก์ฟุต และจะช่วยลดการพึ่งพิงการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศ รวมทั้งทำให้รัฐสามารถจัดเก็บรายได้จากผลประโยชน์พิเศษเพิ่มเติม นอกเหนือจากค่าภาคหลวงและภาษีเงินได้ปิโตรเลียม คิดเป็น มูลค่ารวม 425,000,000 ดอลลาร์สหรัฐ เช่น เงิน

โบนัสการผลิตรายปี เงินโบนัสการลงนามและข้อผูกพันด้านการสำรวจ การพัฒนาเทคนิค และเงินอุดหนุนเพื่อการพัฒนาอื่นๆ

11. เรื่อง รายชื่อผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบรายชื่อผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา (ปคร.) จำนวน 48 ราย ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.) เสนอ

สาระสำคัญ

เนื่องจากได้มีการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ ปคร. ของรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี จำนวน 10 ราย ได้แก่ รองนายกรัฐมนตรี (นายพิพัฒน์ รัชกิจประการ) รองนายกรัฐมนตรี (นายโสภณ ชาร์มย์) รองนายกรัฐมนตรี (นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ) รองนายกรัฐมนตรี (นายเอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ) รองนายกรัฐมนตรี (ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า) รองนายกรัฐมนตรี (นายสุชาติ ชมกลิ่น) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายภราดร ปริศนานันทกุล) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นางสาวศุภมาส อิศรภักดี) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายณัฏฐ์ ศรีสรพวงค์) และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสันติ ปิยะทัต) และแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ ปคร. ของส่วนราชการ จำนวน 38 ราย ประกอบด้วย กระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงพลังงาน กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักงบประมาณ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงาน ก.พ. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

12. เรื่อง มาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในประเทศ

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบหลักการมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในประเทศ โดยมอบหมายกระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) กำหนดหลักเกณฑ์ สิทธิประโยชน์ วิธีการ และเงื่อนไขการดำเนินงานตามกรอบที่ คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ โดยหารือร่วมกับสำนักงานงบประมาณ กระทรวงการคลัง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วยตามที่กระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. อุตสาหกรรมภาพยนตร์และสื่อบันเทิงรูปแบบอื่น (Content) เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างสูงภายใต้นโยบายรัฐบาลที่มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมต่าง ๆ อุตสาหกรรมภาพยนตร์ได้รับการยกระดับเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เรือธง (Flagship) ประกอบกับศักยภาพในการผลิตภาพยนตร์ของผู้ประกอบการไทยทำให้ตลาดภาพยนตร์ไทยกลับมาเป็นกระแสนิยมโดยในปี 2567 ภาพยนตร์ไทยมีส่วนแบ่งการตลาดในประเทศนำหน้าอุตสาหกรรมภาพยนตร์ฮอลลีวูดของสหรัฐอเมริกา โดยภาพยนตร์ไทยมีส่วนแบ่งอยู่ที่ร้อยละ 54 ของส่วนแบ่งการตลาด ซึ่งแสดงให้เห็นถึง ศักยภาพในการแข่งขันของภาพยนตร์ไทยกับภาพยนตร์ต่างชาติ นอกจากนี้ อุตสาหกรรมภาพยนตร์ยังเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้ ก่อให้เกิดการหมุนเวียน

ทางเศรษฐกิจหลายระดับ โดยในปี 2566 อุตสาหกรรมภาพยนตร์มีการจ้างงานรวมกว่า 45,035 ตำแหน่ง ในส่วนของรายได้พบว่าในปี 2566 อุตสาหกรรมภาพยนตร์มีรายได้รวมกว่า 77,635 ล้านบาท ซึ่งถือเป็นมูลค่าสูงเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์อื่น ๆ ดังนั้น การส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยจึงเป็นวาระเร่งด่วนเพื่อสร้างแต้มต่อและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่อุตสาหกรรมภาพยนตร์ของไทย ให้สามารถผลิตผลงานที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานระดับสากล รวมทั้งการส่งออกภาพยนตร์ไทยจะเป็นการสร้างผลเชิงบวกต่ออุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมอาหาร จึงจำเป็นต้องมีมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในประเทศ

2. ที่ผ่านมารัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริมซอฟต์แวร์ของประเทศไทยโดยสำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง (สำนักงาน ป.ย.ป.) ในฐานะหน่วยงานที่ทำหน้าที่บูรณาการและขับเคลื่อนการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ได้จัดทำข้อเสนอแนะ กลไก กระบวนการ และแนวทางการพิจารณาสิทธิประโยชน์เพื่อสนับสนุนการผลิตภาพยนตร์ ละครและซีรีส์ไทยแล้ว และคณะกรรมการพัฒนาซอฟต์แวร์แห่งชาติ ได้มีมติในการประชุม เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2568 มอบหมายให้ วธ. ดำเนินการขับเคลื่อนมาตรการเงินคืนตามแนวทางที่สำนักงาน ป.ย.ป. นำเสนอต่อไป ทั้งนี้ วธ. โดยสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติได้จัดทำมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในประเทศ และได้รับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมภาพยนตร์แล้ว จึงได้นำเสนอต่อคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติพิจารณาโดยในการประชุมคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ ครั้งที่ 2/2568 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2568 ซึ่งมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นางสาวศุภมาส อิศรภักดี) เป็นประธาน ได้มีมติเห็นชอบในหลักการร่างมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในประเทศและมอบหมายให้ วธ. เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปโดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

หัวข้อ	สาระสำคัญ
วัตถุประสงค์	- เพื่อส่งเสริมการผลิต ยกระดับมาตรฐาน คุณภาพ และความหลากหลายของภาพยนตร์ไทย - เพื่อส่งเสริมศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย - เพื่อส่งเสริมการส่งออกทุนทางวัฒนธรรมผ่านสื่อบันเทิงอย่างภาพยนตร์ไทย
คำนิยาม	- ภาพยนตร์ หมายความว่า ผลงานภาพเคลื่อนไหว ที่มีเสียงและการเล่าเรื่องราวความยาวประมาณ ไม่น้อยกว่า 90 นาที จัดทำเพื่อการเผยแพร่ในโรงภาพยนตร์หรือแพลตฟอร์มสตรีมมิ่งในฐานะผลงานเดี่ยวหนึ่งเรื่อง - แพลตฟอร์มสตรีมมิ่ง หมายความว่า การให้บริการเผยแพร่หรือส่งผ่านเนื้อหาประเภทต่าง ๆ ผ่านโครงข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงได้โดยใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ โดยอาจเป็นข้อความ ภาพ เสียงภาพเคลื่อนไหวและอาจให้บริการในลักษณะการรับชม การรับฟัง หรือการเข้าถึงข้อมูลแบบเรียลไทม์หรือแบบตามความต้องการของผู้ใช้บริการ - ละครและซีรีส์ หมายความว่า ผลงานภาพเคลื่อนไหว ที่มีเสียงและการเล่าเรื่องราว จัดทำเป็นตอนต่อเนื่อง ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ผ่านสื่อโทรทัศน์หรือแพลตฟอร์มสตรีมมิ่งมีจำนวนตอน ไม่น้อยกว่า 8 ตอน แต่ละตอนมีความยาวไม่น้อยกว่า 45 นาที - มิวสิกวิดีโอ หมายความว่า สิ่งบันทึกภาพ วีดิทัศน์ โสตทัศน์วัสดุ รวมถึงงานศิลปกรรม ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อเพลง ภาพเคลื่อนไหว และ/หรือภาพนิ่ง

	ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเพลงการแสดงดนตรี การขับร้องเพลง เพื่อการนำเสนอผลงานเพลงของศิลปิน โดยมีความยาวไม่น้อยกว่า 3 นาทีต่อเพลง และมีจำนวนเพลงไม่น้อยกว่า 3 เพลง ต่ออัลบั้ม
คุณสมบัติของผู้มีสิทธิยื่นขอรับสิทธิประโยชน์	- นิติบุคคลหรือผู้ถือหุ้นมากกว่ากึ่งหนึ่งจะต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย และกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคลไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจะต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย - นิติบุคคลเปิดกิจการมาไม่น้อยกว่า 2 ปี โดยจดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้าและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง มีหลักฐานการยื่นภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และงบการเงินที่รับรองโดยผู้สอบบัญชีอนุญาต - นิติบุคคลผู้ยื่นคำขอต้องเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ภาพยนตร์ซึ่งมีสัญชาติไทย หรือเป็นผู้ได้รับสิทธิใช้ลิขสิทธิ์ภาพยนตร์จากเจ้าของลิขสิทธิ์ซึ่งเป็นบุคคลสัญชาติไทยโดยชอบด้วยกฎหมาย - เป็นนิติบุคคลที่ประกอบกิจการด้านภาพยนตร์ หรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมภาพยนตร์ โดยมีวัตถุประสงค์ระบุไว้ในหนังสือรับรองการจดทะเบียนของบริษัทกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้าและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง - นิติบุคคลมีสำนักงานหลักหรือสถานประกอบการตั้งอยู่ในประเทศไทย โดยเป็นสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ประสานงานที่สามารถติดต่อได้ - นิติบุคคลเป็นผู้ผลิตภาพยนตร์ที่มีการจ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตภาพยนตร์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยต่อเรื่องตั้งแต่ 15 ล้านบาทขึ้นไป
สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ	- สิทธิประโยชน์หลัก : ได้รับเงินสนับสนุน ร้อยละ 15 ของค่าใช้จ่ายในการผลิตต่อเรื่อง ที่มีวงเงินตั้งแต่ 15 ล้านบาทขึ้นไป - สิทธิประโยชน์เพิ่มเติม : (1) กรณีภาพยนตร์มีการนำเสนอเรื่องราวหรือเนื้อหาที่สร้างสรรค์ในประเด็นตามที่คณะกรรมการพิจารณามาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในประเทศกำหนดสามารถยื่นขอรับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติม ร้อยละ 5 (2) กรณีภาพยนตร์มีค่าใช้จ่ายในการผลิตต่อเรื่องตั้งแต่ 40 ล้านบาทขึ้นไป แต่ไม่ถึง 50 ล้านบาท สามารถยื่นขอรับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติม ร้อยละ 2.5 หรือมีค่าใช้จ่ายในการผลิตต่อเรื่องตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป สามารถยื่นขอรับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติม ร้อยละ 5 (3) กรณีภาพยนตร์ได้ฉายในโรงภาพยนตร์ต่างประเทศหรือฉายในช่องโทรทัศน์ต่างประเทศไม่น้อยกว่า 4 ประเทศ หรือฉายในแพลตฟอร์มสตรีมมิง 1 แพลตฟอร์ม โดยแพลตฟอร์มสตรีมมิงต้องมีการฉายในต่างประเทศ ไม่น้อยกว่า 4 ประเทศ โดยอย่างน้อยหนึ่งประเทศ ต้องอยู่นอกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สามารถยื่นขอรับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติม ร้อยละ 5
เงื่อนไขของมาตรการ	- มาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในประเทศเป็นมาตรการที่กำหนดภายใต้รัฐบาลไทย โดยคณะกรรมการพิจารณาเงินสนับสนุนสำหรับมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในประเทศตรวจสอบเอกสารและหลักฐานการเงินแล้ว ว่าถูกต้องตามระเบียบที่กรมสรรพากรกำหนด โดยมีค่าใช้จ่ายในประเทศไทย ตั้งแต่ 15 ล้านบาท ขึ้นไปต่อเรื่อง

	- โครงการสร้างภาพยนตร์ที่เสนอขอรับการสนับสนุนต้องไม่ขัดต่อกฎหมายหรือมีข้อพิพาทกับผู้อื่น - ค่าใช้จ่ายที่สามารถนำมาคำนวณเงินสนับสนุนได้ ได้แก่ค่าใช้จ่ายก่อนการผลิต ค่าใช้จ่ายในการผลิต และค่าใช้จ่ายหลังการผลิต โดยไม่นับรวมถึงค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์ และการทำการตลาด - ค่าใช้จ่ายนอกประเทศไทย ดอกเบี้ยเงินกู้ ค่าของขวัญ ค่ากิจกรรมสันตนาการหรือเงินรางวัลไม่รวมอยู่ในค่าใช้จ่ายในการคำนวณเงินสนับสนุนได้ - กรณีภาพยนตร์ได้รับการสนับสนุนหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากมาตรการอื่นใดของภาครัฐไทยไม่สามารถขอรับการสนับสนุนมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในประเทศได้ - ภาพยนตร์ที่จะขอรับสิทธิประโยชน์ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ฯ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 หรือเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ วธ. กำหนด - ภาพยนตร์ที่จะขอรับสิทธิประโยชน์ได้ ประกอบด้วย ภาพยนตร์ไทย ละครและซีรีส์ไทย และมิวสิกวิดีโอไทย - ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าสิทธิประโยชน์ตามมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในประเทศที่ได้รับอนุมัติเป็นอันยกเลิก (1) กรณีผู้มีสิทธิได้รับเงินสนับสนุนไม่สามารถถ่ายทำภาพยนตร์หรือยื่นเอกสารหลักฐานตามระยะเวลาที่กำหนด (2) กรณีการถ่ายทำภาพยนตร์ของผู้มีสิทธิได้รับเงินสนับสนุนมีเนื้อหาขัดต่อกฎหมายไทย บิดเบือน หรือลดทอนภาพลักษณ์ของประเทศไทยหรือสถาบันหลักของชาติ
วิธีการดำเนินการ	- ขั้นตอนการดำเนินการยื่นความประสงค์เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสนับสนุน (1) ผู้มีสิทธิยื่นขอรับสิทธิประโยชน์ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด รอบที่ 1 ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 มีนาคม ของทุกปี และรอบที่ 2 ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม - 30 กันยายนของทุกปี (2) คณะกรรมการพิจารณาเงินสนับสนุนสำหรับมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในประเทศพิจารณาอนุมัติเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสนับสนุนภายใน 60 วัน นับแต่วันยื่นคำขอและมีคุณสมบัติครบถ้วน (3) ผู้มีสิทธิได้รับเงินสนับสนุนต้องดำเนินการผลิตภาพยนตร์ให้แล้วเสร็จภายใน 2 ปี นับแต่ได้รับอนุมัติให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสนับสนุน - ขั้นตอนการดำเนินการขอรับเงินสนับสนุนตามมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในประเทศ (1) เมื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสนับสนุนดำเนินการผลิตภาพยนตร์เสร็จสิ้นจะต้องยื่นเอกสารหลักฐานในการขอเงินสนับสนุนต่อคณะกรรมการพิจารณาเงินสนับสนุนสำหรับมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในประเทศ ภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ผลิตภาพยนตร์เสร็จสิ้นตามระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต ทั้งนี้ภาพยนตร์ที่จะขอรับสิทธิประโยชน์ได้ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์หรือเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ วธ. กำหนด (2) ผู้ตรวจสอบบัญชีตรวจสอบเอกสารหลักฐานภายใน 90 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับเอกสาร

	(3) คณะกรรมการพิจารณาเงินสนับสนุนสำหรับมาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในประเทศพิจารณาเอกสารที่ผ่านการตรวจสอบของผู้ตรวจสอบบัญชีทั้งหมดเพื่ออนุมัติการคืนเงินตามมาตรการฯ ภายใน 60 วัน นับจากวันที่ได้รับเอกสาร (4) ดำเนินการคืนเงินให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสนับสนุน (5) ผู้มีสิทธิได้รับเงินสนับสนุนที่ประสงค์ขอรับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมต้องยื่นหลักฐานภายใน 3 ปี นับแต่วันได้รับอนุมัติเงินสนับสนุน
ประมาณการรายจ่ายและแหล่งเงินที่ใช้ตลอดระยะเวลาดำเนินการ	ขอรับการจัดสรรต่อปี ประมาณปีละ 1,500 ล้านบาท โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จะขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงินประมาณ 400 ล้านบาท และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 เป็นต้นไป จะขอรับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีวงเงินประมาณ 1,500 ล้านบาท ต่อปี

3. การดำเนินมาตรการดังกล่าวจำเป็นต้องมีการเตรียมการด้านต่าง ๆ เช่น การจัดทำประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของมาตรการฯ การเตรียมการเปิดรับลงทะเบียนการประชาสัมพันธ์ รายละเอียดมาตรการผ่านช่องทางต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ วรร. กำหนดจะออกประกาศหลักเกณฑ์ฯ ภายในปี 2568 เพื่อให้สอดคล้องกับการวางแผนการผลิตในปีถัดไปของภาคอุตสาหกรรม

4. **ประโยชน์ :** มาตรการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ไทยในประเทศ จัดทำขึ้นเพื่อช่วยรักษาระดับการลงทุนในอุตสาหกรรมภาพยนตร์และคอนเทนต์ไทย และคงปริมาณการผลิตภาพยนตร์และการจ้างงานในอุตสาหกรรม การกระตุ้นให้เกิดการผลิตผ่านการให้เงินสนับสนุนจะทำให้ภาพยนตร์ไทยได้รับการยกระดับการผลิตให้มีคุณภาพสูงขึ้น มีจำนวนภาพยนตร์ไทย ที่มีทุนสร้างสูงในระดับสากลมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ภาพยนตร์ไทยสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งการดำเนินมาตรการฯ จะทำให้มีเม็ดเงินลงสู่ระบบเศรษฐกิจประมาณ 4,600 ล้านบาท ต่อปี

ทั้งนี้ วรร. ได้จัดทำรายละเอียดข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องเสนอพร้อมกับการขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีตามบทบัญญัติใน มาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 มาด้วยแล้ว

13. เรื่อง การสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกภาคีเครือข่ายภาครัฐระบบเปิด (Open Government Partnership: OGP) ของประเทศไทย

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเสนอ ดังนี้

1. รับทราบผลการประเมินการเข้าร่วมเป็นสมาชิกภาคีเครือข่ายภาครัฐระบบเปิด (Open Government Partnership: OGP) ของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2568

2. เห็นชอบแผนการดำเนินการสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิก OGP ของประเทศไทย พร้อมทั้งประเด็นนโยบายที่สำคัญ (Policy Areas) และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสำหรับการจัดทำแผนปฏิบัติการแห่งชาติ (National Action Plan: NAP) (แผน NAP) ในขั้นตอนที่ 5

3. เห็นชอบการแต่งตั้งผู้ที่จะทำหน้าที่ผู้ประสานงาน 2 ระดับหลัก ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูงฝ่ายการเมือง และผู้บริหารระดับสูงฝ่ายข้าราชการพลเรือน (เนื่องจากประเทศไทยได้ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณสมบัติเบื้องต้นในการสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิก OGP แล้ว จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินการแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ประสานงาน 2 ระดับหลัก และการยื่นจดหมายแสดงเจตจำนงในการเข้าร่วมเป็นสมาชิก OGP เพื่อให้ประเทศไทยได้รับการพิจารณาเข้าร่วมเป็นสมาชิก OGP อย่างเป็นทางการภายในเดือนธันวาคม 2568)

สาระสำคัญของเรื่อง

ความร่วมมือภาครัฐระบบเปิด (Open Government Partnership : OGP) เป็นกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2554 เพื่อส่งเสริมให้รัฐบาลทั่วโลกพัฒนาระบบการบริหารงาน

ที่เปิดกว้าง โปร่งใส และมีความรับผิดชอบต่อสาธารณะมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันมีประเทศสมาชิก จำนวน 75 ประเทศ เช่น บราซิล อินโดนีเซีย เม็กซิโก นอร์เวย์ ฟิลิปปินส์ แอฟริกาใต้ สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา ทั้งนี้ หลักการของ OGP ตั้งอยู่บนแนวคิดการเป็นรัฐบาลเปิด (Open Government) ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ (1) ความโปร่งใส (Transparency) เพื่อให้ข้อมูลภาครัฐได้รับการเปิดเผยและเข้าถึงได้ (2) ความรับผิดชอบ (Accountability) เพื่อให้ระบบราชการตรวจสอบได้ และประชาชนมีสิทธิเรียกร้องต่อผลการดำเนินงานของรัฐ และ (3) การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) เพื่อให้ประชาชน ภาคเอกชน และองค์กรภาคประชาสังคมเข้ามามีบทบาทในกระบวนการนโยบาย ทำให้หลักการทั้ง 3 ประการ เป็นรากฐานของการดำเนินงานภายใต้ OGP และเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ประเทศสมาชิกต้องยึดถือ

สำหรับประเทศไทย เมื่อ OGP ประกาศรับรองการเข้าร่วมเป็นประเทศสมาชิกอย่างเป็นทางการแล้ว ประเทศไทยจะต้องดำเนินงานตามข้อผูกพันที่กำหนดไว้ภายใต้กรอบความร่วมมือดังกล่าว พร้อมทั้งจะได้รับประโยชน์จากการเป็นสมาชิก ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ข้อผูกพันสำคัญที่ต้องดำเนินการตามกรอบ OGP

(1) การจัดตั้งคณะทำงานแบบพหุภาคี (Multistakeholder Forum: MSF) เป็นกลไกสำคัญที่ประเทศสมาชิก OGP ต้องจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นพื้นที่หารืออย่างเป็นทางการระหว่างภาครัฐและภาคประชาสังคม ในการกำหนดทิศทางและติดตามการดำเนินงานด้านรัฐบาลเปิด โดยเวทีดังกล่าวต้องเปิดกว้าง โปร่งใส และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของหลายภาคส่วน ทั้งการออกแบบแผนปฏิบัติการ การติดตามความก้าวหน้า และการเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะ เพื่อให้การดำเนินงานด้านรัฐบาลเปิดเกิดผลจริงและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

(2) การจัดทำแผนปฏิบัติการแห่งชาติ (National Action Plan: NAP) (แผน NAP) ซึ่งถือเป็นหัวใจของการเข้าร่วมเป็นสมาชิก OGP โดยแผนนี้จะต้องจัดขึ้นโดยผ่านกระบวนการร่วม (co-creation) ระหว่างรัฐบาลกับภาคประชาสังคม เพื่อกำหนดค่านิยมที่มีความโปร่งใส การมีส่วนร่วม และความรับผิดชอบ ซึ่งประเทศสมาชิกต้องยื่นแผน NAP ภายในกรอบเวลาของ OGP โดยสามารถเลือกใช้รอบเวลา 2 ปี หรือ 4 ปี

(3) การชำระเงินสนับสนุนประจำปีในฐานะประเทศสมาชิก OGP กำหนดให้ประเทศสมาชิกมีส่วนร่วมด้านงบประมาณเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กร โดยเงินสมทบดังกล่าวเป็นรายได้สำคัญที่ใช้สำหรับบริการหลัก เช่น การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างประเทศ ทั้งนี้ โครงสร้างเงินสมทบถูกปรับให้สอดคล้องกับระดับรายได้และขนาดเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ เพื่อให้เป็นธรรมและยั่งยืนต่อความร่วมมือ

(4) อำนาจความสะดวกราบรื่นกระบวนการกลไกการติดตามและประเมินผลอิสระ (Independent Reporting Mechanism: IRM) เช่น การช่วยนักวิจัย IRM ติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสัมภาษณ์ หรือให้ข้อมูลประกอบการประเมินผลการดำเนินงาน

2. ประโยชน์ของการเข้าร่วม OGP

(1) IRM จะเป็นกลไกประเมินผลแบบมีหลายภาคส่วน (multistakeholder assessment) ซึ่งเป็นที่น่าเชื่อถือ ในการทบทวนขั้นตอนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม (CSO engagement) และผลการดำเนินงานตามพันธกิจของไทย อีกทั้งข้อมูลนี้ยังสามารถให้ประกอบการทบทวนพันธกิจระหว่างประเทศอื่น ๆ เช่น สหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (UNCAC)

(2) OGP เป็นกลไกความร่วมมือที่สำคัญ ซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยสามารถเชื่อมโยงการปฏิรูประดับชาติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการขอเข้าร่วมองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organisation for Economic Co-operation and Development: OECD) ได้อย่างมีเอกภาพ อีกทั้งยังเปิดพื้นที่ให้ภาครัฐ ภาคประชาสังคม และพันธมิตรระหว่างประเทศ รวมถึง OECD ร่วมดำเนินการอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ ประเทศไทยยังได้รับการประเมินผลการดำเนินงานโดยกลไก IRM ซึ่งช่วยยกระดับความโปร่งใสและเสริมสร้างความเชื่อมั่นของประชาคมระหว่างประเทศ

คณะรัฐมนตรีได้มีมติ (4 ธันวาคม 2561) มอบหมายให้สำนักงาน ก.พ.ร. เป็นเจ้าภาพหลักในการดำเนินการสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกภาคีเครือข่ายภาครัฐระบบเปิด (Open Government Partnership: OGP) โดยหลักเกณฑ์การประเมินการเข้าร่วมเป็นสมาชิก OGP จะต้องผ่านเกณฑ์การประเมินเบื้องต้น 2 หลักเกณฑ์ ได้แก่

(1) เกณฑ์คุณสมบัติ (Eligibility) ประกอบด้วย ตัวชี้วัดความโปร่งใสทางการเงิน การเข้าถึงข้อมูล การเปิดเผยทรัพย์สิน เจ้าหน้าที่รัฐ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งต้องได้คะแนนรวมไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และ (2) เกณฑ์ค่านิยม (Value Check) ประกอบด้วย ตัวชี้วัดการยอมให้ภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมและการต่อต้านภาคประชาสังคม ซึ่งต้องได้น้อยกว่า 3 คะแนน จากตัวชี้วัดใดตัวชี้วัดหนึ่ง ในการนี้ สำนักงาน ก.พ.ร. จึงได้ผลักดันการยกระดับความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของประชาชน อย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2562 ผ่านการเปิดเผยข้อมูลสำคัญ การออกและผลักดันกฎหมายด้านสิทธิและสิ่งแวดล้อม ความร่วมมือกับภาคเอกชนและประชาสังคม และการใช้เทคโนโลยีเสริมสร้างภาครัฐระบบเปิด จนกระทั่งในเดือนกรกฎาคม 2568 องค์กร OGP ได้ประกาศว่าประเทศไทยได้ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณสมบัติเบื้องต้นสำหรับการเป็นสมาชิก OGP ทั้ง 2 หลักเกณฑ์แล้ว ส่งผลให้ประเทศไทยมีสิทธิสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิก OGP ได้

3. คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) จึงได้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาในประเด็นเกี่ยวกับการสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิก OGP ตามมติ ก.พ.ร. ในการประชุมครั้งที่ 3/2568 เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2568 ดังนี้

3.1 รับทราบผลการประเมินการเข้าร่วมเป็นสมาชิก OGP ของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2568

3.2 เห็นชอบแผนการดำเนินการสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิก OGP ของประเทศไทย พร้อมทั้งประเด็นนโยบายที่สำคัญ (Policy Areas) และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง สำหรับการจัดทำแผน NAP ทั้งนี้ สามารถสรุปแผนการดำเนินการสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิก OGP ของประเทศไทยได้ ดังนี้

[illegible]

ขั้นตอนที่ 4 OGP เข้าพบหารือ (Country Visit)												
ขั้นตอนที่ 5 จัดทำแผน NAP ร่วมกับภาคีเครือข่าย												
ขั้นตอนที่ 6 ประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อแผน NAP												
ขั้นตอนที่ 7 เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาแผน NAP												
ขั้นตอนที่ 8 เสนอแผน NAP ฉบับสมบูรณ์เป็นภาษาอังกฤษ และภาษาไทยไปยัง OGP Secretariat พิจารณา												

3.3 เห็นชอบการแต่งตั้งผู้ที่จะทำหน้าที่ผู้ประสานงาน 2 ระดับหลัก ได้แก่ (1) ผู้บริหารระดับสูงฝ่ายการเมือง คือ รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธาน ก.พ.ร. หรือรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีกำหนดเป็นรองประธาน ก.พ.ร. และ (2) ผู้บริหารระดับสูงฝ่ายข้าราชการพลเรือน คือ เลขาธิการ ก.พ.ร. กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพลังงาน กระทรวงยุติธรรม กระทรวงแรงงาน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) พิจารณาแล้ว เห็นควรรับทราบ/ไม่ขัดข้อง/เห็นด้วย

14. เรื่อง ข้อเสนอแนะกรณีการรื้อหรือปรับปรุงฝ่ายพญาคำ ฝ่ายหนองผึ่ง และฝ่ายท่าวังตาล (แม่น้ำปิง) จังหวัดเชียงใหม่

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบข้อเสนอแนะกรณีการรื้อหรือปรับปรุงฝ่ายพญาคำ ฝ่ายหนองผึ่ง และฝ่ายท่าวังตาล (แม่น้ำปิง) จังหวัดเชียงใหม่ ตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอ และมอบหมายให้กระทรวงคมนาคมเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบเรื่องนี้ ไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อเสนอแนะดังกล่าว โดยให้กระทรวงคมนาคมสรุปผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการดังกล่าวในภาพรวม แล้วส่งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีภายใน 30 วันนับแต่วันที่รับแจ้งจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

เดิมคณะรัฐมนตรีมีมติ (11 มีนาคม 2568) เห็นชอบแผนการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างพื้นฐาน (แม่น้ำปิง และแม่น้ำกก) ระยะเร่งด่วน ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและดินโคลนถล่ม ซึ่งรวมถึงการดำเนินโครงการรื้อฝ่ายเก่า จำนวน 3 แห่ง (ฝ่ายพญาคำ ฝ่ายหนองผึ่ง และฝ่ายท่าวังตาล) งบประมาณจำนวน 13.8 ล้านบาท ต่อมาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเรื่องร้องเรียนจากเครือข่ายภาคประชาสังคมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ว่า โครงการรื้อฝ่ายเก่า 3 แห่ง ดังกล่าวที่มีอายุกว่า 700 ปี ขาดการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียและจะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต ความเชื่อ ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับระบบเหมืองฝาย ซึ่งการรื้อหรือปรับปรุงฝาย โดยปราศจากข้อมูลสนับสนุนในทุกมิติจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคประชาสังคม ภาควิชาการ กลุ่มผู้ใช้ น้ำ และประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมและจากการรื้อฝาย

อาจจะเกิดสิทธิของประชาชนและชุมชน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีข้อเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาทบทวนโครงการรื้อฝ่ายเก่าทั้ง 3 แห่ง ตามแผนการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างพื้นฐาน (แม่น้ำปิง) ระยะเร่งด่วน โดยมอบหมายให้จังหวัดเชียงใหม่จัดตั้งคณะทำงานเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมเชิงระบบในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และพิจารณาทางเลือกอื่นนอกจากการรื้อหรือปรับปรุงฝ่ายทั้ง 3 แห่ง รวมถึงมอบหมายกระทรวงคมนาคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งแก้ไขปัญหการรื้อล้าลำน้ำปิงที่เป็นสาเหตุสำคัญของน้ำท่วมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 2560 (3) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2560 มาตรา 26 (3) ประกอบมาตรา 42 จึงเข้าข่ายลักษณะเรื่องที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 มาตรา 4 (1)

15. เรื่อง ข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต กรณีศึกษาการแก้ไขสัญญางานให้สิทธิประกอบกิจการจำหน่ายสินค้าปลอดอากรและงานให้สิทธิประกอบกิจการบริหารจัดการกิจกรรมเชิงพาณิชย์ภายในอาคารผู้โดยสาร ให้กับคู่สัญญาของบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ทอท.)

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต กรณีศึกษาการแก้ไขสัญญางานให้สิทธิประกอบกิจการจำหน่ายสินค้าปลอดอากรและงานให้สิทธิประกอบกิจการบริหารจัดการกิจกรรมเชิงพาณิชย์ภายในอาคารผู้โดยสาร ให้กับคู่สัญญาของ ทอท. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอ และ ให้กระทรวงการคลัง (กค.) เป็นหน่วยงานหลักรับเรื่องนี้ไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงคมนาคม สำนักงานอัยการสูงสุด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ได้ข้อยุติโดยให้ กค. สรุปผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการในภาพรวมแล้วส่งให้ สลค. ภายใน 30 วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งจาก สลค. เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ขอให้นำข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต กรณีศึกษาการแก้ไขสัญญางานให้สิทธิประกอบกิจการจำหน่ายสินค้าปลอดอากรและงานให้สิทธิประกอบกิจการบริหารจัดการกิจกรรมเชิงพาณิชย์ภายในอาคารผู้โดยสารให้กับ คู่สัญญาของบริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ทอท.) **เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา** เพื่อเป็นการป้องกันการทุจริตจากการดำเนินกิจการ โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะกรณีการแก้ไขสัญญาต่าง ๆ ที่เป็นการเอื้อประโยชน์จนส่งผลกระทบต่อวินัยการเงินการคลังและผลประโยชน์ของรัฐ โดยมีข้อเสนอ เช่น

(1) ข้อเสนอด้านนโยบาย เช่น ควรมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณาศึกษา วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียของการกำกับดูแลกิจการ/โครงการ ซึ่งไม่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน พ.ศ. 2562 ควรกำหนดให้มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินโครงการ ที่ไม่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน พ.ศ. 2562 ให้มีมาตรฐานเทียบเท่ากับการดำเนินโครงการภายใต้พระราชบัญญัติการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชนพ.ศ. 2562

(2) ข้อเสนอด้านการกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจ เช่น สคร. ควรกำกับติดตามและเร่งรัดให้ ทอท. ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2563 [เรื่อง ข้อเสนอแนะเพื่อป้องกันการทุจริต กรณีศึกษาเกี่ยวกับการประมูลงานให้สิทธิประกอบกิจการจำหน่ายสินค้าปลอดอากร (Duty Free) ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานภูเก็ต ท่าอากาศยานเชียงใหม่และท่าอากาศยานหาดใหญ่ และงานให้สิทธิประกอบกิจการบริหารจัดการกิจกรรมเชิงพาณิชย์ภายในอาคารผู้โดยสาร ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ของ ทอท.]

(3) ข้อเสนอด้านการบริหารจัดการโครงการและการบริหารสัญญาของหน่วยงานของรัฐ เช่น การกำหนดนโยบาย มาตรการหรือแนวทางให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการที่เป็นคู่สัญญาจะต้องพิจารณาภายใต้กรอบของกฎหมายและความเหมาะสมของสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของสัญญาที่อาจกระทบต่อผลประโยชน์ตอบแทนที่รัฐควรได้รับหรือก่อให้เกิดผลผูกพันทรัพย์สินหรือก่อให้เกิดภาระทางการเงินการคลังแก่รัฐ ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการนำเสนอผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบด้วย กรณีที่คู่สัญญาหรือผู้รับสัมปทานได้รับ

ผลกระทบจากสถานการณ์หรือเหตุสุดวิสัยต่าง ๆ หน่วยงานเจ้าของโครงการและคู่สัญญาหรือผู้รับสัมปทาน ต้องพิจารณาถึงเหตุผลความจำเป็น และความเหมาะสม ตลอดจนคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะอย่างเคร่งครัด ก่อนที่จะมีการแก้ไขสัญญาหรือดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

16. เรื่อง มาตรการด้านการเงินเพื่อช่วยเหลือ เยียวยาและฟื้นฟูผู้ประสบอุทกภัยภาคใต้

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบมาตรการด้านการเงินเพื่อช่วยเหลือ เยียวยาและฟื้นฟูผู้ประสบอุทกภัยภาคใต้
2. เห็นชอบการแยกบัญชีมาตรการด้านการเงินเพื่อช่วยเหลือ เยียวยาและฟื้นฟูผู้ประสบอุทกภัยภาคใต้เป็นบัญชี PSA เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการกำกับดูแล การตรวจสอบและการประเมินผลการดำเนินการของ SFIs ในการทำหน้าที่เป็นกลไกของรัฐ เพื่อฟื้นฟูและช่วยเหลือกลุ่มประชาชนและธุรกิจเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ป้องกันความเสี่ยงทางเศรษฐกิจที่อาจเกิดขึ้น และเพื่อเป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2552

3. มอบหมายกระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ และคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ สาขาสถาบันการเงิน (SubPac)) พิจารณาในประเด็นการขอรับการสนับสนุนจากรัฐบาลของ SFIs ในการดำเนินมาตรการดังกล่าว

4. มอบหมายให้กระทรวงการคลังประสาน ธปท. พิจารณาแนวทางให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ที่ไม่ใช่ลูกหนี้ของ SFIs ที่ประสบอุทกภัยให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเร็วต่อไป

สาระสำคัญ

มาตรการด้านการเงินเพื่อช่วยเหลือ เยียวยาและฟื้นฟูผู้ประสบอุทกภัยภาคใต้ มีรายละเอียด ดังนี้

1. โครงการช่วยเหลือฯ

1.1 วัตถุประสงค์: เพื่อลดภาระการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ของ SFIs ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย และเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ลูกหนี้ SFIs เพื่อช่วยเหลือให้ลูกหนี้สามารถกลับมาดำเนินชีวิตได้ตามปกติโดยเร็ว

1.2 คุณสมบัติผู้เข้าร่วมโครงการ:

- 1) บัญชีลูกหนี้ที่ไม่มีสถานะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans: NPLs)
- 2) บัญชีลูกหนี้ที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงโครงสร้างหนี้และสามารถชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

1.3 ระยะเวลารับคำขอเข้าร่วมโครงการ: ลูกหนี้ที่มีคุณสมบัติตามโครงการยื่นคำขอเข้าร่วมโครงการภายในวันที่ 31 มกราคม 2569

1.4 วิธีการดำเนินโครงการ: ลูกหนี้ได้รับการพักชำระเงินและดอกเบี้ยเป็นเวลา 12 เดือน โดย SFIs ยกเว้นการคิดดอกเบี้ยในช่วงเวลาการพักชำระหนี้ (คิดดอกเบี้ยร้อยละ 0 ต่อปี) และให้ความช่วยเหลือรายละไม่เกิน 1,000,000 บาทต่อ SFIs ทั้งนี้ หากลูกหนี้มีสินเชื่อกค้างมากกว่า 1,000,000 บาท SFIs พิจารณาช่วยเหลืออย่างน้อยรายละ 1,000,000 บาท

1.5 เงื่อนไขอื่น ๆ:

1) ลูกหนี้ที่เข้าร่วมโครงการช่วยเหลือฯ สามารถขยับหนี้เดิมได้ตลอดระยะเวลาการพักชำระหนี้

2) ลูกหนี้ที่ได้เข้าร่วมมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยตามมาตรการอุทกภัยอื่น ๆ ของ SFIs แล้ว สามารถเปลี่ยนมาใช้โครงการช่วยเหลือฯ ได้

3) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขอื่นเป็นไปตามที่ SFIs กำหนด

1.6 การขอรับการสนับสนุนจากรัฐบาลของ SFIs:

- 1) ขอแยกบัญชีโครงการช่วยเหลือฯ เป็นบัญชี PSA โดยไม่ขอรับงบประมาณ

ชดเชยจากรัฐบาล

2) ขอนำผลกระทบจากการดำเนินโครงการช่วยเหลือฯ มาปรับตัวชี้วัดทางการเงินตามบันทึกข้อตกลงการประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ

3) ให้สามารถนำผลกระทบจากการดำเนินโครงการช่วยเหลือฯ ที่เกิดขึ้นจริงมาบวกกลับในการคำนวณโบนัสประจำปีของพนักงานได้

2. โครงการสินเชื่อเพื่อเยียวยาฯ

2.1 วัตถุประสงค์: เพื่อให้ลูกหนี้เดิมมีสภาพคล่องฉุกเฉินในการดำรงชีพหรือใช้เป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ หรือใช้เป็นเงินทุนในการซ่อมแซมที่อยู่อาศัยหรือสถานประกอบการ

2.2 คุณสมบัติผู้เข้าร่วมโครงการ:

1) บัญชีลูกหนี้ที่ไม่มีสถานะเป็น NPLS

2) มีภูมิลำเนาหรือสถานประกอบการหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่ประสบอุทกภัย

ตามประกาศ ปก. และมีหลักฐานว่าได้รับผลกระทบจากอุทกภัย

2.3 วิธีการดำเนินโครงการ: SFIs สนับสนุนสินเชื่อเพิ่มเติมให้ลูกหนี้เดิมภายใต้วงเงินกู้เดิมกับ SFIs

2.4 วงเงินสินเชื่อต่อราย: ไม่เกิน 100,000 บาท

2.5 ระยะเวลากู้: เป็นไปตามที่ SFIs กำหนด

2.6 ระยะเวลารับคำขอเข้าร่วมโครงการ: ลูกหนี้เดิมที่มีคุณสมบัติตามโครงการยื่นคำขอเข้าร่วมโครงการภายในวันที่ 31 มีนาคม 2569

2.7 อัตราดอกเบี้ย:

ปีที่ 1 คิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0 ต่อปี

ปีที่ 2 เป็นต้นไป เป็นไปตามที่ SFIs กำหนด

2.8 เงื่อนไขอื่น ๆ:

1) ลูกหนี้เดิมที่ได้เข้าร่วมมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยตามมาตรการอุทกภัยอื่น ๆ ของ SFIs แล้ว สามารถเปลี่ยนมาใช้โครงการสินเชื่อเพื่อเยียวยาฯ ได้

2) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขอื่นเป็นไปตามที่ SFIs กำหนด

2.9 การขอรับการสนับสนุนจากรัฐบาลของ SFIs:

1) ขอแยกบัญชีโครงการสินเชื่อเพื่อเยียวยาฯ เป็นบัญชี PSA โดยไม่ขอรับงบประมาณชดเชยจากรัฐบาล

2) ขอนำผลกระทบจากการดำเนินโครงการสินเชื่อเพื่อเยียวยาฯ มาปรับตัวชี้วัดทางการเงินตามบันทึกข้อตกลงการประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ

3) ให้สามารถนำผลกระทบจากการดำเนินโครงการสินเชื่อเพื่อเยียวยาฯ ที่เกิดขึ้นจริงมาบวกกลับในการคำนวณโบนัสประจำปีของพนักงานได้

3. โครงการสินเชื่อเพื่อฟื้นฟูฯ

3.1 วัตถุประสงค์: เพื่อให้ผู้ประสบอุทกภัยมีเงินทุน เพื่อต่อเติมหรือซ่อมแซมที่อยู่อาศัย หรือซื้ออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย หรือฟื้นฟูการประกอบอาชีพ

3.2 คุณสมบัติผู้เข้าร่วมโครงการ:

1) ไม่มีสถานะเป็นหนี้ NPLs

2) มีภูมิลำเนาหรือสถานประกอบการหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่ประสบอุทกภัย ตามประกาศ ปก. และมีหลักฐานว่าได้รับผลกระทบจากอุทกภัย

3.3 วิธีการดำเนินโครงการ: SFIs สนับสนุนสินเชื่อเพื่อให้ผู้ประสบอุทกภัยมีเงินทุนเพื่อต่อเติมหรือซ่อมแซมที่อยู่อาศัย หรือซื้ออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย หรือฟื้นฟูการประกอบอาชีพ

3.4 วงเงินสินเชื่อต่อราย: ไม่เกิน 1,000,000 บาท

3.5 ระยะเวลา: เป็นไปตามที่ SFIs กำหนด

3.6 ระยะเวลารับคำขอเข้าร่วมโครงการ : ผู้ประสบอุทกภัยที่มีคุณสมบัติตามโครงการยื่นคำขอเข้าร่วมโครงการภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2569

3.7 อัตราดอกเบี้ย:

ปีที่ 1 คิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0 ต่อปี

ปีที่ 2 เป็นต้นไป เป็นไปตามที่ SFIs กำหนด

3.8 เงื่อนไขอื่น ๆ:

1) ผู้ประสบอุทกภัยที่ได้เข้าร่วมมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยตามมาตรการอุทกภัยอื่น ๆ ของ SFIs แล้ว สามารถเปลี่ยนมาใช้โครงการสินเชื่อเพื่อฟื้นฟูฯ ได้

2) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขอื่นเป็นไปตามที่ SFIs กำหนด

3.9 การขอรับการสนับสนุนจากรัฐบาลของ SFIs:

1) ขอแยกบัญชีโครงการสินเชื่อเพื่อฟื้นฟูฯ เป็นบัญชี PSA โดยไม่ขอรับงบประมาณชดเชยจากรัฐบาล

2) ขอนำผลกระทบจากการดำเนินโครงการสินเชื่อเพื่อฟื้นฟูฯ มาปรับตัวชี้วัดทางการเงินตามบันทึกข้อตกลงการประเมินและดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ

3) ให้สามารถนำผลกระทบจากการดำเนินโครงการสินเชื่อเพื่อฟื้นฟูฯ ที่เกิดขึ้นจริงมาบวกกลับในการคำนวณโบนัสประจำปีของพนักงานได้

ทั้งนี้ SFIs อาจพิจารณาให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมทั้งในส่วนของการพักชำระหนี้ หรือการสนับสนุนสินเชื่อได้ตามความเหมาะสมภายใต้เงื่อนไขที่ SFIs กำหนด

อนึ่ง สำหรับธนาคารพาณิชย์ (ธพ.) และผู้ให้บริการทางการเงินที่ใช้สถาบันการเงิน (Non-Bank) ขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) พิจารณาแนวทางที่เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ลูกหนี้ของ ธพ. และ Non-Bank ที่ประสบอุทกภัยได้รับความช่วยเหลือที่สอดคล้องกับแนวทางให้ความช่วยเหลือของ SFIs โดย ธปท. อาจหารือกับกระทรวงการคลัง (สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของการปรับลดอัตราเงินนำส่งเข้ากองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (Financial Institutions Development Fund: FIDF) ต่อไป

4. ประโยชน์และผลกระทบ

มาตรการด้านการเงินเพื่อช่วยเหลือ เยียวยาและฟื้นฟูผู้ประสบอุทกภัยภาคใต้สามารถให้ความช่วยเหลือและเยียวยาแก่ประชาชน และผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยตามประกาศ ปก. ในด้านการเงินทั้งการพักชำระหนี้และการสนับสนุนสินเชื่อ เพื่อให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยสามารถกลับมาดำเนินชีวิตได้ตามปกติโดยเร็ว

17. เรื่อง ขอความเห็นชอบในหลักเกณฑ์และกรอบอัตราค่าปลงศพผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่จังหวัดสงขลาและขออนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อจ่ายเงินค่าปลงศพผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่จังหวัดสงขลา

คณะรัฐมนตรีมีมติ ดังนี้

1. เห็นชอบกรอบอัตราค่าปลงศพผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่จังหวัดสงขลา รายละเอียด 2 ล้านบาท ตามที่กระทรวงมหาดไทย (มท.) เสนอ และให้ มท. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมหารือในรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ฯ ให้ชัดเจน ถูกต้อง เหมาะสม ก่อนดำเนินการต่อไป

2. อนุมัติกรอบวงเงินงบประมาณในการดำเนินการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น วงเงิน 110,000,000 บาท เพื่อจ่ายเงินค่าปลงศพผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่จังหวัดสงขลา โดยให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ธารณภัย เป็นหน่วยรับงบประมาณและจ่ายเงินช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยให้เบิกจ่ายในงบเงินอุดหนุน ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป

สาระสำคัญของเรื่อง

เนื่องจากสถานการณ์อุทกภัยในครั้ง นี้ มีความรุนแรงก่อให้เกิดความเสียหายกับประชาชนผู้ประสบภัยอย่างรุนแรง ประกอบกับนายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ 10/2568 เรื่อง ยุกระดับการจัดการสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ 4) ตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 ลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2568 กำหนดให้พื้นที่จังหวัดสงขลาเป็นพื้นที่เกิดสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ 4) และจัดตั้งกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ขึ้น ณ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งกระทรวงมหาดไทย โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เสนอขอค่าช่วยเหลือเยียวยาเบื้องต้นให้แก่ครอบครัวผู้เสียชีวิตจากอุทกภัยดังกล่าว เป็นกรณีพิเศษ ต่อคณะรัฐมนตรีเป็นค่าปลงศพผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่จังหวัดสงขลา เพื่อให้ความช่วยเหลือในอัตราายละ 2,000,000 บาท โดยมอบหมายให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการจ่ายเงินดังกล่าว

18. เรื่อง การขอรับการสนับสนุนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อดำเนินโครงการฟื้นฟูเมืองหลังวิกฤตน้ำท่วมอำเภอหาดใหญ่และบริเวณโดยรอบ ภายในวงเงิน 530,000,000 บาท ตามที่กระทรวงมหาดไทย (มท.) โดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ด้วยเกิดสถานการณ์อุทกภัยรุนแรงในพื้นที่จังหวัดสงขลา ซึ่งถือเป็นสาธารณภัยขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบร้ายแรง สร้างความเสียหายเป็นวงกว้าง ทั้งต่อชีวิต ทรัพย์สิน และเศรษฐกิจอย่างมหาศาล เป็นสาธารณภัยที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาให้ยุติลงได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งต้องบูรณาการและระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนอย่างเป็นเอกภาพ เพื่อเข้าดำเนินการแก้ไขปัญหาบรรเทาความเดือดร้อนแก่ประชาชนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว และนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ 10/2568 เรื่อง ยุกระดับการจัดการสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ 4) ตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550

2. กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งจากจังหวัดสงขลาว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา มีความประสงค์ขอรับการสนับสนุนงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จากกรณีภัยพิบัติเหตุอุทกภัยในพื้นที่จังหวัดสงขลา จำนวน 3 โครงการ งบประมาณรวมทั้งสิ้น 920,655,000 บาท เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ที่ประสบปัญหาอุทกภัย

3. กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือถึงสำนักงบประมาณ เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อดำเนินโครงการฟื้นฟูเมืองหลังวิกฤตน้ำท่วมอำเภอหาดใหญ่และบริเวณโดยรอบ ภายในวงเงิน 530,000,000 บาท ตามความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประโยชน์และผลกระทบ: ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสงขลาที่ประสบปัญหาอุทกภัยรุนแรง ได้รับความช่วยเหลือในการฟื้นฟูความเสียหาย และแก้ไขปัญหาบรรเทาความเดือดร้อนโดยเร่งด่วน

19. เรื่อง รายงานผลการให้ความร่วมมือจัดการภัยพิบัติทางด้านอุทกภัย

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานผลการให้ความร่วมมือจัดการภัยพิบัติทางด้านอุทกภัยตามที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยกรมอุตุนิยมวิทยา เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยกรมอุตุนิยมวิทยาตระหนักถึงความจำเป็นในการยกระดับขีดความสามารถในการพยากรณ์อากาศให้มีความแม่นยำและความครอบคลุมสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รุนแรง การบูรณาการข้อมูลจากดาวเทียมและแบบจำลองปัญญาประดิษฐ์ (AI Model) ขั้นสูง จะช่วยเติมเต็มข้อจำกัดของระบบเรดาร์ตรวจอากาศในปัจจุบัน เช่น บริเวณพื้นที่ภูเขาสูง ทำให้การคาดการณ์ปริมาณฝนตกหนักและภัยพิบัติน้ำป่าไหลหลากมีความแม่นยำยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยยกระดับการเฝ้าระวังทางทะเลฝั่งอ่าวไทยและทะเลฝั่งอันดามัน เพื่อการพยากรณ์พายุเขตร้อนและมรสุมที่แม่นยำยิ่งขึ้น อันเป็นประโยชน์ต่อความปลอดภัยในการเดินเรือและประมง ทั้งยังขยายขอบเขตการติดตามการก่อตัวของระบบอากาศนอกพรมแดนประเทศเพื่อเพิ่มระยะเวลาเตรียมการรับมือภัยพิบัติ การผสมผสานเทคโนโลยีนี้กับแบบจำลองปัจจุบันของกรมอุตุนิยมวิทยา จะช่วยเพิ่มความแม่นยำในการพยากรณ์ได้ถึงร้อยละ 20 - 30 และระบบจะมีการติดตั้ง AI Chatbot เพื่อให้บริการพยากรณ์อากาศเชิงจุลภาคในรัศมี 3 ตารางกิโลเมตร แก่สาธารณชนด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย และแปลงข้อมูลสภาพอากาศให้เป็นแนวทางการกระทำเชิงปฏิบัติ (Actionable Weather Intelligence) โดยตรง เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของเกษตรกร หน่วยงานป้องกันภัย และประชาชนทั่วไป นำไปสู่การเสริมศักยภาพในการป้องกันอุทกภัย การเกษตรที่ยั่งยืน และการยกระดับบทบาทของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางด้านภูมิอากาศของภูมิภาค

2. จากการหารือเบื้องต้นร่วมกับ บริษัท บีพีแอลซี จำกัด เป็นผู้แทนของ Tomorrow.io ประจำประเทศไทย ซึ่งได้ข้อสรุปเกี่ยวกับประโยชน์ที่จะได้รับการให้ความร่วมมือทางด้านข้อมูล ดังนี้

2.1 เพิ่มความแม่นยำในการพยากรณ์ในพื้นที่ภูเขาทางภาคเหนือ ข้อมูลจากดาวเทียมช่วยครอบคลุมพื้นที่เป็นจุดบอดของเรดาร์ตรวจอากาศ และสามารถคาดการณ์ฝนตกหนักและน้ำป่าไหลหลาก (Flash Floods) ได้แม่นยำขึ้น พร้อมทั้งประเมินระดับน้ำสะสมในพื้นที่เสี่ยง เพื่อป้องกันความเสียหายต่อชุมชน

2.2 ยกระดับการพยากรณ์อากาศในมหาสมุทร ซึ่งปัจจุบันยังมีข้อจำกัดในการติดตามสภาพอากาศเหนืออ่าวไทยและทะเลอันดามัน ข้อมูลจากดาวเทียมจะช่วยเพิ่มศักยภาพในการเฝ้าระวังข้อมูลสภาพอากาศจากทางทะเลได้อย่างต่อเนื่อง สามารถพยากรณ์ได้แม่นยำยิ่งขึ้น ทั้งพายุเขตร้อน มรสุม และสภาพอากาศที่กระทบการเดินเรือและประมง รวมถึงการเฝ้าระวังสภาพภูมิอากาศ

2.3 ขยายขอบเขตการพยากรณ์ไปนอกเหนือพรมแดนประเทศไทย ระบบสามารถติดตามการก่อตัวของกลุ่มเมฆและพายุจากประเทศเพื่อนบ้านและมหาสมุทรรอบข้างได้ล่วงหน้า ทำให้มีความพร้อมในการเตรียมการรับมือภัยพิบัติฝนตกหนักและพายุมากยิ่งขึ้น

2.4 การบูรณาการกับแบบจำลองของกรมอุตุนิยมวิทยา แบบจำลอง AI สามารถเชื่อมต่อกับแบบจำลองที่กรมอุตุนิยมวิทยาใช้อยู่ในปัจจุบัน ทำให้การพยากรณ์มีความแม่นยำสูงขึ้นและคาดการณ์สภาพอากาศแนวตั้งได้ละเอียดกว่าเดิม

2.5 การสื่อสารกับประชาชนด้วย AI Chatbot โดยการติดตั้ง AI Chatbot บนเว็บไซต์กรมอุตุนิยมวิทยา ประชาชนสามารถสอบถามพยากรณ์อากาศเฉพาะพื้นที่ ได้แบบภาษาที่เข้าใจง่ายช่วยให้ประชาชนใช้ข้อมูลสภาพอากาศเพื่อการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น

20. เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะเพื่อการจัดการภัยพิบัติโดยชุมชนและท้องถิ่นเป็นศูนย์กลาง

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบข้อเสนอเชิงนโยบายการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะเพื่อการจัดการภัยพิบัติโดยชุมชนและท้องถิ่นเป็นศูนย์กลาง (ข้อเสนอเชิงนโยบายฯ) เป็นวาระแห่งชาติ ตามที่คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติเสนอ และให้คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นของกระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะของกระทรวงการอุดมศึกษา

วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมและกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย

สาระสำคัญของเรื่อง

1. จากการติดตามสถานการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในปัจจุบันพบว่าภัยพิบัติได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมในระดับโลก โดยในปี พ.ศ. 2565 มีภัยพิบัติธรรมชาติเกิดขึ้น จำนวน 399 ครั้ง มีผู้เสียชีวิต 86,473 ราย ส่งผลกระทบต่อผู้คน 93.1 ล้านราย และเกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจสูงถึง 2.02 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับประเทศไทยตลอดระยะเวลา 20 ปี ที่ผ่านมา ได้รับความสูญเสียจากภัยพิบัติธรรมชาติและมีความเสียหายทางเศรษฐกิจสูงถึง 2.2 ล้านล้านบาท

2. ในการประชุม คสช. ครั้งที่1/2568 เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2568 ที่ประชุมได้พิจารณาข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ซึ่งมุ่งเน้นการกระจายอำนาจในการจัดการภัยพิบัติให้กับชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมการมีส่วนร่วม สร้างความเข้มแข็งในการจัดการภัยพิบัติของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคท้องถิ่น ภาคประชาสังคม เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและท้องถิ่นในการจัดการตนเองเพื่อการจัดการภัยพิบัติ สนับสนุนให้เกิดกองทุนท้องถิ่นในการจัดการภัยพิบัติ มีการบูรณาการข้อมูล จัดทำและบูรณาการแผนการดำเนินงาน ที่ครอบคลุมตลอดห่วงโซ่กิจกรรม ทั้งระยะการป้องกันเพื่อเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติการเผชิญเหตุและตอบโต้ขณะเกิดภัย และการฟื้นฟู โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

2.1 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย (มท.) ร่วมกับคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทบพท. แก่ไขพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 หรือให้มีกฎกระทรวง ประกาศกระทรวงในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกลไกและบทบาทในการเตรียมการป้องกัน และการจัดการสาธารณภัยของชุมชนและท้องถิ่น และเพิ่มประเด็นการกักเซาะชายฝั่งให้เป็นภัยพิบัติ

2.2 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มท. ร่วมกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สภาองค์กรชุมชน สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่สนับสนุนให้เกิดแผนแม่บทการจัดการภัยพิบัติโดยชุมชนและท้องถิ่นเป็นศูนย์กลาง รวมทั้งผลักดันให้เกิดกลไก แผนปฏิบัติการ และงบประมาณตามแผนแม่บทที่กำหนดขึ้น

2.3 แต่งตั้งคณะทำงานที่มีผู้แทนจากชุมชนและท้องถิ่นให้มีหน้าที่ในการขับเคลื่อนแผนแม่บท และบูรณาการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยในระดับจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ลงนามคำสั่งแต่งตั้ง หรือระดับอำเภอให้นายอำเภอลงนามคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงาน

2.4 รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนการจัดตั้งและพัฒนากองทุนการจัดการภัยพิบัติโดยชุมชนและท้องถิ่นเป็นศูนย์กลาง และจัดตั้งกลไกการประสานเพื่อเตรียมความพร้อมป้องกันและช่วยเหลือจัดการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และฟื้นฟูภายหลังประสบภัยพิบัติ โดยอาจจัดตั้งกองทุนขึ้นมาใหม่หรือเป็นส่วนหนึ่งของกองทุนที่มีอยู่แล้วในชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งจัดสรรงบประมาณสมทบกองทุนภัยพิบัติที่ชุมชนท้องถิ่น ริเริ่มดำเนินการ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

2.4.1 การจัดตั้งกองทุนในระดับชาติ ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มท. เป็นเจ้าภาพหลักร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดตั้งกองทุนดังกล่าว

2.4.2 การจัดตั้งกองทุนระดับพื้นที่ โดยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเจ้าภาพหลัก

2.4.3 เพิ่มบทบาทของกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นที่เป็นความร่วมมือระหว่าง สปสช. และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการสนับสนุนการจัดการภัยพิบัติโดยชุมชนเพื่อเตรียมความพร้อม ป้องกัน และช่วยเหลือขณะเกิดเหตุ

2.5 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มท. ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) โดยคณะกรรมการพัฒนาระบบและกลไกการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ เครือข่ายนักวิชาการด้านการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง นำเครื่องมือการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพมาใช้

ในการติดตามประเมินแผนการจัดการภัยพิบัติของชุมชนและท้องถิ่น โดยเน้นการประเมินเพื่อการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชนและท้องถิ่น

2.6 กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ร่วมกับสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ องค์กรป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ และเครือข่ายสถาบันการศึกษาในพื้นที่เป็นหน่วยงานสนับสนุนข้อมูลชุดความรู้ นวัตกรรมด้านการจัดการภัยพิบัติ การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของบุคลากร อาสาสมัครในการจัดการภัยพิบัติ ภาคพลเมืองที่หลากหลาย เพื่อรับมือภัยพิบัติในระดับชุมชนท้องถิ่นและระดับชาติ รวมทั้ง การจัดการองค์ความรู้ ด้านภัยพิบัติอย่างเป็นระบบ และมีการเผยแพร่องค์ความรู้ที่จำเป็นกับประชาชน

2.7 อว. โดยหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่หรือหน่วยงานสนับสนุนการวิจัยอื่นในสังกัด สนับสนุนทุนวิจัย ด้านการจัดการภัยพิบัติ ระดับพื้นที่สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ การทำงานวิจัยในชุมชน และถ่ายทอดความรู้ของการจัดการทุนวิจัยเพื่อการใช้ประโยชน์และการพัฒนาพื้นที่

2.8 กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) โดยกรมส่งเสริมการเรียนรู้ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา จังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พัฒนาชุดความรู้ หลักสูตรท้องถิ่นเกี่ยวกับการรับมือภัยพิบัติที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ เช่น หลักสูตรการเตรียมความพร้อมการเผชิญภัย และการฟื้นฟูผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ การเปลี่ยนแปลงแนวโน้มโลกใหม่ที่อาจส่งผลกระทบต่อประชาชนและชุมชน สิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยให้บูรณาการเนื้อหาบรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา และหลักสูตรการศึกษาตามอัธยาศัย

2.9 กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดศ.) เป็นเจ้าภาพหลัก โดยร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาระบบฐานข้อมูลและบูรณาการรวบรวมข้อมูลไว้เพียงหน่วยงานเดียว และให้เป็นข้อมูลแบบเปิด (Open Access) ที่ให้ประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ และให้มีการตั้งสำนักข่าวแห่งชาติ เพื่อบริหารจัดการข้อมูลและการสื่อสารประชาสัมพันธ์

2.10 ดศ. สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยคณะกรรมการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ ดำเนินการพัฒนาระบบการบริหารแจ้งเตือนภัยพิบัติให้พร้อมใช้งานและแจ้งเตือนให้ประชาชนรับทราบทันเวลาและสถานการณ์

2.11 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มท. เป็นหน่วยงานหลักในการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องการฝึกซ้อมร่วมกับกลุ่มประเทศอาเซียนความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญให้กับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในการจัดการภัยพิบัติ

2.12 รัฐบาลมีการจัดตั้งกลไกการดำเนินงานระดับชาติ เพื่อประสานความร่วมมือทั้งระบบ เช่น ระบบฐานข้อมูล ระบบการสื่อสาร ระบบอาสาสมัครโดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบข้อเสนอเชิงนโยบายฯ พร้อมทั้งมอบหมายให้ สช. เสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อเห็นชอบให้ข้อเสนอดังกล่าวเป็นวาระแห่งชาติและมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รับไปพิจารณาดำเนินการตามภาระหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต่อไป

3. ประโยชน์และผลกระทบ

(1) ลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐ เมื่อชุมชนสามารถจัดการภัยพิบัติได้ด้วยตนเอง รัฐบาลสามารถลดภาระค่าใช้จ่ายในการให้ความช่วยเหลือลงได้ และการลงทุนในการสนับสนุนชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการจัดการภัยพิบัติเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในระยะยาว

(2) เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการภัยพิบัติ โดยชุมชนมีความรู้และความเข้าใจในพื้นที่ของตนเองเป็นอย่างดี ทำให้สามารถตอบสนองต่อภัยพิบัติได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ทำให้รัฐบาลสามารถเข้าถึงข้อมูลและทรัพยากรที่จำเป็นในการจัดการ ภัยพิบัติได้เพิ่มขึ้น

(3) การลดความเสี่ยงและการสูญเสีย การที่ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจ ในพื้นที่ของตนเอง ทำให้สามารถวางแผนเพื่อป้องกันและลดความเสี่ยง ต่อการเกิดภัยพิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และช่วยลดการสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

21. เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการตามมติคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ ครั้งที่ 2/2567

คณะรัฐมนตรีมีมติตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) เสนอ ดังนี้

1. ขยายระยะเวลาดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกรเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายาง (โครงการพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกรฯ) และโครงการสร้างมูลภัณฑ์กันชนรักษาเสถียรภาพราคายาง (โครงการสร้างมูลภัณฑ์กันชนฯ) ออกไปจากเดิมวันที่ 31 ธันวาคม 2566 เป็นวันที่ 31 ธันวาคม 2569 และขยายระยะเวลาชำระคืนเงินกู้โครงการสร้างมูลภัณฑ์กันชนฯ ออกไปจากเดิมวันที่ 31 ธันวาคม 2566 เป็น 31 ธันวาคม 2569 ตามความเห็นกระทรวงการคลัง (กค.)

2. ขยายเวลาการดำเนินโครงการสนับสนุนสินเชื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนแก่สถาบันเกษตรกรเพื่อรวบรวมยาง (โครงการสนับสนุนสินเชื่อเพื่อรวบรวมยางฯ) (วงเงิน 10,000 ล้านบาท) เฉพาะการชำระคืนหนี้ของสถาบันเกษตรกรฯ ออกไปอีก 4 ปี โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2567 ถึง 31 มีนาคม 2571 โดยไม่ให้มีการปล่อยกู้เพิ่มเติม รวมทั้งไม่ให้ขยายระยะเวลาการดำเนินโครงการอีก

22. เรื่อง มาตรการ “Quick Big Win” เพื่อ SMEs ไทย

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบมาตรการ “Quick Big Win” เพื่อ SMEs ไทย และอนุมัติกรอบวงเงินงบประมาณรวม 21,750 ล้านบาท จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ เพื่อดำเนินมาตรการ ดังนี้

1. โครงการค้ำประกันสินเชื่อ “SMEs Quick Big Win” ของบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) และอนุมัติกรอบวงเงินงบประมาณ จำนวน 10,500 ล้านบาทจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อดำเนินโครงการ และมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้ เนื่องจากโครงการค้ำประกันสินเชื่อดังกล่าว เป็นการดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลที่ต้องการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ให้สามารถเข้าถึงสินเชื่อในระบบสถาบันการเงินได้อย่างทันกาลด้วยอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม ดังนั้น จึงเห็นควรให้ บสย. พิจารณางดเก็บค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในการดำเนินโครงการที่นอกเหนือจากค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อ ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียมการจ่าย ค่าประกันชดเชย ค่าจัดการค้ำประกัน และค่าดำเนินการค้ำประกัน ซึ่งจะเป็นการลดภาระทั้งทางตรงและทางอ้อมให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs และสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการ รวมทั้งส่งผลให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถได้รับสินเชื่อได้ตามวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ เห็นควรให้ บสย. ร่วมกับสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลผู้ประกอบการ SMEs ในมิติต่าง ๆ จากโครงการค้ำประกันสินเชื่อ รวมทั้งอาจนำอารีสกอร์ (Ari Score) ที่ กค. กำลังพัฒนาอยู่เป็นเครื่องมือทางเลือกเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนา Credit Scoring Model และ Risk-based Pricing Model สำหรับผลิตภัณฑ์การค้ำประกันสินเชื่อของ บสย. ให้มีการประเมินความเสี่ยงของลูกค้าย่อยอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยให้การกำหนดค่าธรรมเนียมและเงื่อนไขการค้ำประกันมีความสอดคล้องกับความเสี่ยงของลูกค้าย่อยราย และพัฒนาไปสู่การพิจารณาอนุมัติค้ำประกันสินเชื่อเป็นรายลูกค้าย่อย (Individual Guarantee) ในอนาคตต่อไป พร้อมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบการขยายระยะเวลาโครงการค้ำประกันสินเชื่อ Portfolio Guarantee Scheme ระยะที่ 11 (โครงการ PGS ระยะที่ 11) เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ภายใต้โครงการ PGS ระยะที่ 11 เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

2. โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ GSB พลิกฟื้นธุรกิจไทย (โครงการสินเชื่อพลิกฟื้นธุรกิจไทยฯ) ของธนาคารออมสิน รวมถึงอนุมัติกรอบวงเงินงบประมาณ จำนวน 4,200 ล้านบาท จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อดำเนินโครงการ และมอบหมายสมาคมธนาคารไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสภา

อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขการขอสินเชื่อ และประเภทธุรกิจที่เข้าข่าย Reinvent Thailand รวมถึงมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

3. โครงการสินเชื่อไทยยั่งยืน (ชุมชนสร้างไทย ระยะที่ 3) (โครงการสินเชื่อไทยยั่งยืนฯ) และโครงการสินเชื่อเพื่อ SME ไทยไชโยของ ธ.ก.ส. รวมถึงอนุมัติกรอบวงเงินงบประมาณ จำนวน 7,050 ล้านบาท จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อดำเนินโครงการและมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

4. การทบทวนมติคณะรัฐมนตรีโครงการสินเชื่อปลูกพลัง SME (โครงการสินเชื่อปลูกพลังฯ) และโครงการสินเชื่อ Beyond ตัดปีก SME (โครงการสินเชื่อ Beyondฯ) ของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) โดยการขอทบทวนมติคณะรัฐมนตรีโครงการสินเชื่อปลูกพลังฯ และโครงการสินเชื่อ Beyondฯ ในครั้งนี้ ยังคงอยู่ภายใต้กรอบวงเงินงบประมาณรวมเดิมที่รัฐบาลชดเชยตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบไว้แล้วเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2568 โดยไม่ส่งผลให้ยอดคงค้างตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 (พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลังฯ) เพิ่มขึ้น

5. โครงการสนับสนุนผู้ประกอบการไทยเพื่อขยายตลาดส่งออกของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) เป็นโครงการ PSA โดยไม่ขอรับงบประมาณชดเชยจากรัฐบาล

6. รับทราบ (1) มาตรการด้านการเงินของสถาบันการเงินเฉพาะกิจของ ธอท. และ ธอส. (2) มาตรการด้านภาษี และ (3) มาตรการอื่น ๆ และมอบหมายหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

เรื่องเดิม

1. คณะรัฐมนตรีมีมติ (11 มิถุนายน 2567) เห็นชอบและอนุมัติมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ผ่านโครงการ PGS ระยะที่ 11 เพื่อเป็นการสนับสนุน ผู้ประกอบการ SMEs ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบสถาบันการเงินได้อย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินธุรกิจและเป็นแรงขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจโดยรวมให้เติบโตได้ในระยะยาว รวมถึงเป็นการสนับสนุนศักยภาพด้านเงินทุนให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามวิสัยทัศน์ IGNITE THAILAND ของรัฐบาล ตลอดจนการปรับตัวเพื่อรับมือให้ทันกับสถานการณ์หรือวิกฤตที่จะส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ตามที่ กค. เสนอ ทั้งนี้ สำหรับภาระงบประมาณของโครงการ PGS ระยะที่ 11 วงเงินรวม 7,125 ล้านบาทให้ กค. (บสย.) ดำเนินการตามความเห็นของสำนักงบประมาณ (สปป.)

2. คณะรัฐมนตรีมีมติ (7 มกราคม 2568) ดังนี้

2.1 เห็นชอบให้ กค. ดำเนินโครงการสินเชื่อปลูกพลัง SME และโครงการสินเชื่อ Beyond ตัดปีก SME ของ ธพว. โดยในปีที่ 1 - 3 ให้ ธพว. คิดอัตราดอกเบี้ยคงที่จากผู้ประกอบการ SME ร้อยละ 3 ต่อปี สำหรับปีที่ 4 - 10 ให้คิดอัตราดอกเบี้ย ตามที่ ธพว. กำหนด และรัฐบาลจ่ายชดเชยส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยให้กับ ธพว. ในอัตราร้อยละ 3 ต่อปี ในปีที่ 1 - 3 ภายในกรอบวงเงินงบประมาณไม่เกิน 1,800 ล้านบาท และเมื่อใกล้ครบกำหนดระยะเวลา 3 ปีให้ กค. (ธพว.) ดำเนินการประเมินศักยภาพของผู้ประกอบการ SME ที่เข้าร่วมโครงการว่ายังคง มีความสามารถในการชำระหนี้หรือไม่ ประการใดเพื่อพิจารณาความจำเป็นและเหมาะสมในการขอรับการชดเชยส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยฯ ต่อไป ทั้งนี้ ให้ กค. (ธพว.) จัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามความจำเป็นและตามผลการดำเนินงานจริงต่อไป รวมทั้งให้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงของโครงการและติดตามการดำเนินโครงการดังกล่าวอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non - Performing Loans : NPLs) ด้วย ตามความเห็นของ สปป.

2.2 ให้ กค. กำกับดูแล ธพว. ในการให้สินเชื่อของทั้ง 2 โครงการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และไม่ซ้ำซ้อนกับการดำเนินโครงการอื่น ๆ ของภาครัฐ

สาระสำคัญของเรื่อง

ตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายด้านเศรษฐกิจตามนโยบายเร่งด่วน “Quick Big Win” โดยใช้หลัก “กระตุ้นสั้น ได้ผลยาว กระจ่ายตัว” กค. จึงจัดทำมาตรการให้การสนับสนุนและช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) อย่างครอบคลุมและครบถ้วนในทุกมิติ เพื่อขับเคลื่อนนโยบาย “Quick Big Win” ภายใต้เสาหลักที่ 3 เพิ่มสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการ SMEs ทั้งในด้าน 1) การเสริมสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการ SMEs โดยเฉพาะผู้ประกอบการรายย่อย (Micro SMEs) ผู้ประกอบการ SMEs ภาคเกษตร และผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ ผ่านมาตรการด้านการเงินโดยดำเนินโครงการสินเชื่อและการค้ำประกันสินเชื่อจากสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เพื่อให้ผู้ประกอบการดังกล่าวสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้อย่างรวดเร็วและเพียงพอ ต่อการดำเนินธุรกิจ 2) การเพิ่มประสิทธิภาพให้ผู้ประกอบการ SMEs โดย กค. ได้มีการดำเนินมาตรการด้านภาษีเพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนการปรับตัวของธุรกิจ สร้างความเป็นธรรมในการแข่งขันให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ไทยให้สามารถแข่งขันกับสินค้านำเข้าจากต่างประเทศได้ รวมไปถึงการจูงใจให้ผู้ประกอบการ SMEs พัฒนาทักษะทางดิจิทัลเพื่อมุ่งขับเคลื่อนประเทศสู่ “เศรษฐกิจ ดิจิทัล” (Digital Economy) และ 3) การสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการ SMEs ผ่านมาตรการให้การสนับสนุนและช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs อื่น ๆ เช่น มาตรการสนับสนุนคู่ค้าภาครัฐเพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อเสริมสภาพคล่องได้มากขึ้น โดยการเชื่อมโยงข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างของผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นคู่ค้าภาครัฐ พร้อมสร้างแต้มต่อด้านราคาเพิ่มเติมให้ผู้ประกอบการ SMEs เป็นต้น กค. จึงขอเสนอมาตรการ “Quick Big Win” เพื่อ SMEs ไทย โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 มาตรา 4 (9) เรื่องที่ขอทบทวนหรือยกเว้นการปฏิบัติตามมติของคณะรัฐมนตรี ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตาม (6) และมาตรา 4 (11) เรื่องที่ต้องใช้งบประมาณแผ่นดินนอกเหนือจากที่ได้รับอนุมัติไว้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ซึ่งมาตรการ “Quick Big Win” เพื่อ SMEs ไทย มีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

1. มาตรการด้านการเงิน

มาตรการด้านการเงินของสถาบันการเงินเฉพาะกิจทั้ง 7 แห่ง ได้แก่ 1) บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) 2) ธนาคารออมสิน 3) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) 4) ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) 5) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) 6) ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย (ธอท.) และ 7) ธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ธอส.) วงเงินรวม 267,000 ล้านบาท ประกอบด้วยมาตรการสินเชื่อวงเงิน 217,000 ล้านบาท และค้ำประกันสินเชื่อวงเงิน 50,000 ล้านบาท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1) บ.ส.ย.

1) โครงการค้ำประกันสินเชื่อ “SMEs Quick Big Win” ของ บสย. วงเงินรวม 50,000 ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบสถาบันการเงินได้อย่างเพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจ และช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่สถาบันการเงินในการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการ SMEs โดยให้ความช่วยเหลือครอบคลุม ทั้งผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการรายย่อย (Micro SMEs) รวมถึงผู้ประกอบการ SMEs ในการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐและภาคธุรกิจที่เป็นกลุ่มเป้าหมายตามนโยบายของรัฐบาล มีวงเงินโครงการรวม 50,000 ล้านบาท กรอบวงเงินงบประมาณขดเซย 10,500 ล้านบาท แบ่งเป็น 3 โครงการย่อย ได้แก่ (1) โครงการค้ำประกันสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ทั่วไป ภายใต้โครงการ ค้ำประกันสินเชื่อ SMEs Go Big (2) โครงการค้ำประกันสำหรับผู้ประกอบการ Micro SMEs ภายใต้โครงการค้ำประกันสินเชื่อ SMEs Smart Win และ (3) โครงการค้ำประกันสำหรับผู้ประกอบการ รับเหมาก่อสร้าง หรือจัดซื้อหรือจัดจ้างของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคธุรกิจ ที่ต้องการสินเชื่อประเภทหนังสือค้ำประกันภายใต้โครงการค้ำประกันสินเชื่อ SMEs Quick LG ดังนี้

(1) โครงการค้ำประกันสินเชื่อ SMEs Go Big

ประเด็น	รายละเอียด
1. กลุ่มเป้าหมาย	ผู้ประกอบการ SMEs ทั่วไป วงเงินสินเชื่อสูงกว่า 1 ล้านบาท

2. วงเงินค้ำประกันโครงการ	35,000 ล้านบาท
3. วงเงินค้ำประกันต่อราย	ไม่เกิน 40 ล้านบาทต่อราย รวมทุกสถาบันการเงิน และการยื่นคำขอค้ำประกันขั้นต่ำครั้งละไม่น้อยกว่า 200,000 บาท
4. อายุการค้ำประกัน	ไม่เกิน 7 ปี
5. ค่าธรรมเนียมการค้ำประกัน	ร้อยละ 1.5 ต่อปี ของวงเงินค้ำประกันสินเชื่อ ตลอดอายุการค้ำประกันโครงการ โดยรัฐบาลจ่ายค่าธรรมเนียมค้ำประกันสินเชื่อแทนผู้ประกอบการ SMEs ใน 3 ปีแรก
6. การจ่ายค่าประกันชดเชย	บสย. จ่ายค่าประกันชดเชยตลอดโครงการไม่เกินค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อที่ได้รับจากผู้ประกอบการ SMEs รวมกับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลรวมทั้งโครงการไม่เกินร้อยละ 26
7. การขอรับการชดเชย	บสย. ขอรับงบประมาณชดเชยจากรัฐบาล รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 7,000 ล้านบาท (35,000 ล้านบาท x ร้อยละ 20) ประกอบด้วย 1) ชดเชยค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs จำนวนไม่เกิน 1,575 ล้านบาท (35,000 ล้านบาท x ร้อยละ 1.5 x 3 ปี) 2) ชดเชยการจ่ายค่าประกันชดเชยจำนวนไม่เกิน 5,425 ล้านบาท (35,000 ล้านบาท x ร้อยละ 15.50)
8. ระยะเวลารับคำขอค้ำประกัน	นับตั้งแต่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบจนถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2569 หรือจนกว่าวงเงินค้ำประกันโครงการจะหมดลง
หมายเหตุ	ทั้งนี้ โครงการสินเชื่อนโยบายรัฐสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ที่สามารถเข้าร่วมโครงการค้ำประกันสินเชื่อ SMEs Go Big ได้ เช่น โครงการสินเชื่อดอกเบี๊ยะดำ GSB พลิกฟื้นธุรกิจไทย (โครงการสินเชื่อพลิกฟื้นธุรกิจไทยฯ) โครงการสินเชื่อดอกเบี๊ยะดำ GSB Boost Up ของธนาคารออมสิน โครงการสินเชื่อ Beyond ตัดปีก SME (โครงการสินเชื่อ Beyondฯ) ของ ธพว. ผลิตภัณฑ์สินเชื่ออื่น ๆ ของสถาบันการเงิน และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เป็นต้น

(2) โครงการค้ำประกันสินเชื่อ SMEs Smart Win

ประเด็น	รายละเอียด
1. กลุ่มเป้าหมาย	ผู้ประกอบการรายย่อย (Micro SMEs) วงเงินสินเชื่อไม่เกิน 1 ล้านบาท
2. วงเงินค้ำประกันโครงการ	10,000 ล้านบาท
3. วงเงินค้ำประกันต่อราย	ไม่เกิน 1 ล้านบาทต่อราย รวมทุกสถาบันการเงิน และการยื่นคำขอค้ำประกันขั้นต่ำครั้งละไม่น้อยกว่า 10,000 บาท
4. อายุการค้ำประกัน	ไม่เกิน 7 ปี
5. ค่าธรรมเนียมการค้ำประกัน	ร้อยละ 1 หรือ 1.5 หรือ 2.5 ต่อปี ของวงเงินค้ำประกันสินเชื่อ ตลอดอายุการค้ำประกันโครงการ โดยคิดอัตราค่าธรรมเนียมค้ำประกันสินเชื่อตามระดับความเสี่ยงของผู้ประกอบการ SMEs (Risk-based Pricing) โดยไม่เก็บค่าธรรมเนียมค้ำประกันสินเชื่อใน 3 ปีแรก และเริ่มเก็บค่าธรรมเนียมค้ำประกันสินเชื่อกับผู้ประกอบการ SMEs ตั้งแต่วันที่ 4 เป็นต้นไป
6. การจ่ายค่าประกันชดเชย	บสย. จ่ายค่าประกันชดเชยตลอดโครงการไม่เกินค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อที่ได้รับจากผู้ประกอบการ SMEs รวมกับงบประมาณ

	สนับสนุน จากรัฐบาลรวมทั้งโครงการไม่เกินร้อยละ 38 ขึ้นอยู่กับระดับความเสี่ยงของผู้ประกอบการ SME
7. การขอรับการชดเชย	บสย. ขอรับงบประมาณชดเชยจากรัฐบาล สำหรับการจ่ายค่าประกันชดเชย รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 2,800 ล้านบาท (10,000 ล้านบาท x ร้อยละ 28)
8. ระยะเวลารับคำขอค้ำประกัน	นับตั้งแต่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบจนถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2569 หรือจนกว่าวงเงินค้ำประกันโครงการจะหมดลง
หมายเหตุ	โครงการสินเชื่อนโยบายรัฐสำหรับผู้ประกอบการรายย่อย (Micro SMEs) วงเงินสินเชื่อไม่เกิน 1 ล้านบาท ที่สามารถเข้าร่วมโครงการค้ำประกันสินเชื่อ SMEs Smart Win ได้ เช่น โครงการสินเชื่อปลูกพลัง SME (โครงการสินเชื่อปลูกพลังฯ) ของ ธพว. โครงการสินเชื่อคู่มือรายย่อยของธนาคารออมสิน ผลิตภัณฑ์สินเชื่ออื่น ๆ ของสถาบันการเงินและสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เป็นต้น

(3) โครงการค้ำประกันสินเชื่อ SMEs Quick LG

ประเด็น	รายละเอียด
1. กลุ่มเป้าหมาย	ผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้าง หรือจัดซื้อหรือจัดจ้างของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคธุรกิจ ที่ต้องการสินเชื่อประเภทหนังสือค้ำประกัน
2. วงเงินค้ำประกันโครงการ	5,000 ล้านบาท
3. วงเงินค้ำประกันต่อราย	ไม่เกิน 100 ล้านบาทต่อราย รวมทุกสถาบันการเงิน และการยื่นคำขอค้ำประกันขึ้นแต่ละครั้งละไม่น้อยกว่า 100,000 บาท
4. อายุการค้ำประกัน	ไม่เกิน 7 ปี
5. ค่าธรรมเนียมการค้ำประกัน	ร้อยละ 1 ต่อปี ของวงเงินค้ำประกันสินเชื่อ ตลอดอายุการค้ำประกันโครงการ โดยรัฐบาลจ่ายค่าธรรมเนียมค้ำประกันสินเชื่อแทนผู้ประกอบการ SMEs ใน 3 ปีแรก
6. การจ่ายค่าประกันชดเชย	บสย. จ่ายค่าประกันชดเชยตลอดโครงการไม่เกินค่าธรรมเนียมการค้ำประกัน สินเชื่อที่ได้รับจากผู้ประกอบการ SMEs รวมกับงบประมาณสนับสนุน จากรัฐบาลรวมทั้งโครงการไม่เกินร้อยละ 18
7. การขอรับการชดเชย	บสย. ขอรับงบประมาณชดเชยจากรัฐบาล รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 700 ล้านบาท (5,000 ล้านบาท x ร้อยละ 14) ประกอบด้วย 1) ชดเชยค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs จำนวนไม่เกิน 150 ล้านบาท (5,000 ล้านบาท x ร้อยละ 1 x 3 ปี) และ 2) ชดเชยการจ่ายค่าประกันชดเชยจำนวนไม่เกิน 550 ล้านบาท (5,000 ล้านบาท x ร้อยละ 11)
8. ระยะเวลารับคำขอค้ำประกัน	นับตั้งแต่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบจนถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2569 หรือจนกว่าวงเงินค้ำประกันโครงการจะหมดลง
หมายเหตุ	ทั้งนี้ โครงการสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ที่สามารถเข้าร่วมโครงการค้ำประกันสินเชื่อ SMEs Quick LG ได้ เช่น สินเชื่อสำหรับคู่ค้าภาครัฐและรัฐวิสาหกิจของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (ธนาคารกรุงไทย) ผลิตภัณฑ์สินเชื่ออื่น ๆ ของสถาบันการเงินและสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เป็นต้น

2) ขยายระยะเวลาโครงการค้ำประกันสินเชื่อ Portfolio Guarantee Scheme

ระยะที่ 11 (โครงการ PGS ระยะที่ 11) วงเงิน 50,000 ล้านบาท สืบเนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2567 ได้มีมติอนุมัติให้ บสย. ดำเนินโครงการ PGS ระยะที่ 11 วงเงินค้ำประกันรวม 50,000 ล้านบาท สิ้นสุดระยะเวลารับคำขอค้ำประกันสินเชื่อ วันที่ 30 ธันวาคม 2568 ซึ่ง ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2568 บสย. สามารถให้การค้ำประกัน สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการ SMEs จำนวนรวม 66,348 ราย วงเงินค้ำประกันสินเชื่อรวม 45,698 ล้านบาท เฉลี่ยต่อราย 0.69 ล้านบาท กระตุ้นให้เกิดสินเชื่อใหม่ในระบบ 1.22 เท่า โดยมีวงเงินค้ำประกันสินเชื่อ โครงการ PGS ระยะที่ 11 คงเหลือสำหรับรองรับคำขอค้ำประกันสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการ SMEs ประมาณ 4,302 ล้านบาท สำหรับโครงการย่อยภายใต้โครงการ PGS ระยะที่ 11 เช่น โครงการสำหรับผู้ประกอบการ ที่ต้องการปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจสีเขียว โครงการสำหรับผู้ประกอบการที่ต้องการใช้รถกระบะในการประกอบอาชีพ ผู้ประกอบการรับเหมาในภูมิภาค เป็นต้น โดยจะสิ้นสุดระยะเวลารับคำขอค้ำประกันสินเชื่อ วันที่ 30 ธันวาคม 2568 ซึ่ง กค. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ภายใต้โครงการ PGS ระยะที่ 11 เป็นไปอย่างต่อเนื่อง จึงเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาขยายระยะเวลารับคำขอค้ำประกันสินเชื่อ โครงการ PGS ระยะที่ 11 ไปจนถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2569 ทั้งนี้ สำหรับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขอื่น ๆ ของโครงการ PGS ระยะที่ 11 ยังคงเป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบไว้แล้วเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2567

1.2 ธนาคารออมสิน

โครงการสินเชื่อพลิกฟื้นธุรกิจไทยฯ ของธนาคารออมสิน วงเงินสินเชื่อรวม 100,000 ล้านบาท โดยมีกรอบวงเงินงบประมาณขดเชยรวม 4,200 ล้านบาท แบ่งเป็น 4 โครงการย่อย ได้แก่ 1) โครงการสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายการค้าโลก ผู้ได้รับผลกระทบจากข้อพิพาทชายแดน ผู้ประกอบการภาคท่องเที่ยว และผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ภายใต้โครงการสินเชื่อกรณีเสริมสภาพคล่อง (Mitigation) 2) โครงการสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจในอนาคตที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ (Strategic Sector) ภายใต้โครงการสินเชื่อกรณีสร้างพลวัตใหม่เพื่ออนาคตเศรษฐกิจไทย (Reinvent Thailand) 3) โครงการสินเชื่อสำหรับธุรกิจที่มีแนวทางปรับตัวด้านสิ่งแวดล้อม ดิจิทัลเทคโนโลยี และนวัตกรรม ภายใต้โครงการสินเชื่อกรณีปรับตัวเพื่อพัฒนาศักยภาพธุรกิจ (Transformation) และ 4) โครงการสินเชื่อสำหรับธุรกิจภาคการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร และผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ภายใต้โครงการสินเชื่อกรณีพัฒนาศักยภาพธุรกิจท่องเที่ยว (Tourism)

1) โครงการสินเชื่อกรณีเสริมสภาพคล่อง (Mitigation)

ประเด็น	รายละเอียด
1. วัตถุประสงค์	เพื่อบรรเทาผลกระทบจากความไม่แน่นอนจากนโยบายการค้าโลก การแข่งขันที่รุนแรงขึ้น รวมถึงภาคท่องเที่ยว ซึ่งปัจจุบันถูกกระทบจากการชะลอตัวของจำนวนนักท่องเที่ยว ผ่านการลดต้นทุนทางการเงิน ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนการดำเนินงานโดยรวม และเสริมสภาพคล่องของธุรกิจ
2. คุณสมบัติผู้ขอสินเชื่อ	ผู้ประกอบการ SMEs ทั้งกรณีเป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ตามนิยามของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ซึ่งมีบุคคลสัญชาติไทยถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียน ที่สร้างมูลค่าเพิ่ม (Value added) ต่อเศรษฐกิจไทย ยกเว้นบริษัทในหมวดธุรกิจการเงิน โดยเป็นผู้ประกอบการธุรกิจอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้ (1) ผู้ส่งออกซึ่งได้รับผลกระทบจากสินค้าที่อัตราภาษีนำเข้าสูงขึ้น (2) ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกกระทบจากการแข่งขันกับสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ (3) ผู้ประกอบธุรกิจในภาคการท่องเที่ยว

	(4) ผู้ประกอบธุรกิจในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ข้อพิพาทชายแดน (5) ผู้ประกอบธุรกิจในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของผู้ประกอบธุรกิจตามข้อ (1) – (4) ที่มีการประกอบธุรกิจหลักและมียอดขาย/รายได้ เกี่ยวข้องกับกลุ่มธุรกิจดังกล่าวมากกว่าร้อยละ 50 ของยอดขาย/รายได้รวมของตนเอง
3. วงเงินโครงการ	วงเงิน 30,000 ล้านบาท (ภายใต้วงเงินโครงการรวม 100,000 ล้านบาท)
4. อัตราดอกเบี้ย	ธนาคารออมสินสนับสนุนแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำให้แก่สถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการ โดยคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.01 ต่อปีเป็นระยะเวลา 2 ปี และสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการ SMEs ไม่เกินอัตราร้อยละ 3.5 ต่อปีเป็นระยะเวลา 2 ปี ทั้งนี้ เป็นการให้สินเชื่อใหม่แก่ลูกค้าเดิมหรือลูกค้าใหม่และสามารถโอนหนี้ (Refinance) ลูกค้าเดิมของสถาบันการเงินเดิมและโอนหนี้ (Refinance) ลูกค้าระหว่างสถาบันการเงินได้ โดยภายใต้วงเงินดังกล่าวธนาคารออมสินสามารถให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการ โดยตรงในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกับสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการ
5. วงเงินสินเชื่อต่อราย	วงเงินสินเชื่อสูงสุดต่อรายรวมทุกสถาบันการเงินไม่เกิน 30 ล้านบาท
6. ระยะเวลาดำเนินงาน	ผู้ประกอบการ SMEs สามารถยื่นขอสินเชื่อกับสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการได้ จนถึงวันที่ 30 กันยายน 2569 หรือจนกว่าวงเงินโครงการรวมจะหมด
7. เงื่อนไขอื่น ๆ	ธนาคารออมสินขอแยกบัญชีโครงการเป็นบัญชีธุรกรรมนโยบายรัฐ (Public Service Account : PSA) โดยไม่ขอรับงบประมาณชดเชยจากรัฐบาล

2) โครงการสินเชื่อกรณีสร้างพลวัตใหม่เพื่ออนาคตเศรษฐกิจไทย (Reinvent Thailand)

ประเด็น	รายละเอียด
1. วัตถุประสงค์	เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้ประกอบการไทยเข้าสู่การเติบโตอย่างเข้มแข็ง ผ่านการยกระดับศักยภาพในการดำเนินธุรกิจและปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับพลวัตใหม่เพื่ออนาคตเศรษฐกิจไทยอย่างยั่งยืน
2. คุณสมบัติผู้ขอสินเชื่อ	ผู้ประกอบธุรกิจในอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ (Strategic Sector) ได้แก่ ธุรกิจเกษตรและเกษตรแปรรูป ธุรกิจการท่องเที่ยว ธุรกิจยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ธุรกิจการแพทย์และสุขภาพ ธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และธุรกิจค้าส่งค้าปลีก ซึ่งสอดคล้องกับการสร้างพลวัตใหม่เพื่ออนาคต เศรษฐกิจไทย (Reinvent Thailand) โดยให้ภาคเอกชน ประกอบด้วย สมาคมธนาคารไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขการขอสินเชื่อ และประเภทธุรกิจที่เข้าข่าย Reinvent Thailand เพิ่มเติม โดยคณะกรรมการดังกล่าวอย่างน้อยควรมีองค์ประกอบดังนี้ (1) ประธานสมาคมธนาคารไทย ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในฐานะตัวแทนภาคเอกชน (2) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

	แห่งชาติ ในฐานะตัวแทนภาครัฐ (3) ธนาคารออมสิน ในฐานะหน่วยงานที่ดำเนินโครงการ ทั้งนี้ อาจพิจารณาเพิ่มองค์ประกอบของคณะกรรมการได้ตามความเหมาะสม
3. วงเงินโครงการ	วงเงิน 30,000 ล้านบาท (ภายใต้วงเงินโครงการรวม 100,000 ล้านบาท) ทั้งนี้ หากมีวงเงินเหลือจากการดำเนินโครงการสินเชื่อกรณีปรับตัวเพื่อพัฒนาศักยภาพธุรกิจ (Transformation) และโครงการสินเชื่อกรณีพัฒนาศักยภาพธุรกิจท่องเที่ยว (Tourism) ธนาคารออมสินสามารถจัดสรรวงเงินที่เหลือดังกล่าว ให้แก่โครงการสินเชื่อกรณีสร้างพลวัตใหม่เพื่ออนาคตเศรษฐกิจไทย (Reinvent Thailand) ได้ตามความเหมาะสม
4. อัตราดอกเบี้ย	ธนาคารออมสินสนับสนุนแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำให้แก่สถาบันการเงิน ที่เข้าร่วมโครงการ โดยคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.01 ต่อปี เป็นระยะเวลา 5 ปี และสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการในอัตรา ไม่เกินร้อยละ 3.5 ต่อปีใน 2 ปีแรก และในอัตราไม่เกินร้อยละ 5 ต่อปี ในปีที่ 3 - 5 โดยภายใต้วงเงินดังกล่าวธนาคารออมสินสามารถให้สินเชื่อ แก่ผู้ประกอบการโดยตรง ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกับสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการ
5. ระยะเวลายื่นขอสินเชื่อ	ผู้ประกอบการที่สนใจสามารถยื่นขอสินเชื่อกับสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการได้ จนถึงวันที่ 31 มีนาคม 2570 หรือจนกว่าวงเงินโครงการรวมจะหมด
6. กรอบวงเงินงบประมาณ	ธนาคารออมสินขอรับงบประมาณชดเชยจากรัฐบาล เพื่อชดเชยต้นทุนเงิน ปีที่ 3 – 5 ในอัตราร้อยละ 2 ต่อปี เป็นระยะเวลา 3 ปี รวมทั้งสิ้น ไม่เกิน 1,800 ล้านบาท (วงเงิน 30,000 ล้านบาท x คร้อยละ 2 ต่อปี x ระยะเวลา 3 ปี)

3) โครงการสินเชื่อกรณีปรับตัวเพื่อพัฒนาศักยภาพธุรกิจ (Transformation)

ประเด็น	รายละเอียด
1. วัตถุประสงค์	เพื่อสนับสนุนการลงทุนเพื่อปรับตัวและพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน ของผู้ประกอบการธุรกิจไทย เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของโครงสร้างเศรษฐกิจ ในภาพรวมประเทศ
2. คุณสมบัติผู้ขอสินเชื่อ	ผู้ประกอบการทั้งกรณีเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีบุคคลสัญชาติไทยถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียน ที่ไม่ใช่บริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือผู้ประกอบการธุรกิจทางการเงิน (เว้นแต่เป็นบริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ) และเป็นผู้ประกอบการที่มีแนวทางการปรับตัว (Transformation activities) เพื่อเสริมศักยภาพธุรกิจและพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน ทั้งใน ด้านดิจิทัลเทคโนโลยี การดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และนวัตกรรมแห่งโลกอนาคต
3. วงเงินโครงการ	วงเงิน 30,000 ล้านบาท (ภายใต้วงเงินโครงการรวม 100,000 ล้านบาท) ทั้งนี้ ธนาคารออมสินสามารถจัดสรรวงเงินระหว่างโครงการสินเชื่อ

	กรณีปรับตัวเพื่อพัฒนาศักยภาพธุรกิจ (Transformation) และโครงการสินเชื่อกรณีพัฒนาศักยภาพธุรกิจท่องเที่ยว (Tourism) ได้ตามความเหมาะสม
4. อัตราดอกเบี้ย	ธนาคารออมสินสนับสนุนแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำให้แก่สถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการ โดยคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.01 ต่อปีเป็นระยะเวลา 5 ปี และสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการในอัตรา ไม่เกินร้อยละ 3.5 ต่อปี ใน 2 ปีแรก และในอัตราไม่เกินร้อยละ 5 ต่อปี ในปีที่ 3 – 5 ทั้งนี้ เป็นการให้สินเชื่อใหม่แก่ลูกค้าเดิมหรือลูกค้าใหม่ ไม่ใช่ลูกหนี้ที่โอนหนี้ (Refinance) โดยภายใต้วงเงินดังกล่าวธนาคารออมสินสามารถให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการโดยตรงในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกับ สถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการ
5. วงเงินสินเชื่อต่อราย	วงเงินสินเชื่อสูงสุดต่อรายรวมทุกสถาบันการเงินไม่เกิน 100 ล้านบาท สำหรับผู้ประกอบการ SMEs ตามนิยาม สสว. และไม่เกิน 150 ล้านบาท สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดใหญ่
6. ระยะเวลายื่นขอสินเชื่อ	ผู้ประกอบการสามารถยื่นขอสินเชื่อกับสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการได้ จนถึงวันที่ 31 มีนาคม 2570 หรือจนกว่าวงเงินโครงการรวมจะหมด
7. กรอบวงเงินงบประมาณ	ธนาคารออมสินขอรับงบประมาณชดเชยจากรัฐบาล เพื่อชดเชยต้นทุนเงิน ปีที่ 3 - 5 ในอัตราร้อยละ 2 ต่อปี เป็นระยะเวลา 3 ปี รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 1,800 ล้านบาท (วงเงิน 30,000 ล้านบาท x ร้อยละ 2 ต่อปี x ระยะเวลา 3 ปี)

4) โครงการสินเชื่อกรณีพัฒนาศักยภาพธุรกิจท่องเที่ยว (Tourism)

ประเด็น	รายละเอียด
1. วัตถุประสงค์	เพื่อพัฒนาศักยภาพให้ผู้ประกอบการธุรกิจภาคการท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง โดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถลงทุน ขยายกิจการ ปรับปรุงสถานประกอบการ ยกระดับมาตรฐานบริการ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และเสริมสภาพคล่องแก่ผู้ประกอบการ เพื่อกระตุ้นการฟื้นตัวของเศรษฐกิจท้องถิ่นและเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้แก่โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ
2. คุณสมบัติผู้ขอสินเชื่อ	ผู้ประกอบการทั้งกรณีเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีบุคคลสัญชาติไทยถือหุ้นเกินกว่า ร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียน ที่ไม่ใช่บริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (เว้นแต่เป็นบริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ) และเป็นผู้ประกอบการธุรกิจอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้ (1) เป็นผู้ประกอบธุรกิจในกลุ่มธุรกิจภาคการท่องเที่ยว เช่น ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจให้บริการที่พักอาศัย ธุรกิจร้านอาหาร เป็นต้น (2) เป็นผู้ประกอบธุรกิจในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของผู้ประกอบการตามข้อ (1) ที่มีการประกอบธุรกิจหลักและมียอดขาย/รายได้ เกี่ยวข้องกับกลุ่มธุรกิจดังกล่าวมากกว่าร้อยละ 50 ของยอดขาย/รายได้รวม ของตนเอง
3. วงเงินโครงการ	วงเงิน 10,000 ล้านบาท (ภายใต้วงเงินโครงการรวม 100,000 ล้านบาท) ทั้งนี้ ธนาคารออมสินสามารถจัดสรรวงเงินระหว่างโครงการสินเชื่อกรณี

	ปรับตัวเพื่อพัฒนาศักยภาพ ธุรกิจ (Transformation) และโครงการสินเชื่อกรณีพัฒนาศักยภาพธุรกิจท่องเที่ยว (Tourism) ได้ตามความเหมาะสม
4. อัตราดอกเบี้ย	ธนาคารออมสินสนับสนุนแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำให้แก่สถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการ โดยคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.01 ต่อปี เป็นระยะเวลา 5 ปี และสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการในอัตราไม่เกินร้อยละ 3.5 ต่อปี ใน 2 ปีแรก และในอัตราไม่เกินร้อยละ 5 ต่อปี ในปีที่ 3 - 5 ทั้งนี้ เป็นการให้สินเชื่อใหม่แก่ลูกค้าเดิมหรือลูกค้าใหม่ ไม่ใช่ลูกหนี้ที่โอนหนี้ (Refinance) โดยภายใต้วงเงินดังกล่าวธนาคารออมสินสามารถให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการโดยตรงในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกับสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการ
5 วงเงินสินเชื่อต่อราย	วงเงินสินเชื่อสูงสุดต่อรายรวมทุกสถาบันการเงินไม่เกิน 100 ล้านบาท สำหรับ ผู้ประกอบการ SMEs ตามนิยาม สสว. และไม่เกิน 150 ล้านบาท สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดใหญ่
6. ระยะเวลายื่นขอสินเชื่อ	ผู้ประกอบการที่สนใจสามารถยื่นขอสินเชื่อกับสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการได้จนถึง วันที่ 31 มีนาคม 2570 หรือจนกว่าวงเงินโครงการรวมจะหมด
7. กรอบวงเงินงบประมาณ	ธนาคารออมสินขอรับงบประมาณชดเชยจากรัฐบาล เพื่อชดเชยต้นทุนเงินปีที่ 3-5 ในอัตราร้อยละ 2 ต่อปี เป็นระยะเวลา 3 ปี รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 600 ล้านบาท (วงเงิน 10,000 ล้านบาท x ร้อยละ 2 ต่อปี x ระยะเวลา 3 ปี)

ทั้งนี้ ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมมาตรการสนับสนุนผู้ประกอบการไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในโลกยุคใหม่ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สามารถขอรับสินเชื่อภายใต้โครงการสินเชื่อพลิกฟื้นธุรกิจไทยฯ ได้ โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการพิจารณาสินเชื่อของธนาคารออมสินและสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการ

1.3 ธ.ก.ส.

โครงการสินเชื่อสำหรับเกษตรกรของ ธ.ก.ส. จำนวน 2 โครงการ วงเงินรวม 80,000 ล้านบาท กรอบวงเงินงบประมาณชดเชย 7,050 ล้านบาท ได้แก่ 1) โครงการสินเชื่อสำหรับภาคการเกษตร เพื่อพัฒนาขีดความสามารถและประสิทธิภาพการผลิต สร้างแรงจูงใจในการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม หรือพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งน้ำ ภายใต้โครงการสินเชื่อไทยยั่งยืน (ชุมชนสร้างไทย ระยะที่ 3) (โครงการสินเชื่อไทยยั่งยืนฯ) และ 2) โครงการสินเชื่อสำหรับ ผู้ประกอบการ SMEs ในภาคการเกษตรภายใต้โครงการสินเชื่อเพื่อ SME ไทยไซโย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) โครงการสินเชื่อไทยยั่งยืนฯ วงเงินสินเชื่อรวม 50,000 ล้านบาท

ประเด็น	รายละเอียด
1. วัตถุประสงค์	เพื่อให้ลูกค้าเข้าถึงแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำที่เหมาะสม สร้างรายได้ สร้างงาน สร้างอาชีพ ยกระดับความเป็นอยู่และกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาขีดความสามารถและประสิทธิภาพการผลิต รวบรวม แปรรูป ตลาดบริการ เพื่อโอกาสในการแข่งขันรวมทั้งเพื่อให้เกิดกิจกรรมรูปแบบการเชื่อมโยงธุรกิจตลอดห่วงโซ่สินค้าเกษตรและสร้างแรงจูงใจในการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม ดำเนินการตามแนวทางเศรษฐกิจ ชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy Model: BCG Model) ภายใต้หลักการเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

	(Sustainable Development Goals : SDGs) และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หรือโครงการพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
2. กลุ่มเป้าหมาย	เกษตรกร กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง สถาบันการเงินประชาชน สถาบันการเงินชุมชน สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคม และผู้ประกอบการธุรกิจ เกษตร รวมถึงลูกค้า Smart Farmer ชุมชนที่อยู่ระหว่างกระบวนการพัฒนาของ ธ.ก.ส. และกลุ่มผู้ใช้น้ำที่พัฒนาเป็นกลุ่มผู้ผลิตตามโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรอย่างยั่งยืนภายใต้ความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
3. วงเงินโครงการ	50,000 ล้านบาท
4. อัตราดอกเบี้ย	ธ.ก.ส. คิดดอกเบี้ยจากผู้กู้ในอัตราร้อยละ 0.01 ต่อปี ระยะเวลา 3 ปีแรกนับแต่วันกู้ สำหรับตั้งแต่ปีที่ 4 เป็นต้นไป คิดอัตราดอกเบี้ยตามเกณฑ์ปกติของ ธ.ก.ส.
5. วงเงินสินเชื่อต่อราย	วงเงินสินเชื่อสูงสุดไม่เกิน 100 ล้านบาท
6. ระยะเวลายื่นขอสินเชื่อ	เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2571
7. กรอบวงเงินงบประมาณ	รัฐบาลชดเชยส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยให้กับ ธ.ก.ส. ในอัตราร้อยละ 3.50 ต่อปี เป็นระยะเวลา 3 ปี (ไม่เกินวันที่ 31 กรกฎาคม 2574) จำนวน 5,250 ล้านบาท (วงเงิน 50,000 ล้านบาท X อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 3.50 ต่อปี X ระยะเวลา 3 ปี) โดย ธ.ก.ส. จะทำความตกลงกับ สบป. เพื่อขอรับจัดสรรงบประมาณเป็นรายปีตามภาระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงต่อไป
8. เงื่อนไขอื่น ๆ	(1) หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan : NPL) ที่เกิดจากโครงการนี้ขอไม่นำมาคำนวณเพื่อประเมินผลตามบันทึกข้อตกลงการประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ และให้ ธ.ก.ส. แยกบัญชีโครงการ PSA (2) การบวกกลับอัตราดอกเบี้ยที่ ธ.ก.ส. รับภาระเองเป็นรายได้ทางบัญชีสำหรับการคำนวณการจัดสรรกำไรสุทธิ ให้ ธ.ก.ส. หำหรือความจำเป็นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

2) โครงการสินเชื่อเพื่อ SME ไทยไชโย วงเงินสินเชื่อรวม 30,000 ล้านบาท

ประเด็น	รายละเอียด
1. วัตถุประสงค์	(1) เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการธุรกิจให้เติบโต แข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขัน และสามารถช่วยเหลือผู้ผลิตสินค้าเกษตรและวัตถุดิบระดับต้นน้ำ รวมทั้ง ผู้มีรายได้น้อยให้มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างมั่นคง ยั่งยืน (2) เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการธุรกิจให้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนในอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม ช่วยเสริมสภาพคล่อง สามารถขยายธุรกิจเพื่อรองรับการเติบโตของเศรษฐกิจ สร้างรายได้ตลอดห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร (3) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการยกระดับความสามารถในการดำเนินธุรกิจ สามารถลดต้นทุนการผลิต เพิ่มคุณภาพผลผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตตลอด ห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร
2. กลุ่มเป้าหมาย	ผู้ประกอบการ (บุคคล/นิติบุคคล)
3. วงเงินโครงการ	30,000 ล้านบาท
4. อัตราดอกเบี้ย	ธ.ก.ส. คิดดอกเบี้ยจากผู้กู้ในอัตราร้อยละ 2.00 ต่อปี ระยะเวลา 3 ปีแรกนับแต่วันกู้ สำหรับตั้งแต่ปีที่ 4 เป็นต้นไป คิดอัตราดอกเบี้ยตามเกณฑ์ปกติของ ธ.ก.ส.

5. วงเงินสินเชื่อต่อราย	เป็นไปตามศักยภาพและความสามารถในการชำระหนี้
6. ระยะเวลายื่นขอสินเชื่อ	เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2571
7. กรอบวงเงินงบประมาณ	รัฐบาลชดเชยส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยให้กับ ธ.ก.ส. ในอัตราร้อยละ 2.00 ต่อปี เป็นระยะเวลา 3 ปี (ไม่เกินวันที่ 31 กรกฎาคม 2574) คิดเป็นเงิน จำนวน 1,800 ล้านบาท (วงเงิน 30,000 ล้านบาท X อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 2 ต่อปี X ระยะเวลา 3 ปี) โดย ธ.ก.ส. จะทำความตกลงกับ สบ. เพื่อขอรับจัดสรรงบประมาณเป็นรายปีตามภาระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงต่อไป
8. เงื่อนไขอื่น ๆ	(1) NPL ที่เกิดจากโครงการนี้ขอไม่นำมาคำนวณเพื่อประเมินผลตามบันทึก ข้อตกลงการประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ และให้ ธ.ก.ส. แยกบัญชีโครงการเป็นบัญชี PSA (2) การบวกลบอัตราดอกเบี้ยที่ ธ.ก.ส. รับภาระเองเป็นรายได้ทางบัญชีสำหรับการคำนวณการจัดสรรกำไรสุทธิ ให้ ธ.ก.ส. หรือความจำเป็น กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.4 ธพว.

การทบทวนมติคณะรัฐมนตรีโครงการสินเชื่อปลุกพลังฯ และโครงการสินเชื่อ Beyondฯ วงเงินรวม 20,000 ล้านบาท สืบเนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2568 เห็นชอบโครงการสินเชื่อปลุกพลังฯ และโครงการสินเชื่อ Beyondฯ ของ ธพว. ทั้งนี้ จากภาวะเศรษฐกิจไทย ยังมีความไม่แน่นอนสูงและมีแนวโน้มขยายวงกว้าง รวมทั้งผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศของประเทศคู่ค้าของไทย ทำให้ผู้ประกอบการ SMES ในทุกประเภทธุรกิจ รวมถึงผู้ประกอบการ Micro SMES มีความเปราะบาง มีความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้น จึงทำให้สถาบันการเงินมีความระมัดระวังในการให้สินเชื่อกับผู้ประกอบการ SMES เพิ่มขึ้น ประกอบกับรัฐบาลได้แถลงนโยบายด้านเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้แก่ผู้ประกอบการ SMES โดยเฉพาะผู้ประกอบการรายย่อยวงเงินสินเชื่อรายละไม่เกิน 1 ล้านบาท ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่รัฐบาลต้องการสนับสนุนให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้อย่างทั่วถึง และเพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจ จึงขอปรับปรุงหลักเกณฑ์และเงื่อนไข 1) โครงการสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการ Micro SMES ภายใต้โครงการสินเชื่อปลุกพลังฯ และ 2) โครงการสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการ SMES ทั่วไป ภายใต้โครงการสินเชื่อ Beyondฯ ดังนี้

1) โครงการสินเชื่อปลุกพลังฯ

ประเด็น	รายละเอียด
1. คุณสมบัติผู้กู้	ปรับปรุงโดยตัดหลักเกณฑ์การกำหนดรายได้ผู้ประกอบการ SMES ที่สามารถเข้าร่วมโครงการสินเชื่อปลุกพลังฯ จากเดิม ผู้ประกอบการ SMES ที่เป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่อยู่ในภาคการผลิต ภาคบริการ และค้าส่งค้าปลีก ที่มีรายได้ต่อปีไม่เกิน 2 ล้านบาท เป็น ผู้ประกอบการ SMES ที่เป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่อยู่ในภาคการผลิต ภาคบริการ และค้าส่งค้าปลีก ทั้งนี้ ให้ ธพว. ประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าที่เข้าร่วมโครงการอย่างรัดกุม เพื่อป้องกันปัญหาการเกิด NPL ในอนาคต
2. วงเงินโครงการ	ปรับลด จากเดิม 10,000 ล้านบาท เป็น 5,000 ล้านบาท
3. วงเงินสินเชื่อ	ปรับลดต่อราย จากเดิม ไม่เกิน 1.5 ล้านบาท เป็นไม่เกิน 1 ล้านบาท
4. ประเภทสินเชื่อต่อราย	ปรับปรุง จากเดิม เงินกู้ระยะยาว (Tem Loan) เป็น เงินกู้ระยะยาว (Tem Loan) และ/หรือเงินทุนหมุนเวียน (PN)
5. ระยะเวลารับคำขอสินเชื่อ	ขยายระยะเวลา จากเดิม นับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2568 หรือจนกว่าวงเงินสินเชื่อรวมของโครงการจะหมด แล้วแต่อย่างใดอย่างหนึ่งจะถึงก่อน เป็น นับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบถึงวันที่

	30 ธันวาคม 2569 หรือจนกว่าวงเงินสินเชื่อรวมของโครงการจะหมด แล้วแต่อย่างใดอย่างหนึ่งจะถึงก่อน
6. วงเงินการขอรับ ชดเชยจากรัฐบาล	ปรับลด จากเดิม รัฐบาลชดเชยส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยให้กับ ธพว. ในอัตราร้อยละ 3 ต่อปี เป็นระยะเวลา 3 ปี รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 900 ล้านบาท (วงเงิน 10,000 ล้านบาท x อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 3 ต่อปี x ระยะเวลา 3 ปี) ขอรับการชดเชยนับตั้งแต่วันที่เบิกจ่ายสินเชื่อเป็นต้นไปโดย ธพว. จะทำความตกลงกับ สบป.เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณเป็นรายปีต่อไป เป็น รัฐบาลชดเชยส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยให้กับ ธพว. ในอัตราร้อยละ 3 ต่อปี เป็นระยะเวลา 3 ปี รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 450 ล้านบาท (วงเงิน 5,000 ล้านบาท x อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 3 ต่อปี x ระยะเวลา 3 ปี) ขอรับการชดเชยนับตั้งแต่วันที่เบิกจ่ายสินเชื่อเป็นต้นไป โดย ธพว. จะทำความตกลงกับ สบป. เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณเป็นรายปีต่อไป

2) โครงการสินเชื่อ Beyond^๓

ประเด็น	รายละเอียด
1. คุณสมบัติผู้กู้	ปรับปรุงโดยตัดหลักเกณฑ์การกำหนดรายได้ผู้ประกอบการ SMEs ที่สามารถเข้าร่วมโครงการสินเชื่อ Beyond ^๓ จากเดิม ผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลในทุกประเภทธุรกิจ ที่มีรายได้ต่อปีไม่น้อยกว่า 2 ล้านบาท เป็น ผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลในทุกประเภทธุรกิจ ทั้งนี้ให้ ธพว. ประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าที่เข้าร่วมโครงการอย่างรัดกุมเพื่อป้องกันปัญหาการเกิด NPL ในอนาคต
2. วงเงินโครงการ	ปรับเพิ่ม จากเดิม 10,000 ล้านบาท เป็น 15,000 ล้านบาท
3. วงเงินสินเชื่อ	ปรับเพิ่มต่อราย จากเดิม ไม่เกิน 15 ล้านบาท เป็น ไม่เกิน 30 ล้านบาท
4. ระยะเวลารับคำขอ สินเชื่อ	ขยายระยะเวลา จากเดิม นับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2568 หรือจนกว่าวงเงินสินเชื่อรวมของโครงการจะหมดแล้วแต่อย่างใดอย่างหนึ่งจะถึงก่อน เป็น นับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2569 หรือจนกว่าวงเงินสินเชื่อรวมของโครงการจะหมด แล้วแต่อย่างใดอย่างหนึ่งจะถึงก่อน
5. วงเงินการขอรับ ชดเชยจากรัฐบาล	ปรับเพิ่ม จากเดิม รัฐบาลชดเชยส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยให้กับ ธพว. ในอัตราร้อยละ 3 ต่อปี เป็นระยะเวลา 3 ปี รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 900 ล้านบาท (วงเงิน 10,000 ล้านบาท x อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 3 ต่อปี x ระยะเวลา 3 ปี) ขอรับการชดเชยนับตั้งแต่วันที่เบิกจ่าย สินเชื่อเป็นต้นไป โดย ธพว. จะทำความตกลงกับ สบป. เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณเป็นรายปีต่อไป เป็น รัฐบาลชดเชยส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยให้กับ ธพว. ในอัตราร้อยละ 3 ต่อปีเป็นระยะเวลา 3 ปี รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 1,350 ล้านบาท (วงเงิน 15,000 ล้านบาท x อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 3 ต่อปี x ระยะเวลา 3 ปี) ขอรับการชดเชยนับตั้งแต่วันที่เบิกจ่ายสินเชื่อเป็นต้นไป โดย ธพว. จะทำความตกลงกับ สบป. เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณเป็นรายปีต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขอื่น ๆ ของโครงการสินเชื่อปลูกพลังฯ และโครงการสินเชื่อ Beyond^๓ รวมถึงกรอบวงเงินงบประมาณรวมทั้ง 2 โครงการ ยังคงเป็นไป ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบไว้แล้ว เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2568

1.5 ธสน.

โครงการสนับสนุนผู้ประกอบการไทยเพื่อขยายตลาดส่งออกสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการส่งออกไปยังตลาดใหม่ และให้การสนับสนุนเพิ่มเติมในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตร ของ ธสน.จำนวน

2 โครงการ ได้แก่ 1) โครงการสำหรับผู้ประกอบการส่งออกหรือผู้ประกอบการที่เริ่มต้นการส่งออก ภายใต้โครงการประกันการส่งออก และ 2) โครงการสินเชื่อหมุนเวียนเพื่อสนับสนุนการส่งออก สำหรับผู้ประกอบการส่งออกภายใต้โครงการสินเชื่อ EXIM Expand Shield โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) **โครงการประกันการส่งออก** เพื่อช่วยลดความเสี่ยงให้กับผู้ประกอบการส่งออกในกรณีไม่ได้รับชำระเงินจากผู้ซื้อในต่างประเทศ เพิ่มความมั่นใจให้กับ ผู้ประกอบการส่งออกในการขยายตลาดส่งออก และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากสถาบัน การเงินได้มากยิ่งขึ้น โดย ธสน. มีเป้าหมายให้ความคุ้มครองมูลค่าการส่งออกของไทยรวม 200,000 ล้านบาท แบ่งเป็น 3 โครงการย่อย ดังนี้

(1) **โครงการ EXM for Export Expansion** เพื่อคุ้มครองผู้ประกอบการส่งออกด้วยอัตราเบี้ยประกันพิเศษ และสามารถเลือกสัดส่วนอัตราความคุ้มครองได้ตั้งแต่ร้อยละ 50 – 90 ของมูลค่าความเสียหาย

(2) **โครงการ EXM Bank Shield** เพื่อคุ้มครองการทำธุรกรรมการค้าระหว่างประเทศของลูกค้านำส่งให้กับสถาบันการเงิน เพื่อช่วยลดความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกค้าและเพิ่มความสามารถในการขายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ โดยมีอัตราความคุ้มครองสูงสุดร้อยละ 90 ของมูลค่าความเสียหาย

(3) **โครงการ EXM Expand Sure** สำหรับผู้ประกอบการที่เริ่มต้นการส่งออกหรือเริ่มใช้บริการประกันการส่งออก เพื่อคุ้มครองในกรณีผู้ซื้อในต่างประเทศไม่ชำระเงิน ค่าสินค้า มีความคุ้มครองเบื้องต้น 300,000 บาท โดยผู้ประกอบการสามารถซื้อความคุ้มครองเพิ่มเติมได้วงเงินคุ้มครองสูงสุด ต่อรายไม่เกิน 30 ล้านบาท กรณีที่เข้าร่วมกับโครงการสินเชื่อ EXIM Expand Shield

2) **โครงการสินเชื่อ EXM Expand Shield** วงเงิน 12,000 ล้านบาท เพื่อเสริมสภาพคล่องให้แก่ลูกค้าปัจจุบันที่ถือกรรมธรรม์ประกันการส่งออก และเพื่อสนับสนุนเงินทุนพร้อมความคุ้มครองสำหรับลูกค้ารายใหม่ ด้วยอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 2.59 ทั้งนี้ สำหรับผู้ส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญ 5 กลุ่ม ภายใต้ความร่วมมือของ กค. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงพาณิชย์ ธสน. จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงร้อยละ 0.125

สำหรับเงื่อนไขอื่น ๆ ของโครงการให้เป็นไปตามที่ ธสน. กำหนด ทั้งนี้ ธสน. ขอแยกบัญชีโครงการเป็นบัญชี PSA โดยไม่ขอรับงบประมาณอุดหนุนจากรัฐบาล โดยในส่วนของการขอสินเชื่อจากกองทุนจากการดำเนินงานโครงการนี้มาปรับตัวชี้วัดทางการเงินที่เกี่ยวข้องตามบันทึก ข้อตกลงการประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ ให้ ธสน. ทราบดีความจำเป็นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.6 ธอท.

โครงการสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการมุสลิมของ ธอท. วงเงินรวม 3,000 ล้านบาท จำนวน 3 โครงการ ได้แก่ 1) โครงการสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ที่ต้องการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่ส่งเสริมความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายใต้โครงการ สินเชื่อ SMEs Green Earth 2) โครงการสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการผลิตหรือจำหน่ายสินค้าฮาลาล ส่งออก ภายใต้โครงการสินเชื่อ Easy Halal Exporter และ 3) โครงการสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการมุสลิมและผู้ประกอบการทั่วไปที่อยู่ระหว่างการขอเครื่องหมายรับรองฮาลาลภายใต้โครงการสินเชื่อ Easy Halal Biz โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) **โครงการสินเชื่อ SMEs Green Earth** เพื่อสนับสนุนเงินทุนให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ที่ต้องการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่ส่งเสริมความเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม ลดต้นทุนการดำเนินงานทางธุรกิจด้านพลังงาน วงเงิน 500 ล้านบาท วงเงินสินเชื่อ ต่อรายไม่เกิน 50 ล้านบาท สำหรับลูกค้ารายเดิมอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0 ระยะเวลา 3 เดือนและลูกค้ารายใหม่อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 5.00 ระยะเวลา 3 เดือน ระยะเวลาผ่อนชำระสูงสุดไม่เกิน 10 ปี

2) **โครงการสินเชื่อ Easy Halal Exporter** เพื่อสนับสนุนเงินทุนให้แก่ผู้ประกอบการผลิตหรือจำหน่ายสินค้าฮาลาลส่งออก หรือผู้ผลิตที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานผลิตภัณฑ์ฮาลาล หรือผู้ผลิตที่ยังอยู่ระหว่างการขอเครื่องหมายรับรองฮาลาล วงเงิน 1,500 ล้านบาท วงเงินสินเชื่อต่อรายไม่เกิน 500 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยเริ่มต้นร้อยละ 5.80 ต่อปี ระยะเวลาผ่อนชำระสูงสุดไม่เกิน 10 ปี

3) **โครงการสินเชื่อ Easy Halal Biz** เพื่อสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนและเสริมสภาพคล่องธุรกิจให้กับผู้ประกอบการมุสลิม และผู้ประกอบการทั่วไปที่อยู่ระหว่างการขอเครื่องหมายรับรองฮาลาลวงเงิน 1,000

ล้านบาท วงเงินสินเชื่อต่อรายไม่เกิน 200 ล้านบาท อัตราค่าไถ่เริ่มต้นร้อยละ 6.30 ต่อปี ระยะเวลาผ่อนชำระสูงสุดไม่เกิน 10 ปี

1.7 ธอส.

โครงการสนับสนุนผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ของ ธอส. วงเงินรวม 2,000 ล้านบาท จำนวน 2 โครงการ ได้แก่ 1) โครงการสินเชื่อสำหรับกลุ่มลูกค้าผู้ประกอบการแฟลตให้เช่าหรือบ้านเช่า สำหรับการปลูกสร้าง ซื้อ ที่ดินพร้อมปลูกสร้าง หรือต่อเติม ปรับปรุงซ่อมแซม ซ่อมอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวก และไถ่ถอน ภายใต้โครงการสินเชื่อแฟลตให้เช่าหรือบ้านเช่า และ 2) โครงการสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการบ้านจัดสรรในภูมิภาค สำหรับปลูกสร้างอาคารและสาธารณูปโภคในโครงการภายใต้โครงการสินเชื่อพัฒนาโครงการ Pre Finance โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) โครงการสินเชื่อแฟลตให้เช่าหรือบ้านเช่า เพื่อสนับสนุนสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการแฟลตให้เช่าหรือบ้านเช่า สำหรับการปลูกสร้างซื้อ ที่ดินพร้อมปลูกสร้าง หรือต่อเติม ปรับปรุงซ่อมแซม ซ่อมอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวก และไถ่ถอน วงเงิน 1,000 ล้านบาท วงเงินสินเชื่อต่อรายไม่เกิน 5 ล้านบาท ระยะเวลากู้สูงสุดไม่เกิน 30 ปี อัตราดอกเบี้ยเริ่มต้นร้อยละ 4.50 ต่อปี รับคำขอสินเชื่อได้ถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2569

2) โครงการสินเชื่อพัฒนาโครงการ Pre Finance เพื่อสนับสนุน สินเชื่อให้กับผู้ประกอบการบ้านจัดสรรในภูมิภาค สำหรับปลูกสร้างอาคารและสาธารณูปโภคในโครงการวงเงิน 1,000 ล้านบาท ระยะเวลากู้ไม่เกิน 5 ปี อัตราดอกเบี้ยเริ่มต้นร้อยละ 4.75 ต่อปี รับคำขอสินเชื่อได้ถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2569

สำหรับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของมาตรการ “Quick Big Win” เพื่อ SMEs ไทย จากการดำเนินมาตรการด้านการเงินของสถาบันการเงินเฉพาะกิจทั้ง 7 แห่ง ตามข้อ 1. คาดว่าจะสามารถสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยก่อให้เกิดสินเชื่อในระบบจำนวนกว่า 270,000 ล้านบาท สามารถช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ให้เข้าถึงสินเชื่อได้จำนวนกว่า 107,000 ราย และจะส่งผลให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวได้เพิ่มขึ้นในปี 2569 ที่ร้อยละ 0.36

2 มาตรการด้านภาษี

2.1 กรมสรรพากร จำนวน 2 โครงการ

1) โครงการพีชვნ้อง โดยการเสริมสร้างระบบภาษีอิเล็กทรอนิกส์เชิงรุก (e-Tax Invoice & e-Withholding Tax) ตามนโยบายของ กค. ที่มุ่งเน้นการยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการ SMEs โดยใช้กลไก “พีชვნ้อง” ที่ให้ผู้ประกอบการรายใหญ่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) (“พี”) ซึ่งมีความพร้อมด้านทรัพยากรและเทคโนโลยีเป็นแกนนำในการช่วยสนับสนุนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทาน (“น้อง”) ให้สามารถปรับตัวเข้าสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ โดยกรมสรรพากรในฐานะหน่วยงานภาครัฐ จะทำหน้าที่เป็น ผู้อำนวยการความสะดวก (Facilitator) และให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนประเทศสู่ “เศรษฐกิจดิจิทัล” (Digital Economy) โดยพีจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้จากรายจ่ายที่สนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นคู่ค้าจัดทำใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ และผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการจะได้คืนภาษีมูลค่าเพิ่มเร็วขึ้น และสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการที่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ที่กรมสรรพากรกำหนดจะได้รับการรับรองสถานะผู้ประกอบการคุณภาพด้านการปฏิบัติภาษีอิเล็กทรอนิกส์

2) โครงการปรับปรุงกระบวนการคืนภาษีเงินได้นิติบุคคลจากส่วนกลางแบบ Fast Track กรมสรรพากรได้ปรับปรุงกระบวนการคืนภาษีเงินได้นิติบุคคลให้มีความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดระยะเวลาการปฏิบัติงานของหน่วยปฏิบัติ โดยมีโครงการ คืนภาษีเงินได้นิติบุคคลจากส่วนกลางแบบ Fast Track สำหรับผู้ประกอบการที่ไม่ติดเกณฑ์ความเสี่ยงของกรมสรรพากรผ่านระบบการโอนเงินแบบพร้อมเพย์ (PromptPay) เพื่อเป็นโครงการนำร่อง (Sandbox) ในการพัฒนาระบบคืนภาษีที่ทันสมัย โปร่งใส และสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลด้านดิจิทัล ซึ่งการคืนภาษีที่รวดเร็วขึ้นจะช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถนำเงินไปใช้เป็น ทุนหมุนเวียนในกิจการ การชำระหนี้ หรือการลงทุนขยายธุรกิจได้อย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ กรมสรรพากรอยู่ระหว่างการนำระบบ PromptBiz มาเป็นหนึ่งในปัจจัยเพื่อใช้ในการพิจารณาคืนภาษีให้มีความรวดเร็วขึ้นในอนาคต

2.2 กรมศุลกากร จำนวน 1 มาตรการ

มาตรการยกเลิกการกำหนดมูลค่าขั้นต่ำในการนำเข้าที่ไม่ต้องเสียภาษีนำเข้า (De Minimis Value : DMV) โดยกรมศุลกากรมีมาตรการยกเลิกการกำหนดมูลค่าขั้นต่ำในการนำเข้าที่ไม่ต้องเสียภาษีนำเข้า (De Minimis Value: DMV) โดยก่อนหน้านี้กรมศุลกากรกำหนด DMV ที่ผู้ซื้อสินค้านำเข้าราคาไม่เกิน 1,500 บาท จะได้รับการยกเว้นทั้งอากรศุลกากร ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิต และต่อมาเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2567 กรมศุลกากรได้ปรับเกณฑ์ DMV โดยได้เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้านำเข้าที่มีราคาตั้งแต่ 1 บาทขึ้นไป ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2569 เป็นต้นไป กรมศุลกากรมีแนวทางเพิ่มเติมในการเรียกเก็บอากรขาเข้าสำหรับสินค้านำเข้าที่มีราคาตั้งแต่ 1 บาทขึ้นไปด้วย ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะเป็นการสร้างความเป็นธรรมในการแข่งขันให้แก่ผู้ประกอบการไทยในประเทศ ซึ่งรวมถึงผู้ประกอบการ SMEs ที่เสียภาษีถูกต้องให้สามารถแข่งขันกับสินค้านำเข้าจากต่างประเทศได้

3 มาตรการอื่น ๆ

3.1 กรมบัญชีกลาง จำนวน 2 โครงการ

1) **มาตรการสนับสนุนคู่ค้าภาครัฐ** โดยการให้สินเชื่อกับคู่ค้าภาครัฐผ่านระบบ PromptBiz ซึ่งปัจจุบัน กค. ทดลองให้บริการเชื่อมโยงข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างจากระบบ จัดซื้อจัดจ้างภาครัฐด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Government Procurement : e-GP) และข้อมูลการเบิกจ่ายเงินจากระบบ New GFMS Thai กับบริการสินเชื่อของธนาคารกรุงไทย ตั้งแต่วันที่ 13 สิงหาคม 2568 เป็นต้นมา โดยธนาคารกรุงไทย ในฐานะธนาคาร Sponsor Bank สามารถนำข้อมูลดังกล่าวประกอบการพิจารณาให้สินเชื่อกับผู้ประกอบการแล้ว และปัจจุบันสมาคมธนาคารไทย ร่วมกับบริษัท เนชั่นแนล ไอทีเอ็มเอ็กซ์ จำกัด (NITMX) อยู่ระหว่างพัฒนาเพื่อขยายการเชื่อมโยงผ่านระบบ PromptBiz ซึ่งเป็นระบบกลางในการเชื่อมโยงกับธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ ให้ทุกธนาคารสามารถเชื่อมโยงข้อมูลได้ คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในเดือนมกราคม 2569 โดยมีเป้าหมายในการสนับสนุนให้คู่สัญญา กับภาครัฐที่เป็นผู้ประกอบการ SMEs ประมาณ 73,500 ราย ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้อย่างสะดวกรวดเร็วทันต่อความต้องการการใช้จ่ายเงิน ประกอบกับจะมีการโอนสิทธิการรับเงินให้กับธนาคารหรือบุคคลที่ 3 เนื่องจากพบว่า การให้สินเชื่อกับคู่ค้าภาครัฐผ่านระบบ PromptBiz ธนาคารผู้ให้สินเชื่อยังไม่มีความมั่นใจว่าจะได้รับเงินคืนตามสัญญา ดังนั้น กรมบัญชีกลาง ธนาคารกรุงไทย ในฐานะธนาคาร Sponsor Bank สมาคมธนาคารไทย และ NITMX ในฐานะผู้พัฒนาระบบ PromptBiz ได้มีการประชุมเพื่อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการโอนสิทธิการรับเงินของคู่ค้าภาครัฐให้กับธนาคารผู้ให้สินเชื่อ โดยจะมีการจัดทำสัญญา “โอนสิทธิรับเงิน” และส่งข้อมูลผ่านระบบ PromptBizมายังระบบ New GFMS Thai เพื่อตรวจสอบ ยืนยันเลขที่โครงการ เลขคุมสัญญา และระบุบัญชีธนาคารของผู้รับโอนสิทธิ ทั้งนี้ เมื่อหน่วยงานของรัฐขอเบิกเงินผ่านระบบ New GFMS Thai จึงมั่นใจได้ว่าเงินจะเข้าบัญชีของธนาคารผู้ให้สินเชื่อเท่านั้น

2) **แนวทางการให้สิทธิประโยชน์กับผู้ประกอบการ SMEs สำหรับการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ** กรมบัญชีกลางมีแนวทางการให้สิทธิประโยชน์กับผู้ประกอบการ SMEs สำหรับการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐเพิ่มเติม โดยกำหนดให้มีการให้แต้มต่อทางด้านราคาเพิ่มเติมสำหรับ ผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับการรับรองจาก สสว. อีกร้อยละ 5 สำหรับผู้ประกอบการ SMEs ที่มีรายรับไม่เกิน 500 ล้านบาทต่อปีบัญชี และได้รับอนุมัติให้ออกใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์และใบรับอิเล็กทรอนิกส์ จากระบบ e-Tax Invoice & e-Receipt ของกรมสรรพากร สำหรับ การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2569 - 30 กันยายน 2570 ทั้งนี้ ให้ สสว. ทบทวนหลักเกณฑ์การพิจารณาการรับรองความเป็นผู้ประกอบการ SMEs ให้เหมาะสมโดยให้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงของกลุ่มบริษัททั้งในมิติของการควบคุมและการถือหุ้น แทนการพิจารณาเป็นรายบริษัทและให้กรมบัญชีกลางพิจารณาหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้สิทธิประโยชน์ให้เหมาะสมเพื่อนำเสนอคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐเพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ มาตรการดังกล่าวจะช่วยให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถเข้าถึงการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐได้อย่างเป็นธรรมและยังช่วยยกระดับความสนใจในการเสียภาษี (Tax Compliance) อีกทางหนึ่ง

3.3.2 **การจัดตั้ง E-commerce Platform ของประเทศไทย** ปัจจุบัน เศรษฐกิจของประเทศไทยได้เปลี่ยนผ่านเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ โดยการค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ได้กลายเป็นกลไกหลักในการ

ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและรายได้ของผู้ประกอบการไทยตั้งแต่ผู้ประกอบการ SMEs จนถึงเกษตรกร ทั้งนี้ E-commerce Platform ที่ผู้ประกอบการไทยใช้เป็นหลักในปัจจุบันเป็นของ ต่างชาติ ซึ่งกำหนดค่าบริการในอัตราที่สูง ทำให้ผู้ประกอบการไทยต้องแบกรับต้นทุนที่สูงในส่วนนี้ ดังนั้น กระทรวงพาณิชย์อยู่ระหว่างพิจารณากำหนดแนวทางเพื่อให้ประเทศไทยมี E-commerce Platform เป็นของคนไทยเองเพื่อใช้เป็นกลไกในการขับเคลื่อน และสนับสนุนผู้ประกอบการไทยในการค้าหรือให้บริการผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ การดำเนินมาตรการ “Quick Big Win” เพื่อ SMEs ไทย ตามข้อ 3 เข้าข่ายลักษณะของกิจกรรม มาตรการหรือโครงการตามบทบัญญัติในมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 (พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลังฯ) และประกาศคณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐ เรื่อง การดำเนินกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการที่ก่อให้เกิดภาระต่องบประมาณ หรือภาระทางการคลังในอนาคต พ.ศ. 2561 โดย บสย. ธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. และ ธพว. ได้จัดทำรายละเอียดข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องเสนอพร้อมกับการขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีตามบทบัญญัติใน มาตรา 27 มาด้วยแล้ว นอกจากนี้ การดำเนินมาตรการ “Quick Big Win” เพื่อ SMEs ไทย ในส่วนของ 1) โครงการค้ำประกันสินเชื่อ “SMEs Quick Big Win” ของ บสย. ตามข้อ 1.1) โครงการสินเชื่อพลิกฟื้นธุรกิจไทยฯ ของธนาคารออมสิน ตามข้อ 1.23) โครงการสินเชื่อไทยยั่งยืนฯ และโครงการสินเชื่อเพื่อ SME ไทยไซโย ของ ธ.ก.ส. ตามข้อ 1.3 และ 4) โครงการสินเชื่อ Beyondฯ ของ ธพว. ตามข้อ 1.4 ยังเข้าข่ายตามบทบัญญัติในมาตรา 28 แห่ง พ.ร.บ. วินัยการเงิน การคลังฯ ที่กำหนดให้การมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ ดำเนินกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการโดยรัฐบาล รับภาระจะชดเชยค่าใช้จ่ายหรือการสูญเสียรายได้จากการดำเนินการนั้น ให้กระทำได้เฉพาะกรณีที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายและอยู่ภายในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐนั้น ซึ่ง บสย. ธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. และ ธพว. ในฐานะผู้เสนอโครงการดังกล่าวได้พิจารณาแล้วเห็นว่าสามารถดำเนินการได้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่กล่าวข้างต้น และได้จัดทำรายละเอียดข้อมูลที่ต้องเสนอพร้อมกับการขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีตามบทบัญญัติใน มาตรา 28 มาด้วยแล้ว

สำหรับภาระที่รัฐต้องรับชดเชยตาม มาตรา 28 แห่ง พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลังฯ มียอดคงค้าง ณ สิ้นวันที่ 14 พฤศจิกายน 2568 จำนวน 1,080,123 ล้านบาท ดังนั้น หากมีการดำเนินมาตรการ “Quick Big Win” เพื่อ SMEs ไทย ซึ่งต้องใช้วงเงินตาม มาตรา 28 แห่ง พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลังฯ รวมจำนวน 21,750 ล้านบาท แบ่งเป็น 1) โครงการค้ำประกันสินเชื่อ “SMEs Quick Big Win” ของ บสย. จำนวน 10,500 ล้านบาท 2) โครงการสินเชื่อพลิกฟื้นธุรกิจไทยฯ ของธนาคารออมสินจำนวน 4,200 ล้านบาท 3) โครงการสินเชื่อไทยยั่งยืนฯ และโครงการสินเชื่อเพื่อ SME ไทยไซโยของ ธ.ก.ส.จำนวน 7,050 ล้านบาท โดยเมื่อรวมกับโครงการอื่นที่อยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว ทำให้ยอดคงค้างเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 1,112,679 ล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 29.43 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 ซึ่งยังคงไม่เกินอัตราร้อยละ 32 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐ เรื่อง กำหนด อัตราชดเชยค่าใช้จ่ายหรือการสูญเสียรายได้ของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินกิจกรรม มาตรการหรือโครงการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 28 พ.ศ. 2565 ทั้งนี้ สำหรับการปรับปรุงวงเงินการขอรับชดเชยจาก รัฐบาลของโครงการสินเชื่อปลูกพลังฯ และโครงการสินเชื่อ Beyondฯ ตามที่กล่าวในข้อ 1.4 เป็นการปรับปรุงวงเงินภายใต้กรอบวงเงินงบประมาณรวมเดิมที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบไว้เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2568 โดยไม่ส่งผลให้ยอดคงค้างตามมาตรา 28 แห่ง พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลังฯ เพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ บสย. ธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. และ ธพว. ในฐานะหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา 28 แห่ง พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลังฯ จะต้องจัดทำบัญชีสำหรับการดำเนิน กิจกรรม มาตรการ หรือโครงการที่ได้รับมอบหมายแยกต่างหากจากบัญชีการดำเนินงานทั่วไป พร้อมทั้งเสนอรายงานผลการดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย และผลสัมฤทธิ์ต่อรัฐมนตรี เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเปิดเผยให้สาธารณชนทราบ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามนัยบทบัญญัติมาตรา 29 แห่ง พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลังฯ ต่อไป

ประโยชน์และผลกระทบ

มาตรการ “Quick Big Win” เพื่อ SMEs ไทย จะเป็นการช่วย 1) การเสริมสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการ SMEs โดยเฉพาะผู้ประกอบการ Micro SME ผู้ประกอบการ SMEs ภาคเกษตร และผู้ประกอบการ

SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศผ่านมาตรการด้านการเงินโดยดำเนินโครงการสินเชื่อและการค้ำประกันสินเชื่อจากสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เพื่อให้ผู้ประกอบการดังกล่าวสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้อย่างรวดเร็วและเพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจ

2) การเพิ่มประสิทธิภาพให้ผู้ประกอบการ SMEs โดย กค. ได้มีการดำเนินมาตรการด้านภาษีเพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนการปรับตัวของธุรกิจ สร้างความเป็นธรรมในการแข่งขันให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ไทยให้สามารถแข่งขันกับสินค้านำเข้าจากต่างประเทศได้รวมไปถึงการจูงใจให้ผู้ประกอบการ SMEs พัฒนาทักษะทางดิจิทัลเพื่อมุ่งขับเคลื่อนประเทศสู่ “เศรษฐกิจดิจิทัล” (Digital Economy) และ 3) การสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการ SMEs ผ่านมาตรการให้การสนับสนุนและช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs อื่น ๆ เช่น มาตรการสนับสนุนคู่ค้าภาครัฐเพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อเสริมสภาพคล่องได้มากขึ้น โดยการเชื่อมโยงข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างของผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นคู่ค้าภาครัฐพร้อมสร้างแต้มต่อด้านราคาเพิ่มเติมให้ผู้ประกอบการ SMEs เป็นต้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจภาพรวมผ่านการสร้างงาน สร้างรายได้ กระตุ้นการลงทุน รวมถึงการเป็นห่วงโซ่อุปทานทำให้เกิดการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจที่สมดุลและเป็นแรงขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจโดยรวมให้เติบโตและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ โดยการดำเนินมาตรการด้านการเงินผ่านโครงการสินเชื่อและค้ำประกันสินเชื่อนั้น กค. คาดว่า จะสามารถสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยก่อให้เกิดสินเชื่อในระบบจำนวนกว่า 270,000 ล้านบาท สามารถช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ให้เข้าถึงสินเชื่อได้จำนวนกว่า 107,000 ราย และจะส่งผลให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวได้เพิ่มขึ้นในปี 2569 ที่ร้อยละ 0.36

23. เรื่อง รายงานสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำเดือนกันยายน และ 9 เดือนแรกของปี 2568

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำเดือนกันยายน และ 9 เดือนแรกของปี 2568 ตามที่กระทรวงพาณิชย์ (พณ.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. สรุปสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำเดือนกันยายน และ 9 เดือนแรกของปี 2568

การส่งออกของไทยในเดือนกันยายน 2568 มีมูลค่า 30,970.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (1,000,905 ล้านบาท) ขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 15 ที่ร้อยละ 19.0 หากหักสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำ และยุทธปัจจัย ขยายตัวที่ร้อยละ 15.7 การส่งออกขยายตัวในอัตราเร่งขึ้นตามความชัดเจนของมาตรการภาชี้นำเข้าต่างตอบแทนของสหรัฐฯ ประกอบกับสัญญาณการผ่อนคลายนโยบายการค้าของสหรัฐฯ ที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้บรรยากาศการค้าโลกฟื้นตัว การส่งออกไปยังตลาดหลักและตลาดรองกลับมาขยายตัวสูง อย่างไรก็ตาม การส่งออกสินค้าเกษตรของไทยยังคงอยู่ในภาวะหดตัว ทั้งนี้ การส่งออก 9 เดือนแรกของปี 2568 ขยายตัวที่ร้อยละ 13.9 หากหักสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำ และยุทธปัจจัยขยายตัวที่ร้อยละ 13.6

มูลค่าการค้ารวม

มูลค่าการค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐ เดือนกันยายน 2568 มีมูลค่าการค้ารวม 60,666.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 18.1 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออกมีมูลค่า 30,970.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 19.0 การนำเข้า มีมูลค่า 29,695.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 17.2 **ดุลการค้า** เกินดุล ๑,๒๕.๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ **ภาพรวม 9 เดือนแรกของปี 2568** มูลค่าการค้ารวม มีมูลค่า 508,722.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 12.9 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การส่งออก มีมูลค่า 254,146.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 13.9 การนำเข้า มีมูลค่า 254,575.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 11.9 **ดุลการค้า** ขาดดุล 429.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการค้าในรูปเงินบาท เดือนกันยายน 2568 มีมูลค่าการค้ารวม 1,972,665 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 11.6 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออก มีมูลค่า 1,000,905 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 12.4 การนำเข้า มีมูลค่า 971,760 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 10.7 **ดุลการค้า** เกินดุล 29,145 ล้านบาท **ภาพรวม 9 เดือนแรกของปี 2568** มูลค่าการค้ารวม มีมูลค่า 16,913,875 ล้านบาท ขยายตัว ร้อยละ 4.7 เทียบกับช่วง

เดียวกันของปีก่อน การส่งออก มีมูลค่า 8,397,219 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 5.6 การนำเข้า มีมูลค่า 8,516,656 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.8 **ดุลการค้า ขาดดุล 119,437 ล้านบาท**

การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร หดตัวร้อยละ 8.1 (YoY) หดตัวต่อเนื่อง 2 เดือน โดยสินค้าเกษตร หดตัวร้อยละ 18.2 หดตัวต่อเนื่อง 2 เดือน ในขณะที่สินค้า อุตสาหกรรมเกษตร ขยายตัวร้อยละ 4.1 กลับมาขยายตัวในรอบ 3 เดือน โดยมีสินค้าสำคัญที่ขยายตัวได้แก่ ไก่แปรรูป ขยายตัวร้อยละ 9.7 (ขยายตัวในตลาดญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร เนเธอร์แลนด์ สิงคโปร์ และไอร์แลนด์) ไขมันและน้ำมันจากพืช และสัตว์ ขยายตัวร้อยละ 37.8 (ขยายตัวในตลาดอินเดีย จีน มาเลเซีย เกาหลีใต้ และอินโดนีเซีย) ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลี และอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 11.1 (ขยายตัวในตลาดจีน สหรัฐฯ ลาว เวียดนาม และญี่ปุ่น) น้ำตาลทราย ขยายตัวร้อยละ 42.8 (ขยายตัวในตลาดฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ลาว ปากีสถานและนิวซีแลนด์) และกุ้งสดแช่เย็นแช่แข็ง ขยายตัวร้อยละ 5.9 (ขยายตัวในตลาดจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ เมียนมาและแคนาดา) ขณะที่สินค้าสำคัญที่ **หดตัว** อาทิ ข้าว หดตัวร้อยละ 31.4 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ อิรัก แอฟริกาใต้ เบนิน และเซเนกัล แต่ขยายตัวในตลาดจีน โกตดิวัวร์ แคนาดา มาเลเซีย และฮ่องกง) ยางพารา หดตัวร้อยละ 15.3 (หดตัวในตลาดญี่ปุ่น สหรัฐฯ มาเลเซีย เวียดนาม และเกาหลีใต้ แต่ขยายตัวในตลาดจีน ตุรกี เยอรมนี ปากีสถาน และโรมาเนีย) ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง หดตัวร้อยละ 55.5 (หดตัวในตลาดจีน สหรัฐฯ เกาหลีใต้ เวียดนาม และสหรัฐอเมริกาบริบทเอมิเรตส์ แต่ขยายตัวในตลาดอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฮ่องกง สิงคโปร์ และญี่ปุ่น) เครื่องดื่ม หดตัวร้อยละ 8.0 (หดตัวในตลาดจีน กัมพูชา อินโดนีเซีย อิสราเอล และออสเตรเลีย แต่ขยายตัวในตลาดเวียดนาม เมียนมา ลาว มาเลเซีย และฟิลิปปินส์) และสิ่งปรุงรสอาหาร หดตัวร้อยละ 7.1 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ ฟิลิปปินส์ เนเธอร์แลนด์ มาเลเซีย และฝรั่งเศส แต่ขยายตัวในตลาดออสเตรเลีย ญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร เยอรมนีและลาว) **ทั้งนี้ 9 เดือนแรก** ของปี 2568 การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ขยายตัวร้อยละ 0.6

การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม

มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ 26.4 (YoY) ขยายตัวต่อเนื่อง 18 เดือน โดยมีสินค้าสำคัญที่ขยายตัว อาทิ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ขยายตัวร้อยละ 57.9 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ จีน เนเธอร์แลนด์ สิงคโปร์ และมาเลเซีย) รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ขยายตัวร้อยละ 14.6 (ขยายตัวในตลาดออสเตรเลีย ญี่ปุ่น เม็กซิโก ซาอุดีอาระเบีย และแอฟริกาใต้) **อัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ)** ขยายตัวร้อยละ 16.9 (ขยายตัวในตลาดฮ่องกง อินเดีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหราชอาณาจักร และเยอรมนี) **เครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ** ขยายตัวร้อยละ 46.9 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ สิงคโปร์ เม็กซิโก ไอร์แลนด์ และสาธารณรัฐเช็ก) **เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ** ขยายตัวร้อยละ 11.3 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น อินเดีย อินโดนีเซีย และสิงคโปร์) และ **หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ** ขยายตัวร้อยละ 33.1 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ เม็กซิโก สาธารณรัฐเช็ก มาเลเซีย และฮ่องกง) ขณะที่สินค้าสำคัญที่ **หดตัว** อาทิ สินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมันหดตัวร้อยละ 11.7 (หดตัวในตลาดเวียดนาม มาเลเซีย อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น และฟิลิปปินส์ แต่ขยายตัวในตลาดจีน อินเดีย สิงคโปร์ ลาว และเบลเยียม) **เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ** หดตัวร้อยละ 5.9 (หดตัวในตลาดออสเตรเลีย อินเดีย เวียดนาม สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และตุรกี แต่ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ฝรั่งเศส และอิตาลี) **อุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์และไดโอด** หดตัวร้อยละ 16.3 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ ฮ่องกง มาเลเซีย เม็กซิโก และอินโดนีเซีย แต่ขยายตัวในตลาดญี่ปุ่น จีน ไต้หวัน อินเดีย และเกาหลีใต้) และ **เครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ และส่วนประกอบ** หดตัวร้อยละ 17.0 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ อินเดีย อินโดนีเซีย เยอรมนี และมาเลเซีย แต่ขยายตัวในตลาดญี่ปุ่น บราซิล ฮ่องกง เวียดนาม และสิงคโปร์) **ทั้งนี้ 9 เดือนแรก** ของปี 2568 การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ 18.6

ตลาดส่งออกสำคัญ

การส่งออกไปตลาดสำคัญส่วนใหญ่ขยายตัว โดยการส่งออกไปสหรัฐฯ ขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง แม้เผชิญกับอัตราภาษีนำเข้าในอัตราที่สูง ขณะเดียวกันการส่งออกไปตลาดอื่น ๆ ทั้ง จีน ญี่ปุ่นและอาเซียน (5) และในตลาดรอง อาทิ เอเชียใต้ ทวีปออสเตรเลีย ตะวันออกกลาง และลาตินอเมริกา ล้วนขยายตัว สะท้อนถึง

การตอบสนองต่อมาตรการภาษีศุลกากรของสหรัฐฯ ด้วยการกระจายตลาดทางเลือกใหม่ภาพรวมการส่งออกไปยังกลุ่มตลาดต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้ (1) ตลาดหลัก ขยายตัวร้อยละ 15.1 โดยขยายตัวต่อเนื่อง ในตลาดสหรัฐฯ ร้อยละ 35.3 จีน ร้อยละ 3.2 อาเซียน (5) ร้อยละ 20.4 และกลับมาขยายตัวในตลาดญี่ปุ่น และ สหภาพยุโรป (27) ร้อยละ 6.2 และร้อยละ 11.9 ตามลำดับ ขณะที่ตลาด CLMV หดตัวร้อยละ 9.6 (2) ตลาดรอง ขยายตัวร้อยละ 8.5 โดยขยายตัวในตลาดเอเชียใต้ ร้อยละ 28.6 ทวีปออสเตรเลีย ร้อยละ 2.8 ตะวันออกกลาง ร้อยละ 8.1 ลาตินอเมริกา ร้อยละ 31.7 รัสเซียและกลุ่ม CS ร้อยละ 32.5 ขณะที่ตลาดทวีปแอฟริกาและสหราชอาณาจักร หดตัวร้อยละ 12.6 และร้อยละ 14.2 ตามลำดับ (3) ตลาดอื่นๆ ขยายตัวร้อยละ 398.9

2. แนวโน้มการส่งออกระยะต่อไป

แนวโน้มการส่งออกช่วงที่เหลือของปี 2568 คาดว่า**จะยังคงขยายตัว** แม้จะอยู่ในอัตราที่ชะลอลง โดยได้รับแรงหนุนจากการเติบโตของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงสินค้าเกษตรแปรรูปและอาหารที่ยังคงมีความต้องการในตลาดโลก อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยเสี่ยงที่ต้องติดตาม ได้แก่ มาตรการตอบโต้ทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีนที่สร้างแรงกดดันและความผันผวนต่อห่วงโซ่อุปทานโลก ความเสี่ยงจากภาวะ ชัดดาวนของสหรัฐฯ ที่อาจยืดเยื้อและส่งผลกระทบต่อ การขนส่งสินค้า ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้เร่งขับเคลื่อนนโยบายหลายด้าน ทั้งการเจรจาการค้าเพื่อเพิ่มการนำเข้า เร่งปิดดีล FTA ที่อยู่ระหว่างเจรจาเข้มงวดการตรวจสอบถิ่นกำเนิดสินค้าในกลุ่มเฟ้าระวัง รวมถึงสร้างความเป็นธรรมให้ผู้ประกอบการไทย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการส่งออกที่ตั้งไว้

24. เรื่อง ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2570

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 ตามที่สำนักงานงบประมาณ (สงป.) เสนอ

สาระสำคัญ

ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ มีสาระสำคัญสรุป ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ ส่งเสริมการน้อมนำและเผยแพร่แนวทางพระราชดำริและการทรงงานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดการปฏิบัติอย่างกว้างขวาง ปรารถนาอาชญากรรมทุกรูปแบบ ส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามปัญหาเสพติดอย่างเป็นระบบ พัฒนากลไกมาตรการ แนวทางที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน สืบสวน และปราบปรามอาชญากรรมทางไซเบอร์ ป้องกันและแก้ไขภัยคุกคามและอาชญากรรมข้ามชาติทุกรูปแบบบริเวณพื้นที่ชายแดน ติดตั้งเครื่องมือเตือนภัยและพัฒนาเครือข่ายการเตือนภัยพิบัติ การประเมินความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติประเภทต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์แบบบูรณาการ พัฒนาและสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เสริมสร้างความมั่นคง ปกป้อง รักษา และแก้ไขปัญหาที่กระทบต่ออธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติรวมทั้งบูรณาการกลไกบริหารจัดการและข้อมูลด้านความมั่นคง

2) การร่วมมือทางการพัฒนากับต่างประเทศ การรักษาสันติภาพกับมิตรประเทศ การแก้ไขปัญหาเขตแดนระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน เตรียมความพร้อมเพื่อเข้าเป็นสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ส่งเสริมและผลักดันการพัฒนากฎหมาย นโยบายของรัฐที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคเอกชนในการต่างประเทศ บริหารจัดการกลไกการบูรณาการการขับเคลื่อนด้านการต่างประเทศของส่วนราชการไทย

2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

1) การส่งเสริมการทำเกษตรยั่งยืนที่ตระหนักถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาคุณภาพมาตรฐานและช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ และเกษตรแปรรูป สนับสนุนให้เกษตรกร

ประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อยกระดับให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ ที่มีศักยภาพสูง เพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพภาคการเกษตรเพื่อลดต้นทุน เพิ่มผลตอบแทน และนำไปสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

2) การส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ยกระดับอุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพบนฐานเทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนาประเทศให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัล มุ่งเน้นการผลิตอุปกรณ์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญในห่วงโซ่อุปทานและมีมูลค่าสูง สนับสนุนผู้ประกอบการในการปรับเปลี่ยนไปสู่สายการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและผลิตชิ้นส่วนที่เป็นเทคโนโลยีหลักของยานยนต์แห่งอนาคต ดึงดูดการลงทุนที่เชื่อมต่อกับห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมในประเทศและยกระดับผลิตภาพของอุตสาหกรรมไทย ปรับระบบส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยเฉพาะอุตสาหกรรมดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ เซมิคอนดักเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง ยานยนต์สมัยใหม่อาหารแห่งอนาคต พลังงานสะอาด และอุตสาหกรรมชีวภาพ พัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานระหว่างประเทศ

3) การพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ทั้งทางภูมิศาสตร์ ชีวภาพ และวัฒนธรรม ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นและการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ อาทิ การจัดประชุมนานาชาติ การจัดแสดงสินค้า การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล พัฒนาเมืองสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพแบบครบวงจรโดยเฉพาะในพื้นที่เมืองท่องเที่ยวรอง ยกระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมท่องเที่ยวทางน้ำ จัดทำมาตรการกระตุ้นนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติให้ท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้น สนับสนุน สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบการให้ความช่วยเหลือปราบปรามการฉ้อโกงและการหลอกลวงนักท่องเที่ยวเพื่อยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว

4) การพัฒนาเศรษฐกิจสำคัญภายใต้เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเพื่อกระจายความเจริญและสร้างศูนย์กลางทางเศรษฐกิจให้เชื่อมโยงทั้งภายในพื้นที่ พื้นที่ใกล้เคียง และต่างประเทศ ริเริ่มพื้นที่ทดลองเชิงนโยบาย (Policy Sandbox) ด้านการเงิน การคลัง และการจัดการลงทุนในระบบขนส่งมวลชนที่หลากหลาย พัฒนาพื้นที่ให้มีการจัดต้นแบบของการวางแผนและบริหารการลงทุนเชิงพื้นที่ตามแนวคิดภูมินิเวศและการพัฒนาเมืองสมัยใหม่ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชนโดยใช้ทุนทางวัฒนธรรม องค์กรความรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ

5) การพัฒนาระบบคมนาคมและโลจิสติกส์ให้เชื่อมโยงไร้รอยต่อตั้งแต่ระดับภูมิภาค อนุภูมิภาค และชายแดน เพิ่มขีดความสามารถและความเพียงพอของโครงสร้างพื้นฐานทางราง ยกระดับมาตรฐานการให้บริการและเพิ่มศักยภาพการขนส่งทางลำน้ำและชายฝั่ง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบขนส่งสาธารณะที่มีความครอบคลุมและออกแบบเพื่อคนทุกกลุ่ม เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์เพื่อลดต้นทุนและลดอุปสรรคการค้าการลงทุน ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและนวัตกรรมประหยัดพลังงานในทุกภาคส่วน พัฒนาเทคโนโลยีด้านสมรรถนะเพื่อเชื่อมโยงและบริหารจัดการการประจําไฟฟ้าแบบบูรณาการ ส่งเสริมการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการผลิตไฟฟ้า พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล ที่มีคุณภาพ ครอบคลุม เพียงพอ และเข้าถึงได้ทั้งในด้านพื้นที่และราคา ขยายความครอบคลุมของโครงข่าย สื่อสารหลักภายในประเทศ บรอดแบนด์ความเร็วสูง และโครงข่ายอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ให้มีเสถียรภาพและสอดคล้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัล

6) การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียว (Green Transition) และเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Transition) พัฒนาเครื่องมือ ผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความหลากหลายและการค้าประกันสินเชื่อ พัฒนาช่องทางการเข้าถึงแหล่งทุนที่เหมาะสมและนวัตกรรมรูปแบบใหม่ สนับสนุน สินเชื่อสีเขียว (Green Loan) และตราสารหนี้เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Green Bond) ส่งเสริมผู้ประกอบการในการออกแบบสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน พัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้า ที่เด่นชัด ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจและก่อกำเนิดให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม พัฒนาระบบสิทธิประโยชน์จูงใจ สนับสนุน SMEs ในการเปลี่ยนผ่านตามแนวทางการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคม และมีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล (Environmental, Social and Governance : ESG)

7) การขับเคลื่อนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของประเทศโดยส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม ระบบโลจิสติกส์ ระบบดิจิทัล และสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวกที่สอดคล้องกับอุตสาหกรรมการผลิต การท่องเที่ยวและการบริการ และความต้องการของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ รวมทั้งเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษกับพื้นที่เศรษฐกิจหลัก พื้นที่ใกล้เคียงและประเทศในภูมิภาค ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ยกระดับการผลิตสินค้าและบริการที่สร้างมูลค่าเพิ่ม เพิ่มประสิทธิภาพการเข้าถึงแหล่งทุนโดยส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตและบริการที่สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการของพื้นที่ กำหนดสิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษีมีใช้ภาษี มาตรการจูงใจ และอำนวยความสะดวกเพื่อดึงดูดให้เกิดการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

8) การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งตอบโจทย์ภาคการผลิตและบริการ เป้าหมาย เพื่อสร้างเทคโนโลยีสำคัญและเทคโนโลยีขั้นสูงที่ยกระดับผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน สนับสนุนการประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อต่อยอดสู่เศรษฐกิจสีเขียว กำหนดมาตรการสนับสนุนการวิจัย สิทธิประโยชน์ และมาตรการทางการเงิน การคลัง และภาษี เพื่อจูงใจให้ภาคเอกชนนำผลงานไปใช้ประโยชน์ ดึงดูดและพัฒนาบุคลากรวิจัยคุณภาพสูงควบคู่กับการยกระดับทักษะอย่างต่อเนื่องสร้างเครือข่ายความร่วมมือการวิจัยและพัฒนาทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

3. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

1) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันศาสนา ป้องกันและจัดการบ่อนทำลาย พระพุทธศาสนา และศาสนาอื่น สร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการพัฒนาสื่อ รูปแบบและช่องทางการสื่อสาร เพื่อปลูกฝัง ค่านิยมขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมที่ดีงามของคนในสังคม

2) การสนับสนุนให้เด็กมีพัฒนาการอย่างรอบด้าน ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะทางสมอง (Executive Functions) ทักษะพื้นฐานชีวิต (Foundational Skills) อาทิตักษะการอ่าน ทักษะด้านดิจิทัล ทักษะทางสังคมและอารมณ์ พัฒนาสมรรถนะแรงงานให้สอดคล้องกับศักยภาพเฉพาะบุคคล และความต้องการของตลาดแรงงาน โดยพัฒนาทักษะความรู้ใหม่ (Upskill) และพัฒนาทักษะเดิม (Reskill) สร้างกลไกเพื่อรวบรวมกำลังคนที่มีสมรรถนะสูงเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมเป้าหมาย สร้างงานที่ยืดหยุ่นและเหมาะสมให้กับผู้สูงอายุและสนับสนุนการประกอบอาชีพหลังเกษียณ

3) การส่งเสริมการพัฒนาการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต สนับสนุนการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน พัฒนาหลักสูตรการจัดการศึกษาและระบบการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติยกระดับการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาให้เทียบเท่ากับระดับนานาชาติ เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะเป็นที่ต้องการของตลาดงาน

4) การยกระดับการดูแลสุขภาพเชิงรุก โดยส่งเสริมสุขภาพกายและจิต การป้องกันโรค และการจัดการโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการดูแลระยะยาว (Long-term Care) ที่มีคุณภาพและเข้าถึงได้ ขยายผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทางการแพทย์ อาทิตการแพทย์ทางไกล (Telemedicine) ส่งเสริมความครอบคลุมและประสิทธิภาพของระบบบริการสาธารณสุขระดับปฐมภูมิสนับสนุนการผลิตและพัฒนาากำลังคนสุขภาพทั้งระบบ มีระบบการเตรียมความพร้อมด้านสุขภาพเพื่อรองรับการบริหารจัดการภาวะฉุกเฉิน โรคอุบัติใหม่ โรคอุบัติซ้ำ และโรคติดต่ออันตราย

5) การสนับสนุนการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติในทุกๆระดับ ยกระดับมาตรฐานการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้งในระดับชาติและนานาชาติ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการศึกษาและผู้ฝึกสอน และสร้างเครือข่ายด้านการกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะของนักกีฬา

4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

1) การส่งเสริมการบูรณาการการทำงานของภาคีเครือข่าย ยกระดับศักยภาพบทบาทสตรี ความเสมอภาคทางเพศ และสิทธิมนุษยชน เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งสามารถบริหารจัดการ และพึ่งตนเองได้ ขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน พัฒนาทักษะกลุ่มก่อนวัยเกษียณ ให้มีความพร้อมด้านเศรษฐกิจและพัฒนาระบบบริการดูแลสุขภาพเพื่อรองรับยามสูงอายุ

2) การพัฒนามาตรการแก้ปัญหาหนี้ในระบบ ลดภาระหนี้สิน ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการหนี้สิน การออม และการลงทุนให้กับผู้มีรายได้น้อย ยกระดับและพัฒนาผู้ประกอบการเศรษฐกิจ

ฐานรากและวิสาหกิจชุมชนโดยใช้ประโยชน์ของงานวิจัยในการสร้างมูลค่าเพิ่มและเสริมความเข้มแข็งของเศรษฐกิจชุมชน ยกย่องคุณภาพสินค้าและบริการของชุมชนให้สามารถแข่งขันและเติบโตได้อย่างยั่งยืน ขยายโอกาสในการเข้าถึงสิทธิที่ดิน ที่อยู่อาศัย และที่ดินทำกิน ให้เพิ่มขึ้นอย่างเป็นระบบ

3) การปรับปรุงรูปแบบการจัดความคุ้มครองทางสังคมให้ทุกกลุ่มคนได้รับสวัสดิการที่เหมาะสม สนับสนุนการจ้างงานรูปแบบใหม่ที่ตอบสนองต่อความต้องการของแรงงานทั้งในและนอกระบบปรับปรุงรูปแบบการจ่ายเงินสมทบและการให้บริการที่เข้าถึงได้ง่าย พัฒนากลไกกำกับดูแลและบริหารจัดการ ต้นทุนและค่าบริการทางการแพทย์ให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และคุ้มค่า ส่งเสริมการเกิดและเติบโตของเด็กทุกคนอย่างมีคุณภาพ เท่าเทียม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุให้เข้าถึงบริการการดูแล ด้านสาธารณสุขระยะยาว

5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1) การส่งเสริมการรักษาทรัพยากรธรรมชาติเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว โดยบริหารจัดการเพื่ออนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำและทรัพยากรธรรมชาติ หยุดยั้งการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า เฝ้าระวังการเกิดไฟป่า อนุรักษ์พื้นที่ทรัพยากรทางทะเลและพื้นที่ชายฝั่ง ส่งเสริมการพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศในการบริหารจัดการภัยธรรมชาติ ผลักดันสังคมคาร์บอนต่ำเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ภายในปี 2593 ป้องกันและลดการเผาในภาคการเกษตร เพื่อลดปัญหา ฝุ่นละออง PM2.5 ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดคาร์บอนและการสร้างรายได้จากการเก็บกักคาร์บอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบ บริหารจัดการ ปัญหามลพิษจากแหล่งกำเนิดในเชิงพื้นที่ รวมทั้งผลักดันกฎหมาย นโยบาย และมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม

2) การบริหารจัดการและวางแผนการใช้น้ำอย่างบูรณาการเป็นระบบและสมดุล จัดระบบการบริหารจัดการพิบัติภัยด้านน้ำให้มีการพยากรณ์และระบบเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการพัฒนาและฟื้นฟูระบบชลประทานและการกระจายน้ำในพื้นที่เขตชลประทาน พัฒนาและบริหารจัดการแหล่งน้ำ นอกเขตชลประทาน และแหล่งน้ำชุมชน ส่งเสริมและผลักดันการเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำและป่าเศรษฐกิจ ที่สร้างรายได้ในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืช เพื่อเพิ่มปริมาณน้ำตามธรรมชาติให้มีเพียงพอต่อการใช้งานทั้งระบบ

6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

1) การพัฒนารัฐบาลดิจิทัลเต็มรูปแบบ นำเทคโนโลยีและอุปกรณ์ดิจิทัลมาสนับสนุนการปฏิบัติงาน พัฒนาการบริการภาครัฐในรูปแบบดิจิทัลแบบเบ็ดเสร็จ เสริมสร้างเสถียรภาพทางการเงินและการคลังให้สอดคล้องกับเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ พัฒนาประสิทธิภาพภาคการเงิน ส่งเสริมให้เกิดการชำระหนี้ทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ ทบทวน ปรับปรุงกฎหมาย นโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการดำเนินงาน ส่งเสริมบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นหน่วยงาน ที่มีสมรรถนะสูง สามารถบริหารจัดการตนเองได้มีประสิทธิภาพ ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล โดยพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน ปรับระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศและการขับเคลื่อนการเป็นรัฐบาลดิจิทัล พร้อมทั้งพัฒนาระบบการประเมินผล บุคลากรภาครัฐ

2) การสร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาลภาครัฐ โดยต้องยึดหลักคุณธรรม ความโปร่งใส และมาตรฐานด้านจริยธรรมอย่างเคร่งครัด ปลูกฝังและปลูกจิตสำนึกคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมต่อต้านการทุจริตในเด็กและเยาวชน ปรับปรุงระบบงานและกระบวนการปราบปรามการทุจริตให้มีประสิทธิภาพรวดเร็ว โปร่งใส และไม่เลือกปฏิบัติ โดยพัฒนากลไกตรวจสอบภายในให้เป็นอิสระและมีอาชีพ

3) การยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็น พัฒนากฎหมายที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ และปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ กำหนดให้มีหน่วยงานกลางดำเนินการเร่งรัดการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ล้าสมัย หรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานและการปรับตัวให้ทันการณ์ของภาครัฐ

รายการค่าดำเนินการภาครัฐ ประกอบด้วย รายจ่ายเพื่อรองรับกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น รายจ่ายเพื่อการชำระหนี้ภาครัฐ และรายจ่ายเพื่อชดเชยเงินคงคลัง

ต่างประเทศ

25. เรื่อง รายงานผลการเข้าร่วมการประชุม OECD Global Roundtable on Equal Access to Justice ประจำปี ค.ศ. 2025

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบผลการเข้าร่วมการประชุม OECD Global Roundtable on Equal Access to Justice ประจำปี ค.ศ. 2025 รวมทั้งมอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศจัดทำหนังสือแสดงเจตจำนงการเป็นเจ้าภาพจัดประชุม OECD Global Roundtable on Equal Access to Justice ประจำปี ค.ศ. 2027 เพื่อส่งมอบให้แก่เลขาธิการ OECD ในวันที่ 8 ธันวาคม 2568 และมอบหมายให้กระทรวงยุติธรรม และสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดประชุม OECD Global Roundtable on Equal Access to Justice ประจำปี ค.ศ. 2027 ของประเทศไทยตามข้อ 3.2 โดยให้นับบทบาทการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในการประชุมดังกล่าวด้วย

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ผลการเข้าร่วมการประชุม OECD Global Roundtable on Equal Access to Justice ประจำปี ค.ศ. 2025

OECD ร่วมกับรัฐบาลสเปน เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม OECD Global Roundtable on Equal Access to Justice ประจำปี ค.ศ. 2025 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้นำระดับสูงจากประเทศสมาชิกและพันธมิตรหารือทิศทางการดำเนินงานร่วมกันในประเด็นการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม การยกระดับหลักนิติธรรม และการส่งเสริมธรรมาภิบาลภาครัฐ ซึ่งมีผู้แทนจาก 50 ประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ อาทิ สหภาพยุโรป (EU) Open Government Partnership (OGP) และ World Justice Project (WJP) เข้าร่วมการประชุม

กิจกรรมสำคัญครอบคลุม เวทีผู้นำระดับสูง (Justice Leaders' Dialogue) ในหัวข้อ Justice System at a Crossroads: Challenges and Opportunities in a Changing World ประเทศไทยได้เน้นย้ำว่าหลักนิติธรรมเป็นเงื่อนไขพื้นฐานของการพัฒนาประเทศและประเทศไทยกำลังยกระดับระบบยุติธรรมไปสู่แนวคิด “ความยุติธรรมคือบริการสาธารณะ” (Justice as a Public Service) โดยรัฐบาลไทยพร้อมสนับสนุนความร่วมมือกับ OECD และ WJP ในการพัฒนากฎหมายด้านหลักนิติธรรมแห่งชาติ (National Rule of Law Policy Framework) เพื่อใช้เป็นแผนที่ในการปฏิรูปเชิงโครงสร้างระยะยาวของประเทศ โดยได้เสนอให้หน่วยงานในประเทศไทยที่จะเป็นผู้ประสานงานหลักในมิตินี้ร่วมกับ OECD ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย และสถาบันพระปกเกล้า

คณะผู้แทนไทยได้หารือทวิภาคีร่วมกับผู้บริหารระดับสูงจาก OECD และผู้แทนประเทศสมาชิก OECD โดยได้รับทราบท่าทีสนับสนุนการเข้าเป็นสมาชิก OECD ของไทยจากประเทศต่าง ๆ อาทิ เนเธอร์แลนด์ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น โครเอเชีย และบัลแกเรีย ในการนี้ ได้แสดงเจตจำนงเสนอเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม OECD Global Roundtable ในปี ค.ศ. 2027 เพื่อแสดงบทบาทนำในเวทีโลกอีกด้วย

นอกจากนี้ ประเทศไทยโดยผู้แทนจาก TIJ ได้รับเชิญจาก OECD ให้มีส่วนร่วมในเวทีการประชุมเชิงนโยบายและผู้เชี่ยวชาญ โดยนำเสนอกรณีศึกษาการปฏิรูประบบยุติธรรมและเสริมสร้างหลักนิติธรรมของไทย ด้วยกลยุทธ์การสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมด้านหลักนิติธรรมและการพัฒนาของประเทศ (Rule of Law and Development Network: RoLD) ซึ่งนำไปสู่โครงการต้นแบบที่เป็นรูปธรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับหลักการใน OECD Recommendation on Access to Justice and People-centered Justice System รวมทั้งได้นำเสนอผลการศึกษาของประเทศไทยภายใต้ความร่วมมือระหว่าง OECD และ TU เพื่อประเมินต้นทุนทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่เกิดจากผลลัพธ์ของอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของไทย คิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ถึงร้อยละ 5.6 ของ GDP ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวกลายเป็น ตัวอย่างที่ดีให้ประเทศอื่น อาทิ แคนาดา และอินโดนีเซีย สนใจที่จะดำเนินการศึกษาในลักษณะเดียวกัน

2. ความสำคัญของหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาลต่อการเข้าเป็นสมาชิก OECD ของประเทศ

ไทย

จากผลการหารือร่วมกับผู้แทนระดับสูงของ OECD ในการประชุมครั้งนี้ พบว่า หัวข้อด้านหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาลภาครัฐ เป็นหนึ่งในประเด็นการพัฒนาที่ OECD ให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เนื่องจากหลักนิติธรรมที่เข้มแข็งหมายถึงโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมของรัฐที่จำเป็นต่อความสำเร็จและความยั่งยืนของการพัฒนาในทุกมิติทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง นอกจากนี้ บทเรียนจากประเทศสมาชิกหลายประเทศที่เคยผ่านกระบวนการเข้าสู่การเป็นสมาชิก OECD สะท้อนให้เห็นว่าประเด็นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับหลักนิติธรรมมักเป็นหนึ่งในจุดอ่อนสำคัญของหลายประเทศเพราะเนื้อหามีความสัมพันธ์โดยตรงกับโครงสร้างอำนาจหลักในประเทศ และมีความเสี่ยงที่มักจะขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน ส่งผลให้กระบวนการพิจารณาเข้าเป็นสมาชิก OECD ล่าช้ากว่าที่คาดหวัง

ทั้งนี้ หลักนิติธรรมภายใต้กรอบการทำงานของ OECD ครอบคลุมในมิติสำคัญตั้งแต่การป้องกันและปราบปรามการทุจริต การเสริมสร้างรัฐบาลโปร่งใส ระบบตรวจสอบถ่วงดุลและธรรมาภิบาลภาครัฐ การปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อเอื้อต่อการลงทุนและลด ต้นทุนธุรกิจ รวมทั้งกระบวนการยุติธรรมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางและประชาชนเข้าถึงได้ซึ่งประเด็นเหล่านี้ต่างมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นพื้นฐานและปัจจัยความสำเร็จในกรอบการทำงานของคณะทำงานและคณะกรรมการหลายชุดของ OECD ซึ่งจะทำหน้าที่รับผิดชอบในการวิเคราะห์และพิจารณาข้อเสนอแนะในการปฏิรูปด้านต่าง ๆ สำหรับประเทศไทย ตลอดกระบวนการประเมิน Technical Review ตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในเอกสาร Roadmap for the OECD Accession Process of Thailand

3. แนวทางการขับเคลื่อนเพื่อสนับสนุนการเข้าเป็นสมาชิก OECD ของประเทศไทย

3.1 ผู้แทนระดับสูงของ OECD เน้นย้ำว่าการขับเคลื่อนการปฏิรูปหลักนิติธรรมและระบบยุติธรรมสำหรับประชาชน แม้เป็นเรื่องที่มีความซับซ้อนและต้องอาศัยระยะเวลา แต่สามารถดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จได้จริง หากมีการบูรณาการความร่วมมือจาก ทุกภาคส่วนในสังคม (Whole-of-Society Approach) ควบคู่กับการจัดตั้งกลไกการทำงานเชิงรุก ที่ต่อเนื่องในระยะเวลายาวน้อย 3 - 5 ปี ดังนั้น เพื่อสนับสนุนให้กระบวนการเข้าเป็นสมาชิก OECD ของประเทศไทยประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมายในปี 2573 ประเทศไทยควรยกระดับความสำคัญของการขับเคลื่อนประเด็นเชิงโครงสร้างด้านหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาลภาครัฐให้เป็นหนึ่งในวาระแห่งชาติ โดยจำเป็นต้องออกแบกลไกการขับเคลื่อนภายในประเทศที่เข้มแข็งและเน้นการบูรณาการข้อมูลและนโยบายจากหลายภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาสังคมอย่างกว้างขวางและมีเอกภาพ

3.2 การแสดงบทบาทนำของไทยในเวทีโลกด้านความยุติธรรมโดยเฉพาะการเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม OECD Global Roundtable on Equal Access to Justice จะช่วยยืนยันเจตจำนงของประเทศในการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้มีความโปร่งใส ทันสมัย และประชาชนเข้าถึงได้โดยง่าย อีกทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นเชิงประจักษ์แก่ OECD และประเทศสมาชิก ถึงความพร้อมของไทยในกระบวนการเข้าเป็นสมาชิก ผ่านการเร่งรัดพัฒนาโครงสร้างกฎหมายและระบบยุติธรรมให้เทียบเท่ามาตรฐานสากลอย่างต่อเนื่อง

26. เรื่อง การจัดทำบันทึกความเข้าใจระหว่างกระทรวงการต่างประเทศแห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงการต่างประเทศแห่งสาธารณรัฐกัวเตมาลาว่าด้วยการจัดตั้งกลไกการปรึกษาหารือทางการเมือง

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบต่อร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างกระทรวงการต่างประเทศแห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงการต่างประเทศแห่งสาธารณรัฐกัวเตมาลา (กัวเตมาลา) ว่าด้วยการจัดตั้งกลไกการปรึกษาหารือทางการเมือง (ร่างบันทึกความเข้าใจ) ทั้งนี้ หากมีความจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงถ้อยคำของร่างบันทึกความเข้าใจ ในส่วนที่ไม่ใช่สาระสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับผลประโยชน์และนโยบายของไทย ให้กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) สามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีอีกครั้ง รวมทั้งอนุมัติให้รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงการต่างประเทศหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายลงนามในบันทึกความเข้าใจฯ ตามที่กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ประเทศไทยกับกัวเตมาลาได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต ระหว่างกันเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2500 ซึ่งที่ผ่านมาความสัมพันธ์ระหว่างทั้ง 2 ประเทศเป็นไปด้วยความราบรื่น โดยมีการแลกเปลี่ยนการเยือนและการหารือทวิภาคีระดับสูงระหว่างกันเป็นครั้งคราว ล่าสุดเมื่อเดือนธันวาคม 2562 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ กัวเตมาลาได้เยือนประเทศไทยเพื่อเปิดสถานเอกอัครราชทูตกัวเตมาลา ประจำประเทศไทย สำหรับความร่วมมือในกรอบพหุภาคี ประเทศไทยกับรัฐกัวเตมาลาให้การสนับสนุนซึ่งกันและกันในการเลือกตั้ง ตำแหน่งต่าง ๆ ในเวทีระหว่างประเทศอยู่เสมอ ๆ ในด้านความร่วมมือทางวิชาการ ประเทศไทยให้ทุนฝึกอบรมระยะสั้นประจำปี ผ่านกรอบความร่วมมือพหุภาคีโดยเฉพาะในกรอบเวทีความร่วมมือระหว่างเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และลาตินอเมริกาและองค์กรรัฐอเมริกันให้แก่กัวเตมาลา ปัจจุบันกัวเตมาลามีความสนใจที่จะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการเกษตร โดยเฉพาะการปลูกพืชทดแทนยาเสพติดจากประเทศไทย

2. ฝ่ายกัวเตมาลาได้เสนอให้มีการจัดตั้งกลไกการปรึกษาหารือทางการเมือง (Political Consultations) ระหว่าง กต. กับกระทรวงการต่างประเทศกัวเตมาลาเพื่อใช้เป็นกลไกสำหรับการหารือในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างกันและได้เสนอร่างบันทึกความเข้าใจฯ ให้ฝ่ายไทยพิจารณา ซึ่งต่อมาทั้ง 2 ฝ่าย ได้เจรจาร่างบันทึกความเข้าใจฯ จนได้ข้อสรุป และในโอกาสที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศกัวเตมาลามีกำหนดเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการในวันที่ 8 ธันวาคม 2568 จึงมีความประสงค์จะใช้โอกาสนี้ลงนามในบันทึกความเข้าใจดังกล่าว

3. ร่างบันทึกความเข้าใจฯ มีสาระสำคัญเป็นการจัดตั้งกลไกการปรึกษาหารือระหว่าง กต. กับกระทรวงการต่างประเทศกัวเตมาลา เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของทั้ง 2 ฝ่าย เช่น การเมือง ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม กองทัพ และวิชาการ โดยจะมีผลใช้บังคับเป็นระยะเวลา 5 ปี และจะขยายระยะเวลาออกไปโดยอัตโนมัติครั้งละ 5 ปี ทั้งนี้ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นชอบในหลักการ รวมทั้ง กต. และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นสอดคล้องกันว่า ร่างบันทึกความเข้าใจฯ มิได้มีถ้อยคำที่มุ่งหมายให้เกิด ผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างกันตามกฎหมายระหว่างประเทศ กรณีจึงไม่เข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา 178 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

27. เรื่อง การต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้กับคนต่างด้าวสัญชาติลาว เมียนมา และเวียดนาม ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2567 และวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเรื่อง การต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้กับคนต่างด้าวสัญชาติลาว เมียนมา และเวียดนาม ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2567 และวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568 ตามที่กระทรวงแรงงาน (รง.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบการต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้กับคนต่างด้าวตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2567 และร่างประกาศที่เกี่ยวข้อง รวม 2 ฉบับ ได้แก่

1.1 ร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติลาว เมียนมา และเวียดนาม ซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวถึงวันที่ 31 มีนาคม 2569 ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ...

1.2 ร่างประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติลาว เมียนมา และเวียดนาม ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานถึงวันที่ 31 มีนาคม 2569 ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่...

2. เห็นชอบการต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้กับคนต่างด้าวตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568 และร่างประกาศที่เกี่ยวข้อง รวม 2 ฉบับ ได้แก่

2.1 ร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติลาวและเวียดนาม ซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2569 ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่

2.2 ร่างประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติลาวและเวียดนาม ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำงานถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2569 ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่...

3. ให้ รง. โดยกรมการจัดหางาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้และความเข้าใจให้นายจ้าง/ผู้ประกอบการ แรงงานต่างด้าว และผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบข้อมูลการดำเนินการดังกล่าวอย่างทั่วถึง

สาระสำคัญของร่างประกาศ

รง. เสนอว่า

1. คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2567 ผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าวที่มีสถานะไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งประกอบด้วยแรงงานต่างด้าว 4 สัญชาติ ได้แก่ กัมพูชา เมียนมา ลาว และเวียดนาม อยู่ในราชอาณาจักรได้เป็นกรณีพิเศษและทำงานได้ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2569 มีจำนวนทั้งหมด 1,000,293 คน ได้แก่ สัญชาติกัมพูชา 103,522 คน เมียนมา 861,851 คน ลาว 28,112 คน และเวียดนาม 6,808 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 25 กันยายน 2568) ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2567 ได้กำหนดให้คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานแล้วตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ไปดำเนินการลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราว และประทับตราอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวภายในวันที่ 31 มกราคม 2569 และจะได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวถึงวันที่ 31 มีนาคม 2569 ทั้งนี้ หากไม่ดำเนินการภายในวันที่ 31 มกราคม 2569 การอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษจะสิ้นสุดลง

2. ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568 ผ่อนผันให้คนต่างด้าว 2 สัญชาติ คือ ลาวและเวียดนามอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวและทำงานถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2569 ซึ่งกลุ่มแรงงานต่างด้าวดังกล่าวที่ใบอนุญาตการทำงานจะสิ้นสุดในวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2569 มีจำนวนทั้งหมด 4,070 คน ได้แก่ สัญชาติลาว 3,965 คน และเวียดนาม 105 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 25 กันยายน 2568)

3. เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงานและเป็นการสนับสนุนนายจ้างและผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการได้อย่างต่อเนื่อง อันจะเป็นการส่งเสริมขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการผ่อนผันให้คนต่างด้าวตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว อยู่ในราชอาณาจักรและทำงานต่อไปได้อย่างถูกกฎหมาย ทั้งนี้ ในส่วนของคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชาจำเป็นต้องชะลอการดำเนินการไว้ก่อน เนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบบริเวณชายแดนไทย กัมพูชา กลับมามีความอ่อนไหวอีกครั้ง โดยมีแนวทางการดำเนิน

(1) การต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้กับคนต่างด้าวตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2567	
กลุ่มเป้าหมาย	- คนต่างด้าว 3 สัญชาติ ได้แก่ ลาว เมียนมา และเวียดนาม ซึ่งได้รับอนุญาตทำงานถึงวันที่ 31 มีนาคม 2569 (ตัดคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชาออก) ซึ่งประกอบด้วย - กลุ่มที่ได้รับการตรวจลงตราและได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรถึงวันที่ 31 มีนาคม 2569 - กลุ่มคนต่างด้าวที่ไม่สามารถจัดทำหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางได้ภายในวันที่ 31 มกราคม 2569 ทำให้ไม่สามารถตรวจลงตราได้ภายในวันที่ 31 มกราคม 2569 ส่งผลให้สิทธิในการอยู่ในราชอาณาจักรจะสิ้นสุดลงหลังจากวันที่ 31 มกราคม 2569

ขั้นตอนการดำเนินการ	• ผ่อนผันให้คนต่างด้าวกลุ่มเป้าหมายอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว และมีสิทธิทำงานได้ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2570 โดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้ 1. ให้คนต่างด้าวกลุ่มเป้าหมายยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตทำงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือ ณ สถานที่ที่กรมการจัดหางานกำหนด ก่อนเอกสารหรือหลักฐานการอนุญาตทำงานสิ้นอายุ พร้อมเอกสารและหลักฐาน เช่น สำเนาหนังสือรับรองบริษัท เอกสารหลักฐานการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตน หรือเอกสารหลักฐานการรับประกันสุขภาพกับกระทรวงสาธารณสุข (สธ.) หรือประกันสุขภาพกับบริษัทประกันภัยและชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงาน จำนวน 1,000 บาท (ค่าธรรมเนียมค่ายื่นคำขอ 100 บาท และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงาน 900 บาท) 2. ให้คนต่างด้าวไปดำเนินการตรวจสุขภาพกับสถานพยาบาลของรัฐหรือเอกชน และขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตน ยกเว้นกรณีทำงานกับนายจ้างในกิจการซึ่งไม่อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม จะต้องทำประกันสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการตรวจสุขภาพและประกันสุขภาพของแรงงานต่างด้าว หรือทำประกันสุขภาพกับบริษัทประกันภัย 3. ให้นายทะเบียนตรวจสอบคำขอต่ออายุใบอนุญาตทำงาน รวมทั้งเอกสารและหลักฐาน เมื่อเห็นว่าถูกต้องและครบถ้วน ให้นายทะเบียนพิจารณาอนุญาตทำงาน 4. ให้คนต่างด้าวกลุ่มเป้าหมายดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง เพื่อขอตรวจลงตราต่อไป รวมถึงการจัดทำหรือปรับปรุงทะเบียนประวัติและออกบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยให้แก่คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานและผู้ติดตามซึ่งเป็นบุตรของคนต่างด้าวดังกล่าว
การดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	• รง. ได้เสนอร่างประกาศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในเรื่องนี้ รวม 2 ฉบับ • สธ. และสำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร (กทม.) ดำเนินการตรวจสุขภาพและประกันสุขภาพให้แก่คนต่างด้าวกลุ่มเป้าหมาย • สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตร.) โดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ดำเนินการตรวจลงตรา • ให้กรมการปกครอง และ กทม. ดำเนินการตามกฎหมายปกติ สำหรับการจัดทำหรือปรับปรุงทะเบียนประวัติและออกบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย
(2) การต่ออายุใบอนุญาตทำงานให้กับคนต่างด้าวตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568	
กลุ่มเป้าหมาย	• คนต่างด้าว 2 สัญชาติ คือ ลาวและเวียดนาม ซึ่งได้รับอนุญาตทำงานถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2569
ขั้นตอนการดำเนินการ	• ผ่อนผันให้คนต่างด้าวกลุ่มเป้าหมาย อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว และมีสิทธิทำงานได้ถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2570 โดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้ 1. ให้คนต่างด้าวกลุ่มเป้าหมายยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตทำงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือ ณ สถานที่ที่กรมการจัดหางานกำหนด ก่อนเอกสารหรือหลักฐานการอนุญาตหรือใบอนุญาตทำงานสิ้นอายุ พร้อมเอกสารและหลักฐาน เช่น สำเนาหนังสือรับรองบริษัท เอกสารหลักฐานการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตน หรือเอกสารหลักฐานการรับประกันสุขภาพกับ สธ. หรือประกันสุขภาพกับบริษัท

	ประกันภัย และชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงาน จำนวน 1,000 บาท (ค่าธรรมเนียมค่ายื่นคำขอ 100 บาท และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงาน 900 บาท) 2. ให้คนต่างด้าวไปดำเนินการตรวจสุขภาพกับสถานพยาบาลของรัฐหรือเอกชน และขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตน ยกเว้นกรณีทำงานกับนายจ้างในกิจการซึ่งไม่อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม จะต้องทำประกันสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการตรวจสุขภาพและประกันสุขภาพของแรงงานต่างด้าว หรือทำประกันสุขภาพกับบริษัทประกันภัย 3. ให้นายทะเบียนตรวจสอบคำขอต่ออายุใบอนุญาตทำงาน รวมทั้งเอกสารและหลักฐาน เมื่อเห็นว่าถูกต้องและครบถ้วน ให้นายทะเบียนพิจารณาอนุญาตทำงาน 4. ให้คนต่างด้าวกลุ่มเป้าหมายดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง เพื่อขอตรวจลงตราต่อไป รวมถึงการจัดทำหรือปรับปรุงทะเบียนประวัติและออกบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยให้แก่คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานและผู้ติดตามซึ่งเป็นบุตรของคนต่างด้าวดังกล่าว
การดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	• รง. ได้เสนอร่างประกาศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในเรื่องนี้ รวม 2 ฉบับ • สธ. และสำนักงานแพทย์ กทม. ดำเนินการตรวจสุขภาพ และประกันสุขภาพ ให้แก่คนต่างด้าวกลุ่มเป้าหมาย • ตร. โดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ดำเนินการตรวจลงตรา • ให้กรมการปกครอง และ กทม. ดำเนินการตามกฎหมายปกติ สำหรับการจัดทำหรือปรับปรุงทะเบียนประวัติและออกบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

4. ในคราวประชุมคณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (คบท.) ครั้งที่ 8/2568 เมื่อวันศุกร์ที่ 14 พฤศจิกายน 2568 ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบกับเรื่องดังกล่าวแล้ว

แต่งตั้ง

28. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (กระทรวงศึกษาธิการ)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เสนอแต่งตั้ง นางสาวรุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนัก (ผู้อำนวยการสูง) สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ให้ดำรงตำแหน่ง ที่ปรึกษาด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา (นักวิชาการศึกษาทรงคุณวุฒิ) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ 31 มีนาคม 2568 ซึ่งเป็นวันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนสมบูรณ์ และรองนายกรัฐมนตรี (ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า) ได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นต้นไป

29. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (กระทรวงยุติธรรม)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เสนอแต่งตั้ง นายมานะ ศิริพิทยาวัฒน์ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ให้ดำรงตำแหน่ง ที่ปรึกษาการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนทรงคุณวุฒิ) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม ตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน 2568 ซึ่งเป็นวันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนสมบูรณ์ และรอง

นายกรัฐมนตรี (นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ) ได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นต้นไป

30. เรื่อง การบรรจุบุคคลผู้มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญงานสูง เข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ (สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (พศ.) เสนอบรรจุนางปาริณา ศรีวนิชย์ ซึ่งเป็นบุคคลผู้มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญงานสูงเข้ารับราชการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ที่ปรึกษาด้านวิจัยและพัฒนาวิชาการพระพุทธศาสนา (นักวิชาการศาสนาทรงคุณวุฒิ) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ในตำแหน่งที่ว่าง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นต้นไป และรองนายกรัฐมนตรี (นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ) ได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว

31. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง (กระทรวงมหาดไทย)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่กระทรวงมหาดไทย เสนอแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง เพื่อทดแทนตำแหน่งที่ว่าง เนื่องจากผู้ดำรงตำแหน่งเดิมได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น และเกษียณอายุราชการในสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวน 20 ตำแหน่ง ดังนี้

1. ให้นายพชรเสถียร บุญศิริสาธิตา ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดอุดรธานี ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวง (ผู้ตรวจราชการกระทรวง ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง

2. ให้นางสาวสุพัตรา คล้ายทิม ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดกำแพงเพชร ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวง (ผู้ตรวจราชการกระทรวง ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง

3. ให้นางสาววิรัชญา สงวนเสริมศรี ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดราชบุรี ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดกาญจนบุรี

4. ให้นายสุวรรธน์ เข้มธนะเพชร ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดกาฬสินธุ์ ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดกาฬสินธุ์

5. ให้นางสาวฉัตรประอร นิยม ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดฉะเชิงเทรา ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดฉะเชิงเทรา

6. ให้นายภูมิวิทย์ อุดมทรัพย์ ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดนครนายก ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดชัยนาท

7. ให้นายบุญช่วย หอมยามเย็น ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดตาก ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดนราธิวาส

8. ให้นายสุรพล เจริญภูมิ ตำแหน่งรองอธิบดี (นักบริหาร ระดับต้น) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดบึงกาฬ

9. นางสาวอรอาภา โล่ห์วีระ ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดพะเยา ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดพะเยา

10. ให้นายสุจินต์ วาจากิจ ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดพัทลุง ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดพัทลุง

11. ให้นายชุมพิชญ์ เดชะรัฐ ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดนครสวรรค์ ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดมหาสารคาม

12. ให้นายก้องสกุล จันทราช ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดยะลา ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดยะลา

13. ให้นายราชัน มีน้อย ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดระนอง ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดระนอง

14. ให้นายวิรพงศ์ ฤทธิรอด ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดเชียงใหม่ ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดลพบุรี

15. ให้นายปิยพงศ์ ชวงค์ ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดลำพูน ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดลำพูน

16. ให้นายคณิต คงช่วย ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดสตูล ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดสตูล

17. ให้นายอำนาจ เจริญศรี ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดสมุทรสาคร ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดสมุทรสาคร

18. ให้นายวรชาติศร อ่อนนุช ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดสิงห์บุรี ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดสิงห์บุรี

19. ให้นายจำเริญ แหวนเพชร ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดสุรินทร์ ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดสุรินทร์

20. ให้นายเสนีย์ สัมเขียวหวาน ตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับต้น) จังหวัดอำนาจเจริญ ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดอำนาจเจริญ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง เป็นต้นไป

32. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (กระทรวงยุติธรรม)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เสนอแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ สังกัดกระทรวงยุติธรรม ให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงจำนวน 2 ราย เพื่อทดแทนตำแหน่งที่ว่าง ดังนี้

1. นายโกมล พรหมเพ็ง รองปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง ดำรงตำแหน่ง อธิบดีกรมพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน

2. นางธารินี แสงสว่าง ผู้ตรวจราชการกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง ดำรงตำแหน่ง รองปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง เป็นต้นไป และรองนายกรัฐมนตรี (นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ) ได้ให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว

33. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่รองนายกรัฐมนตรี (นายโสภณ ชาร์มย์) กำกับการบริหารราชการ สั่ง และปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติเสนอแต่งตั้ง นายณัฐวุฒิ เปลื้องทุกข์ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ ให้ดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ สำนักราชมนตรี เพื่อทดแทนตำแหน่งที่ว่าง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง เป็นต้นไป

34. เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เสนอแต่งตั้ง นายพันธุ์เพิ่มศักดิ์ อารุณี ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่ง ผู้ช่วยปลัดกระทรวง

(ตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น) สำนักงานปลัดกระทรวง ให้ดำรงตำแหน่ง รองปลัดกระทรวง (ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเป็นต้นไป

35. เรื่อง ขออนุมัติต่อเวลาการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ครั้งที่ 2

คณะรัฐมนตรีมีมติตามที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เสนออนุมัติต่อเวลาการดำรงตำแหน่งของ นางสาววิภารัตน์ ดีอ่อง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (นักบริหารระดับสูง) สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ต่อไปอีก 1 ปี เป็นครั้งที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2569 ถึงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2570
